4
Porphyry [Sententiae ad intelligibilia ducentes]
Alexander Jireček

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΑΦΟΡΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΟΗΤΑ

PORPHYRII SENTENTIAE AD INTELLIGIBILIA DUCENTES

PRAEFATUS RECENSUIT TESTIMONIISQUE INSTRUXIT

B. MOMMERT

MCMVII
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

888
P75s
M73
Bur

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

VIRO DOCTISSIMO

GUILELMO KROLLIO

PRAECEPTORI DILECTISSIMO

PIETATIS ET OBSERVANTIAE CAUSA

HUNC LIBELLUM INSCRIPSIT

B. M.

Editoris praefatio.

Praefationis capita:

I. Codicum conspectus.
II. De editionibus huius libri.
III. De capitum ordine ac dispositione.
IV. De titulo et consilio libri.
V. Tabula siglorum.

I.

Codicum conspectus.

Codices mihi innotuerunt hi:

classis **V**:

1. cod. Vaticanus graecus 1737 (olim 45) (V). (Fuit Aloysii Lollini (1547—1626) et cum ceteris eius codicibus pervenit in bibliothecam Vaticanam (ubi nunc inserti sunt inter numeros 1683—1806); cf. Batiffol Mélanges d'archéol. IX 28, ubi de hoc libro agitur p. 37.) Chartaceus, cm 22 : 16, foll. num. 118, s. XV. V

fol. 1. rubrum ornamentum; infra: *πορφυρίου ἔφοδος εἰς τὰ νοητά.*

fol. 15. Procli *στοιχείωσις θεολογική,*

fol. 90. Procli *στοιχείωσις φυσική,*

fol. 108. *Ὠκέλου Λευκανοῦ περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως.*

Alterius classis, quam nomino **O**, sunt hi codices:

I. prioris ordinis S:

2. cod. Vaticanus graec. 237 (U), chartaceus, cm 22 : 15, foll. num. 317, duo volumina, pars I foll. 1—155, pars II 156—317. U

fol. 1. *Ἑρμοῦ τρισμεγίστου Ποιμάνδρης* (cf. Reitzenstein, Poimandres p. 324).

fol. 54. fragmentum, quod incipit: *ἰστέον ὅτι τὰ νοητὰ τοιαύτην ἔχει φύσιν.*

fol. 56. post ornamentum rubrum: *πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.*

fol. 76. *πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογική. κεφ. σ'.*

fol. 182. Procli theologia Platonica.

Q 3. cod. Parisinus 450[1]), (quem nomino Q) quadratus, foll. num. 183, s. XV, chartaceus, cum correctionibus marginalibus. Continet:

fol. 6. Nicomachi Geraseni arithmeticae isagoges libros II.

fol. 75. Theonis Smyrnaei de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem utilia sunt.

fol. 136. Georgii Pachymerae opusculum de iride.

fol. 145. Ptolemaei librum de iudicandi facultate et animi principatu.

fol. 155. Theophrasti characteres.

fol. 160ᵛ. fol. 179. *περὶ λογοποιΐας*, qui liber interrumpitur et continuatur fol. 179.

foll. 161—178 manu altera inseruntur:

fol. 161. *πορφυρίου ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά.*

fol. 174ᵛ. *πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογική, κεφ. σ'*

α') *πᾶν πλῆθος μετέχει πῃ τοῦ ἑνός.*

β') *πᾶν μετέχον τοῦ ἑνὸς, καὶ ἕν ἐστι καὶ οὐχ ἕν.*

γ') *πᾶν τὸ γινόμενον* ... sequuntur argumenta cpp. *α*—*ε*.

fol. 175. *πρόκλου διαδόχου φιλοσόφου πλατωνικοῦ περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα θεολογίας τῆς πρώτης κεφ. α*—*λ*.

fol. 177. *πρόκλου πλατωνικοῦ φιλοσόφου περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα θεολογίας τῆς δευτέρας κεφ. α*—*ιβ*.

fol. 179ʳ. Theophrasti characteres continuantur.

---

1) cf. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits Grecs de la bibliothèque nationale III suppl. p. 264.

4. cod. Parisinus[1]) 907 (R), s. XVI (descriptus a Christopho Auero), chartaceus, pagin. num. 280. R

p. 1. Georgii Gemisti Plethonis responsio ad ea, quae Scholarius in Aristotelis defensionem obiecerat.

p. 104. eiusdem opusculum de virtute.

p. 124. eiusdem oratio funebris in matrem imperatorum.

p. 133. Attici tractatus de differentia Aristotelicae, Mosaicae, Platonicae philosophiae.

p. 161. Porphyrii sententiae ad intelligibilia ducentes.

p. 189. Bessarionis ad Georgium Gemistum epistola.

p. 196. Gemisti ad Bessarionem epistolae duae.

p. 212. Georgii Gemisti liber de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia.

p. 265. Index auctorum qui in bibliotheca Photii recensentur.

Hos duos codices Parisinos benivolentia et beneficio ministerii, quod rebus ecclesiasticis, scholasticis, medicinalibus praeest, Gryphiam transmissos contuli.

5. cod. Monacensis graec. 91 (M), chartaceus, charta solida et levigata, titulis et initialibus minio distinctis, litteris minusculis et nitidis, in folio, foll. num. 444, cum correctionibus marginalibus, s. XVI, optime conservatus et inscriptus. M

fol. 373. *Πυθαγόρου βίος*.

fol. 383. *πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογική, κεφ. διακόσια.*

fol. 434. *πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.*

6. cod. Marcianus 263, in 8, membranaceus, foliorum 193, saec. XV.

fol. 1. Heronis Alexand. Spiritalia. Mercurii trismegisti Poemander in XIV capita distributus, ut in editione Marsilii Ficini aliorumque. Asclepiae definitiones.

1) cf. Omont, l. c. p. 322.

fol. 75^v. Porphyrii sententiae ad intelligibilia ducentes capitibus XXXIV, quorum vigesimum nonum tantum inscriptionem praefert: fol. 83^v: *Περὶ ἀρετῶν*, de virtutibus. Initium: *ἄλλαι ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ.*

Theophrasti Eresii liber de sensu etc.

fol. 140. Damascii Damasceni parecbolae in librum primum Aristotelis de caelo. Anonymi expositio in Aristotelis librum de anima. Init. *ἰστέον ὅτι τὰ νοητὰ τοιαύτην ἔχει φύσιν.* Ocelli Lucani de natura universi. Hephaestionis de metris.

II. posterioris ordinis T:

L 7. cod. Laurentianus 80_{15} (L), cm 26½:18, membranaceus, s. XV; valde nitidus, constat foliis scriptis 89.

fol. 1. post ornamentum rubr.: *πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων* [des. 84^v; scholia rubra in margine].

fol. 85. *πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν*, cum initialibus rubris et numeris capitum rubris.

N 8. cod. Monacensis graecus 171 (N), charta solida et usu sordida, atramento pallido, titulis marginalibus miniatis, litteris minutissimis, in folio, cum correctionibus marginalibus, possessus a Petro Victorio et scriptus, mutilus, collectus et in librum redactus, Romae 1529, constans foliis 115, saec. XVI, bene conservatus et inscriptus. Continet: f. 1. *πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.*

fol. 110. *πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.*

fol. 114. *ἐκ τῶν τοῦ Εὐναπίου ὁ βίος τοῦ πορφυρίου.*

Unum caput XXXII (*περὶ ἀρετῶν*) habent hi codices:

9. cod. Reginae 178, chartaceus, in 4, saec. XVI, varia scriptus manu, foll. num. 84, quorum primum et sextum pessime ac festinanti calamo exarata, cui debentur etiam additamenta et emendationes passim in marginibus adscriptae.

fol. 1. Aspasii philosophi commentarius in Ethica Aristotelis. Incip.: *ἐστὶ δῶρον καλῶς διδόμενον* . . .

fol. 80. Porphyrii de virtutibus liber; incipit: ἄλλαι ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ ...

10. cod. Escurialensis Σ—III—1 N 96, foll. num. 63.

11. cod. Escurialensis X—I—16, N 41.

12. cod. Escurialensis X—I—16 N 152. ... Characteres Theophrasti — Porphyrii περὶ ἀρετῶν liber.

Quorum codicum Vaticanos 1737 et 237 (V, U) et Laurentianum 80_{15} (L) Guilelmus Kroll a. 1892/3 contulit (locos quosdam dubios comiter inspexit C. Wendel), Parisinos 450 et 907 (Q, R) et Monacenses 91 et 171 (M, N) Gryphiam missos ipse excussi; codicis Marciani 263, quamquam ex bibliotheca Marciana ut huc mitteretur, fieri non potuit, per ministerium tamen Regium Italicum capitis tricesimi alterius (περὶ ἀρετῶν) initii ectypon photographicum adipisci mihi licuit; codices autem Reginae 178 et Escurialenses, qui unum caput περὶ ἀρετῶν praebeant, conferre operae pretium non esse putavi.

Deinde praeter Porphyrii codices in textu recensendo Stobaei libri, quippe quibus complura ἀφορμῶν capita tradantur, nobis adhibendi sunt, qui quidem huc spectent. codices P et F voluminum I et II (edid. Wachsmuth) et codices $ABrM^{d}$ voluminis III (ed. Hense).

Ac postremum ad Porphyrii verba restituenda respiciendae sunt Plotini magistri Enneades, quae, cum ἀφορμαί ex illis quasi excerptae sint, permultis locis ad verbum cum libro nostro consentiunt et interdum veras lectiones reddunt. Sed cum sub editionis meae contextu Enneadum locos, qui ad singula capita pertinent, addiderim, Plotini codices in prooemio enumerare et longum et supervacaneum esse censui[1]).

Iam vero quoniam codices et libros, qui ad textum sanandum aliquid valent, enumeravi, altera nunc primi

1) De Plotini Enneadum codicibus cf. Muelleri prooemium.

capitis parte exponam, quae inter singulos codices intercedat ratio, quomodo singuli inter se aut consentiant aut dissentiant quantaque sint auctoritate. Porphyrii codices in duas classes discedunt, in classem V, cuius est solus cod. V, et in classem O, cuius sunt ceteri codices n. 2—8 signati. Ad duas has classes quasi tertia Stobaei libri accedunt.

Ac primum in ipsis titulis traditis differunt inter se hae tres classes; cum classis V ferat inscriptionem *ἔφοδοι εἰς τὰ νοητά*, classis O et Stobaei codices habent titulum *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*.[1])

Tres vero nos habere codicum classes inde elucet, quod aliae classes alia continent capita; in codice V enim exstant triginta duo capita I—X, XII—XIII, XV, XIX—XXI, XXV—XXVIII, XXX—XXXII, XXXIV—XXXVI, XXXVIII —XLII, XLIV (desunt igitur duodecim capita), V solus praebet cpp. IX, XXXVIII, XL—XLII, XLIV (6 cpp.); classis O[2]) continet triginta quattuor capita I—VIII, X—XIII, XV—XXVIII, XXX—XXXVII (desunt decem cpp.), O una tradit 4 capita: XI, XXII, XXIV, XXXIII; Stobaei denique codices praebent duodecim capita: V, VII, XIV, XVI—XVIII, XXIII, XXXII, XXXVII, XXXIX, XLIII, nusquam nisi in Stobaei libris extant cpp. XXIX et XLIII.

Iam quod attinet ad ordinem capitum classibus V et O traditum[3]) utraque consentit, praeterquam quod altera classis alia capita omittit.

1) Tenui inscriptionem '*ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*' exhibitam a duabus classibus et pervulgatam inter viros doctos.

2) i. e. ordo S, nam ordo T, qui eadem capita ac S praebet, in capite tricesimo primo abrumpitur, sed amplius de hac re infra disseram.

3) Capita Stobaei codicibus tradita hic vel illic Florilegiis inserta sunt nullo ordine servato.

Sed ut clarius perspiciatur, quae capita singulis classibus exhibeantur et quo ordine, tabulam hanc addo.

V	O (S + T)	Stob.
I—IV	I—IV	—
V	V	V
VI	VI	—
VII	VII	VII
VIII	VIII	—
IX	—	—
X	X	—
—	XI	—
XII—XIII	XII—XIII	—
—	—	XIV
XV	XV	—
—	XVI—XVIII	XVI—XVIII
XIX—XXI	XIX—XXI	—
—	XXII	—
—	XXIII	XXIII
—	XXIV	—
XXV—XXVIII	XXV—XXVIII	—
—	—	XXIX
XXX—XXXI	XXX—XXXI	—
XXXII	XXXII	XXXII
—	XXXIII	—
XXXIV—XXXVI	XXXIV—XXXVI	—
—	XXXVII	XXXVII
XXXVIII	—	—
XXXIX	—	XXXIX
XL—XLII	—	—
—	—	XLIII
XLIV	—	—

Ac postremum non solum ex discrepantia tituli et capitum numeris satis apparet tres reapse esse classes codicum, sed idem probatur levioribus vel gravioribus discrepantiis inter singulas classes intercedentibus, quam ad rem demonstrandam nonnullos locos conferam.

Primum V et O plurimis locis aliquantum inter se differunt.

	V	O (sc. S)
p. 1_2	ἔφοδοι εἰς τὰ νοητά	ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά
„ 1_6	om.	σώματος καὶ
„ 1_9	τρέψαντα	ῥέψαντα
„ 1_{10}	καὶ	ἀλλὰ
„ 1_{13}	οὐδὲ	οὐ γὰρ
„ 1_{14}	δίδωσι	μεταδίδωσι
„ 2_1	τὰ δὲ σώμ. μ. μόνον	om.
„ 2_{17}	πάντα μὲν ἐν πᾶσιν	οὐχ ὁμοίως ἐννοοῦμεν ἐν πᾶσιν
„ 3_{10} sq.	νοεροῦ: ἄλλη φύσεως, ἄλλη ψυχῆς, ἄλλη νοερά, ἄλλη τοῦ ἐπέκεινα· ζῇ γὰρ κἀκεῖνο	νοεροῦ: ἄλλη φύσεως τοῦ ἐπέκεινα, ἀ. ψ., ἀ. νοερά· ζῇ γὰρ κἀκεῖνα
„ 7_9	ψυχὴν	ψιλήν
„ 8_2	ἢ στάσις μὴ ὄν	om.
„ 18_{13}	συνδοξάζειν	δοξάζειν
„ 22_8 sqq.	τῶν δὲ μὴ πρὸς νοῦν ἐχουσῶν τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ εἰς συνδρομὴν ἀφιγμένων	τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως τοῖς εἰρημένοις[1]).

Neque tamen desunt loci, quibus — et iis quidem quos perlucidum est corruptos esse — miro modo consentiant, sive nonnullis locis lectiones falsas reddunt, sive saepius eadem vocabula vel totas sententias omittunt, id quod casu fieri non concedendum est. Ut exempla afferam, utraque classis deteriores lectiones tradit: p. 18_{10} *κατακοσμοῦσαι* (pro *κατακοσμοῦσι*), $19_{7/8}$ *καθαρεύουσα* (pro *καθαίρουσα*), 19_{10} *καθάρσει* (pro *καθαρθείσῃ*), 21_1 *παραδειγμάτων* (pro *παραδειγματικῶν*), 21_{16} *ἐργάζεσθαι* (pro *ἐνεργάζεσθαι*), 23_6 *πιέσματος* (pro *πείσματος*), 24_3 *πρᾴως ὑστερεῖν ἀλλ' ἐλαττωθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν* (pro *πρᾴως*

1) in classe O hoc loco textus contrahitur, quod alibi non inveni.

:n plurimae sententiae eadem ferant, vel eo quod nonnullis ne usus correcturas, plerumbuit (velut 9_{12} ὑπομένον pro ὑπο- 11_{18} ἔνογκον pro ἔνεγκον, 12_1 ωγωρεῖσθαι etc.); unam graviorem venitur 1_9 ὅταν βούλονται N pro gentia scribae ortam esse credo. datum iri spero, quod non omnes im L et N, cum ad textum recenmomenti sint, in apparatu critico at-

autem nonnulla verba addere oportet, ex ordinis S quodam codice est correccorrector ille nihil aliud fecerit, nisi sento T omittit, ex exemplari quodam ordinis m neglegenter, suppleverit et nonnullis locis io iudicio textum correxerit plerasque cortiles non sint et nihil nisi S ordinis scripreddant, in apparatu critico omisi. Duobus solum correcturae eaeque ineptae manu altera insertae a me S abhorrent: 4_5 τὰ μὲν pro τὰ δὲ et 5_4 ἐνκαλουpro ἐκκαλουμένη. Has lectiones depravatas fortasse in exemplari fuisse, quo usus est ille, negandum est.

Restat, ut de ordinis S codicibus pluribus exponamus. que e codicibus UQRM alium ex alio esse descriptum solum probari non potest, sed uniuscuiusque singum esse condicionem, et eo quod complures seu leviores graviores intercedunt discrepantiae, et inde intelligitur,

---

1 Victorium, qui hunc codicem ex Laur... descripsit, is correcturas non addidisse ex eius edi... elucet, quae a supplementa non continet. Quae utrum ... Medicea bliotheca an Monachii, postquam codex ... rta it, discerni non potest.

quod caput tricesimum primum subsequitur, ferat inscriptionem *περὶ ἀρετῶν*, ratus librum, qui inscriberetur *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*, hic iam finiri post caput XXXI abrupit; quare nihil obstat, quin S et T in eadem classe habeamus.

Revera autem ordinum T et S codices ad unum exemplar redire inde cognoscitur, quod hi duo ordines in textu tradendo inter se congruunt; tamen inter S et T plures gravioresque discrepantiae inveniuntur, quam inter singulos utriusque ordinis codices.

Jam si codices ordinis T inter se conferimus, codex N ex L descriptus videtur esse vel uterque codex ex altero illo codice Laurentiano 80_{14}[1]) fluxit. Ac profecto codicem N ex Laurentiano quodam codice esse descriptum ex editione Petri Victorii apparet, qui et codicem N scripsit[2]) et in editionis praefatione ipse fatetur se *ἀφορμάς* edidisse 'ex Medicea bibliotheca.'[3]) Deinde cum cod. N cum editione principe a Victorio curata omnino congruat neque ullo loco ab ea differat, efficitur, ut, si editio illa facta est ex Medicea bibliotheca, ipse ille codex N ex codice quodam Laurentiano sit derivatus. Quodsi nunc lectiones utroque codice (L et N) traditas examinamus, nos supra recte conclusisse probatur. Paucis enim illis locis, quibus L et N inter se discedunt, hae discrepantiae ortae sunt vel eo, quod codicis N scriba saepius sententias breviores vel longiores omisit, (velut $4_{5/6}$ om. *εἰς ἑαυτὰ μὴ ἐπιστρέφοντα* 7_1 *διὰ τὸ εἶναι ἐναρμόνιον* etc.),

---

1) De quo cf. Bandinius, Catalogus codicum Graecorum bibliothecae Laurentianae III p. 204/5: est codex graecus, chartaceus, in folio, saec. XIV, in cuius primo folio est liber conventus S. Marci de Florentia Ord. Praedicatorum, a Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio nativo Conventus; constat foliis scriptis 187. *πορφυρίου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων* ac praeterea eiusdem sententiarum ad intelligibilia ducentium cpp. XXVIII.

2) cf. supra p. 8 'possessus a Victorio et scriptus.'

3) cf. supra p. 19.

id quod facile fieri potuit, cum plurimae sententiae eadem vocabula initialia prae se ferant, vel eo quod nonnullis locis scriba mente ac ratione usus correcturas, plerumque orthographicas, adhibuit (velut 9_{12} *ὑπομένον* pro *ὑπομένων*, quod praebet L, 11_{18} *ἔνογκον* pro *ἔνεγκον*, 12_1 *στενοχωρεῖσθαι* pro *στενωχωρεῖσθαι* etc.); unam graviorem dissensionem, quae invenitur 1_9 *ὅταν βούλονται* N pro *ὅταν βούληται*, neglegentia scribae ortam esse credo. Quare vitio mihi non datum iri spero, quod non omnes discrepantias codicum L et N, cum ad textum recensendum nullius momenti sint, in apparatu critico attulerim.

De codice N autem nonnulla verba addere oportet, qui altera manu ex ordinis S quodam codice est correctus.[1]) Sed cum corrector ille nihil aliud fecerit, nisi sententias, quas ordo T omittit, ex exemplari quodam ordinis S, et id quidem neglegenter, suppleverit et nonnullis locis tantum sine ullo iudicio textum correxerit plerasque correcturas, cum utiles non sint et nihil nisi S ordinis scripturas reddant, in apparatu critico omisi. Duobus solum locis correcturae eaeque ineptae manu altera insertae a lectione S abhorrent: 4_5 *τὰ μὲν* pro *τὰ δὲ* et 5_4 *ἐνκαλουμένη* pro *ἐκκαλουμένῃ*. Has lectiones depravatas fortasse iam in exemplari fuisse, quo usus est ille, negandum non est.

Restat, ut de ordinis S codicibus pluribus exponamus. Atque e codicibus UQRM alium ex alio esse descriptum non solum probari non potest, sed uniuscuiusque singularem esse condicionem, et eo quod complures seu leviores seu graviores intercedunt discrepantiae, et inde intelligitur,

1 Victorium, qui hunc codicem ex Laurentiano descripsit, illas correcturas non addidisse ex eius editione elucet, quae illa supplementa non continet. Quae utrum iam in Medicea bibliotheca an Monachii, postquam codex eo pervenit, inserta sint, discerni non potest.

quod alius alias omittit sententias, quas res omnes in apparatu critico afferre longum est.

Velut U unus omittit 10_{12} *πρὸς τὸ μὴ ζῆν*, quod praebent QRM, 15_{14} *αἵ τέλειαι ὑποστάσεις* (addidit U[2]); codex Q omittit solus: $32_{3\,sq.}$ *οὐδὲ σωρὸν ποιοῦσαι — συγκεχυμέναι*, R solus: $27_{8/9}$ *σύνοδον σκοπούμεθα, ἀλλὰ πραγμάτων*, $29_{8\,sq.}$ *τῆς τοῦ ἀσωμάτου — δυνάμεως*, 33_9 *σπέρμα — ἐν τοῖς*, M codex: $31_{17\,sq.}$ *δεῖ νομίζειν — σωμάτων*[1]).

Unum vero codicem U nos diligentius perscrutari oportet, qui plurimis locis pristino textu eraso manu altera est correctus vel suppletus ex ordinis S quodam codice; nec vero semper correctus est textus ex S, immo interdum depravatus, ut p. 1_{13} *οὐδὲ* falso ex S mutavit in *οὐ γὰρ* manus altera, 6_2 *κεκτημένη*, quae est vera lectio, mutavit U[2] in *καὶ κτωμένη*. Nostra autem non interest correcturas has manu altera insertas, quae cum ceteris ordinis S codicibus congruunt, examinare, sed pristinum textum, qui est erasus, cognoscere. Hae pristinae lectiones, quae quidem cognosci possint, aut ineptae sunt velut 1_6 *διαστατικῶς*, 10_{14} *σωμάτων* (pro *ἀσωμάτων*) 10_{15} *γίνεται* (pro *γίνονται*) etc., aut — et id permultis locis — miro modo cum V codice consentiunt, velut 9_1, 9_6, $9_{10\,sq.}$, 12_2, $16_{6, 8, 13}$ etc. Sed quamvis U[1] distet a ceteris ordinis S codicibus et consentiat cum V, tamen propter communem titulum et propter eundem capitum traditorum numerum nos non habere arbitror, cur codicem U in ordine S non numeremus; fortasse codex U illis locis, quibus pristinus textus cognoscitur, novam quasi classem codicum efficere putandus est. Summam denique quaestionem ut complectamur, tres codicum classes statuimus: V, O, Stobaei libros; O classis in duos ordines S et T dividitur. Stemma autem codicum, quod dicitur, est fere hoc:

---

1) de codice Marciano cf. quae scripsi p. 13 adn. 2.

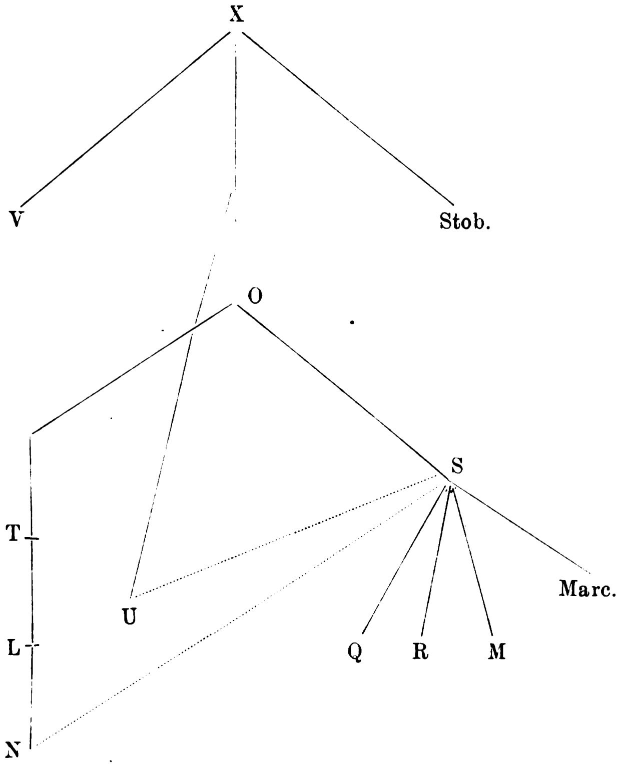

Relinquitur, ut, quoniam singulos codices certis classibus et ordinibus adsignavimus, quanta sint auctoritate hae tres classes et qua ratione uti nos oporteat in textu emendando, quaeramus. Ac tria capitum genera discerni possunt; primo loco ponenda sunt capita, quae una codicum classe traduntur aut V aut O aut Stobaei libris, deinde capita, quae in tribus his classibus exstant, postremo capita, quae duabus classibus aut V et O aut V et Stobaeo aut O et Stobaeo continentur; quare necesse est,

quarum classium sit maior, quarum minor auctoritas eruere.

Ac primum cum inter classes V et O diiudicandum sit, classem V praefero classi O. Quamquam enim et V et O permultos locos tradunt corruptos, tamen, praeterquam quod V pluribus locis quam O praebet veras lectiones, ea ex re, quod lectiones V et codice U^1 et Stobaei libris saepissime probantur, concludo codicem V plus valere ad textum restituendum quam O.

Stobaei vero libri plurimis locis, quibus V et O corrupti sunt, optimum praebent textum; quin etiam multis locis textus non posset emendari, nisi Stobaei codices nobis praesto essent. Quare Stobaei libri si non maiore, at tamen eadem sunt auctoritate qua V vel O. Itaque Bernhardtio, quod quidem attinet ad Porphyrium, assentiri non possum, qui in dissertatione[1]) ita de Stobaei auctoritate iudicat: p. 25 'Compilator enim e quovis genere librorum sententias describens, cum manifestum sit, non eis semper verbis enuntiationes exhibitas reperire, quibus in florilegio uti possit, quam facile induci potuerit, ut verba ad suum adcommodaret consilium, non opus est multis exponere verbis . . . p. 26 Neque tamen his finibus continuit se compilatorum temeritas, sed longius progressa, ut uno verbo dicam, ne a verbis mutandis quidem et versibus vel inserendis vel praetermittendis abstinuerunt illi, quo sensum ad argumenta capitum adcommodarent.' Mea quidem sententia editores et Stobaei Florilegii et Porphyrii ἀφορμῶν adhuc in eo erraverunt, hi quod Stobaei textum despexerunt, illi quod Porphyrii librum non satis diligenter adhibuerunt. Sed hactenus de codicibus.

---

1) Quaestiones Stobenses, Bonnae 1861.

II.

De editionibus huius libri.

Primus 'ex bibliotheca Medicea'[1]) viginti octo capita, quae nunc in codicibus L et N sunt, edidit Petrus Victorius, Florent. 1548 una cum libris '*Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων* et *Μιχαήλ. Ἐφεσίου σχόλια εἰς τέσσαρα τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ζώων μορίων.* Qua in editione doctissimus ille vir nihil aliud fecit, nisi codicem Laurentianum descripsit; quare haec editio non maiore est auctoritate, quam codex N, quocum ad verbum consentit, neque quicquam valet in Porphyrii libro edendo.

Haud ita multo post eadem viginti octo capita edidit versione latina addita F. de Fogerolles, Lugduni 1570[2]). (Porphyrii Philosophi Pythagorici *περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων; τοῦ αὐτοῦ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν*, e Graeco exemplari facta versione latina, scholiis et praefationibus illustrata per F. de Fogerolles). Textum graecum Victorii Fogerolles ad verbum descripsit; non solum correcturas non adhibuit, sed etiam errores, quos Victorius ipse in appendice libri correxerat, in textu reliquit.

Quadraginta quattuor autem huius libri capita, quae ad nostram memoriam pervenerunt[3]), primus edidit Lucas Holstenius, Romae 1630 una cum libris '*περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων*' et 'de antro nympharum', cui praeter editiones a P. Victorio et Fogerollesio factas Stobaei libri et Vaticani codices (V et U) praesto erant, quod ex ipsius praefatione elucet. Sed quamquam doctissimus ille vir com-

---

1) i. e. e codice Laurentiano 80_{14} vel 80_{15}. cf. supra p. 14.

2) Iterum latine vertit hunc librum Marsilius Ficinus Parisiis 1492, quem inscripsit: 'De occasionibus sive causis ad intelligibilia ducentibus.' (cf. Biblioth. Graec. V p. 733 ed. Fabricius et Harles.)

3) Nobis non totum librum sed fragmenta tantum tradita esse pluribus exponere necesse non est, ac ne c. XLIV quidem integrum est.

pluribus coniecturis textum correxit, tamen cum ordinem capitum codicibus traditum turbavit neque capita Stobaei libris servata recto loco inseruit, quas ad quaestiones proximo capite revertemur, tum plures codices, ut tum moris erat, non contulit, sed singula capita ex singulis codicibus emendavit altero codice non adhibito[1]).

Duobus post saeculis Holstenii editionem typis exprimendam curavit Creuzer in editionis Plotini praefatione (p. XXVII—XLVIII),[2]) qui nullo codice inspecto textum ab Holstenio editum non solum non correxit, sed etiam depravavit et mendis typographicis et pessimis coniecturis; prooemium autem, quod pag. XXVI sqq. praemittit, nullius est preti et testimonia, quae ex Plotini Enneadibus et ex Procli institutione theologica aliisque ex Neoplatonicorum libris p. XXVIII—XXX collecta affert, aut falso adduntur aut parum accurate. Quare cum nova huius libri editione aucta apparatu critico et testimoniis ex Plotino collectis opus esse appareat, hanc operam G. Krollio auctore benevolentissimeque adiuvante suscepi.

III.

De capitum ordine ac dispositione.

Complures viri docti operam navarunt, ut quadraginta quattuor capitum dispositionem veram detegerent, sed alii, ut Holstenius, quem secutus est Creuzer, in eo erraverunt, quod argumenta capitum non satis respexerunt, alii, ut Bouillet et Richter, quod ordinem codicibus praebitum

---

1) Haec Holstenii editio iterum typis descripta est Cambridge 1655.

2) Plotini Enneades cum Marsilii Ficini interpretatione castigata iterum ediderunt Fr. Creuzer et G. H. Moser: primum accedunt Porphyrii institutiones Plotinianae et Procli Platon. institut. theol. Parisiis 1855.

neglexerunt. Atque Holstenius, qui primus singulis capitibus locum suum dare studuit, secundum tempora, quibus singuli codices in eius conspectum venerunt, parum diligenter in tres partes divisit capita. Prima parte complexus est ea capita, quae ex editione vel Victorii vel Fogerollesii descripsit, quibus addidit c. IX[1]) ex codice V haustum et cpp. XIV, XXIX, XXXIX, XLIII[2]), quae ex Stobaei Florilegiis cognita habebat, ita ut haec capita hoc ordine pars prima contineret: I—XIV, XLIII, XV—XXVIII, XXX, XXXI, XXIX, XXXIX.

Alterius deinde partis cpp. XXXII—XXXVII, quae ante eius aetatem non erant edita, ex codice U hausit.

Denique tertiae partis, quam libro 'de antro nympharum' interposito a prima et altera separat, esse voluit cpp. XXXVIII, XL—XLII, XLIV primum ex codice V emendata.

Iam vero hoc ordine ab Holstenio instituto commotus A. Richter[3]) capita distribuit secundum materiam in *ὑπομνήματα* et *κεφάλαια* vel *ἐπιχειρήματα*, qua de dispositione, cum cohaereat cum quaestionibus, quae sunt de titulo et consilio libri, capite proximo praefationis pluribus dicemus.

Aliam denique dispositionem dat Bouillet[4]), qui secundum Plotini Enneadum libros hunc statuit ordinem:

Plot.	Enn.	I,	2	=	Porph.	*ἀφ*. c.	XXXII
„	„	I,	9	=	„	„	VIII, IX
„	„	II,	4_{10}	=	„	„	XXVI

---

1) Mirum est, quod Holstenius, etsi c. IX, postquam codicem V detexit, recte post c. VIII inseruit, tamen c. XXXIX non suo loco post c. XXXVIII retinuit neque id ullo verbo commemorat in praefatione.

2) Cur cpp. XXXII, XXXVII, quae ipsa in Stobaei libris exstant, in prima parte omitteret, haec causa fuisse videtur, quod in Stobaei libris haec inesse eum fefellit.

3) Fichtes Zeitschrift für Philosophie, Neue Folge, 52. Bd. 1868 p. 231 f.

4) Les Ennéades de Plotin traduites par Bouillet, Paris p. XLVI sqq.

Plot. Enn. III	6_{1}	=	Porph. ἀφ.	XVII
	$6_{6\ \text{et} 25}$	=	„ „	XIX
	6_{3}	=	„ „	XXIII
	6_{2-4}	=	„ „	XVIII
	6_{5}	=	„ „	VII
	6_{7}	=	„ „	XX
	6_{8-19}	=	„ „	XXI
	8_{1}	=	„ „	X
	8_{7}	=	„ „	XII
	8_{8}	=	„ „	XXV
Plot. Enn. IV	2_{1}	=	Porph. ἀφ.	I—V
	2_{2}	=	„ „	VI
	3_{20}	=	„ „	XXVII
	3_{21-24}	=	„ „	XXVIII
	3_{9}	=	„ „	XXIX
	6_{3}	=	„ „	XVI
	6_{2}	=	„ „	XV
Plot. Enn. V	2	=	Porph. ἀφ.	XI, XXIV, XIII, XIV, XXX
	3_{1}	=	„ „	XLI
	$3_{3,5-7}$	=	„ „	XLIV
	3_{10-12}	=	„ „	XLIII
	3_{5}	=	„ „	XXII
Plot. Enn. VI	4	=	Porph. ἀφ.	XLII
	4_{2}	=	„ „	XXXIII
	4_{5}	=	„ „	XXXIV
	4	=	„ „	XXXV
	$4_{4,9}$	=	„ „	XXXVII
	5_{1}	=	„ „	XXXVIII
	5_{2}	=	„ „	XXXIX
	$5_{3,6}$	=	„ „	XXXVI
	5_{4}	=	„ „	XXXI
	5_{12}	=	„ „	XL.

Itaque hoc ordine capita inter se excipiunt: XXXII, VIII, IX, XXVI, XVII, XIX, XXIII, XVIII, VII, XX, XXI, X,

XII, XXV, I—VI, XXVII, XXVIII, XXIX, XVI, XV, XI, XXIV, XIII, XIV, XXX, XLI, XLIV, XLIII, XXII, XLII, XXXIII, XXXIV, XXXV, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XXXVI, XXXI, XL.

Sed Bouilleti dispositionem non esse probandam duabus causis apparet. Primum non esse puto, cur ordinem codicibus traditum relinquamus; immo consilio et iudicio philosophum priore loco brevia illa capita priora statuisse arbitror, quae longiora sequerentur. Deinde doctissimo illi viro, quamquam enixe operam dedit, non contigit, ut revera singula Porphyrii capita cum singulis Enneadum libris necteret, quibus responderent. Itaque recte Bouilletum cpp. I—VI cum Enn. IV $2_{1,2}$ coniunxisse nego; cum Enn. IV $2_{1,2}$ sit de natura animae, in cpp. I—VI exponitur, quomodo corpora differant ab incorporeis. Capitibus vero VIII et IX, in quibus explicatur, quomodo animae ex corporibus discedant, nihil commune esse cum Enn. I libro 9, quo quaeritur, utrum se ipsum necare liceat necne, omnes intellecturos esse credo. Porphyrii autem capita, quae summas quaestiones complectuntur velut cpp. I—VI, XIV, XVII, quibus de omnibus differentiis inter corpora et incorporea intercedentibus disputatur, non uni sed pluribus Plotini libris respondent, in quibus agitur de condicione ac ratione, quae intersit inter animam et corpus, inter mentem et corpora, inter Unum et corpora, i. e. Enn. IV, V, VI, quas quaestiones Porphyrius in unam contraxit.

Ac profecto, quoniam nobis persuasimus dispositionem neque a Richtero neque a Bouilleto propositam esse veram, secuti codices ordinem rectum restituamus, quem iam Holstenius statuere studuit. Qui quamquam recte intellexit ordinem codicibus traditum esse tenendum et capita Stobaei libris servata suo loco esse inserenda, tamen eo erravisse, et quod non omnia Stobaei capita recto loco adderet et quod ordinem codicibus traditum uno loco (in c. XXXIX) turbaret, supra demonstravi. Recte primum c. IX ex cod. V

post c. VIII et c. XIV ex Stobaeo haustum post c. XIII inseruit (cpp. XIII et XIV de eadem sunt materia). Ut autem c. XLIII, quod in Stobaei libris post c. XIV invenit, in editione hoc ipso loco adderet, eo factum est, quod c. XLIV in edenda prima parte nondum noverat; sed revera c. XLIII cum c. XLIV esse coniungendum, quod utrumque caput est de eodem argumento, iam Bouillet vidit, quem secutus hoc caput transposui.

Capita denique XXIX et XXXIX[1]) falso mea sententia post c. XXX Holstenius posuit, et quia non intellexerat c. XXIX esse coniungendum cum cpp· XXVII, XXVIII et quia in edenda prima parte codex V, in quo c. XXXIX post c. XXXVIII recte traditur, ei praesto non erat.

Primus vero Bouillet, cum cognovisset capitum XXIX, XXVII, XXVIII argumenta inter se cohaerere, quia eidem Plotini Enneadi IV respondeant, hoc caput XXIX transposuit. (Illic quaeritur, quae intersit ratio inter animam et corpus, hic de ratione corporis et incorporei).

Caput XXXIX denique suo loco post c. XXXVIII esse retinendum, cum c. XXXVIII sit excerptum ex Enn. VI 5_1, cap. XXXIX autem ex Enn. VI 5_2, praeterquam quod etiam in cod. V illo loco traditur, pluribus ostendere opus non est, et Holstenium mihi persuasum est suo loco non moturum fuisse, si iam in prima parte emendanda intellexisset id caput XXXIX in V tradi post cap. XXXVIII.

Quibus argumentis permotus eum capitum ordinem, quem in editione mea invenies,[2]) statui.

1) Mirum esse, quod Holstenius, cum c. IX postea ex cod. V suo loco insereret, non c. XXXIX quoque, postquam codicem V inspexit, transposuit, supra commemoravi.

2) Capitum numeros ab Holstenio et Creuzero praescriptos in margine uncis inclusos addidi.

IV.

De titulo et consilio libri.

Quamquam Porphyrius, qui ipse in vita Plotini describenda complures libros suos, qui versentur in Plotini doctrina illustranda, affert, nullo verbo commemorat librum, qui inscribitur *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά* vel *ἔφοδοι εἰς τὰ νοητά*, tamen, quin liber a Porphyrio sit scriptus, nemo adhuc dubitavit neque quisquam dubitabit. At non deerant, qui hunc librum a Porphyrio ipso in extrema Plotini vita commemoratum sub falso titulo latere demonstrarent. Ac profecto primo obtutu illorum argumentatio probanda videtur; sed si diligentius quaestionem hanc instituerimus, quam longe a vero aberraverint, intellegemus. Scriptum enim videmus in Plotini vitae c. XXVI[1]) '*τὰ μὲν οὖν βιβλία* (sc. *Πλωτίνου*) *εἰς ἓξ ἐννεάδας τοῦτον τὸν τρόπον κατετάξαμεν τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ὄντα. καταβεβλήμεθα δὲ καὶ εἴς τινα αὐτῶν ὑπομνήματα ἀτάκτως διὰ τοὺς ἐπείξαντας ἡμᾶς ἑταίρους γράφειν εἰς ἅπερ αὐτοὶ τὴν σαφήνειαν αὐτοῖς γενέσθαι ἠξίουν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ κεφάλαια τῶν πάντων πλὴν τοῦ περὶ τοῦ καλοῦ διὰ τὸ λεῖψαι ἡμῖν πεποιήμεθα κατὰ τὴν χρονικὴν ἔκδοσιν τῶν βιβλίων· ἀλλ' ἐν τούτῳ οὐ τὰ κεφάλαια μόνον καθ' ἕκαστον ἔκκειται τῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρήματα, ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται.*' Quo in capite Porphyrius duos libros suos nominat: *ὑπομνήματα* i. e. commentarios ad obscuriores Plotini locos scriptos, et *κεφάλαια*, quibus addita erant *ἐπιχειρήματα, ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται*; vel alterius vel utriusque libri partem esse *ἀφορμάς* Creuzer et Richter concluserunt, sed alter altera[2]) usus ratione.

---

[1]) cf. editionis Muelleri vol. I p. 26.

2) Wolfii sententiam (de philos. ex oraculis hauriunda p. 30): 'Libris de materia posteriores etiam libri de recessu animae fuerunt, ex quibus excerpta fortasse sunt *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*, quum animae liberationem secundum Plotineae doctrinae rationem exponant, sicut libri de regressu' praetermitto.

Creuzer postquam *ἀφορμάς* idem significare atque *ἐπιχειρήματα* demonstravit, *ἐπιχειρήματα* falso sub titulo '*ἀφορμαί*' nobis tradi contendit praef. p. XXVIII: 'Quae, inquit, singula, quatenus ad dialecticum et philosophicum usum pertinent, qui cum hoc *Ἀφορμῶν* opusculo comparaverit, is nullo modo ambiget, ea in huius argumentum pariter ac formam usquequaque cadere; ac proinde Porphyrium ipsum eidem *Ἐπιχειρημάτων* nomen indere potuisse, quod postea demum in synonymum fere *ἀφορμῶν* abierit.'

Sed contra eum Richter eo libro et *ὑπομνήματα* et *κεφάλαια* et *ἐπιχειρήματα* ad nos pervenisse affirmat p. 236:

«Wir unterscheiden:

a) Bruchstücke der *ὑπομνήματα*, längerer, ohne bestimmte Ordnung geschriebener Kommentare zu schwierigen Büchern und Stellen der Enneaden. Hierher gehören die meisten Stücke, welche Stobäus aufbehalten hat, sowie die aus den Vatikan-Handschriften geflossenen Bestandteile.

b) Bruchstücke der *ἐπιχειρήματα*, unter denen sich auch vielleicht *κεφάλαια* befinden. Es sind kurze Sätze, die den didaktischen Zweck der Propädeutik haben und weittragende Gedanken knapp zusammenfassen. Hierher gehören die unter Nr. I—XXXII[1]) aufbehaltenen Stücke.“ Quam sententiam probari sibi persuasit doctissimus ille vir Olympiodori quodam loco, qui comm. ad Plat. Phaedonem (62 B *ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμέν*) laudat Porphyrium *ἐν τῷ ὑπομνήματι*. Quo ex Olympiodori loco, cum haec Platonis verba *ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμέν* in libri nobis superstitis capite XL sint, effici caput XL ex *ὑπομνήμασι* sumptum esse argumentatur.

Sed quamvis arguta sit haec Richteri argumentatio, tamen his Olympiodori verbis non librum illum (i. e. c. XL) sed commentarium ad Platonis Phaedonem quendam Por-

---

1) i. e. secundum editionem Holstenii.

phyrii dici puto, in quo sane eadem sententia ex Platonis libro excerpta erat.

De quo Porphyrii commentario quamquam nihil certi traditum est, tamen conicere licet Porphyrium ut ad alios Platonis dialogos ita ad Phaedonem commentarios scripsisse, ut qui commentarios componendi usus floreret posterioribus illis temporibus praecipue in schola Neoplatonica. Quin etiam Richter, cum hoc concedat, sibi ipse contradicit p. 235: „Aber abgesehen davon, daß die Platonischen Worte sehr häufig angeführt werden, ebensogut also auch in anderen Schriften des Porphyrius sich finden können, so kann nur mit Sicherheit aus jener Stelle des Olympiodor geschlossen werden, daß c. XLI (i. e. c. XL meae editionis), das aus dem Codex Lolinus genommen ist, ein Bruchstück der ὑπομνήματα des Porphyrius ist."

Sed priusquam de quaestione, utrum huic an illi an neutri horum librorum Porphyrii ἀφορμαί respondeant, diiudicemus, necesse est examinare, quaenam sit ratio ac consilium libri.

Iam Holstenius librum esse brevem Plotini magistri disciplinae descriptionem ex illius Enneadibus excerptam et quasi in Plotini philosophiam introductionem intellexit; cf. p. 84: 'est autem hic libellus στοιχείωσις θεολογική seu prima quaedam institutio theologica brevibus aliquot aphorismis animum ad pleniorem rerum divinarum contemplationem excitans. Et ut Arrianus ex prolixioribus Epicteti dissertationibus enchiridium suum composuit . . ., ita Porphyrius hasce sententias ex Plotini ferme libris excerpsit, quibus non male mea quidem sententia εἰσαγωγῆς loco praefigerentur'. Eandem vero sententiam aliis verbis elocutus est Richter l. c. p. 236/7: „Das vorliegende Buch ... dient der Einleitung und Einführung in die Begriffswelt der neuplatonischen Philosophie ... Auch gingen dem Studium größerer Abhandlungen und Schriften wohl die Einprägung und Erläuterung kurzer Sätze vorher, die in wenig Worten weite Gedankenkreise zusammenfaßten.»

Quod genus scribendi apud hunc philosophum non primum occurrit, sed iam ante Porphyrii tempora videmus tales introductiones in philosophiam scriptas esse[1]).

Rectissime Holstenius *ἀφορμάς* comparat cum Arriani enchiridio, cuius libri, quae sit ratio ac consilium, ex Simplici comm. in Epict. Ench. praef. init. (ed. Schenkl test. III p. XIV sq.) cognoscitur: *Περὶ μὲν τοῦ βίου Ἐπικτήτου . . . τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο, τὸ Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον ἐπιγεγραμμένον, καὶ τοῦτο αὐτὸ συνέταξεν ὁ Ἀρριανός, τὰ κυριώτατα καὶ ἀναγκαιότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινητικώτατα τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, ὡς αὐτός . . . ἔγραψεν ὁ Ἀρριανός.* Arrianus eodem modo ac Porphyrius brevibus sententiis ex magistri dissertationibus sumptis Epicteti philosophiae summam reddit.

Deinde huc pertinere arbitror Sexti Empirici *'Πυῤῥώ-*

---

1) Praeterea huc spectant plurimae illae epitomae, quas auctores *εἰσαγωγῆς* loco ex amplioribus seu ipsorum seu aliorum libris excerptas ediderunt; ut exempla afferam: Theophrasti nomine apud Diog. Laert. V 42—50 afferuntur *ἐπιτομαὶ Ἀριστοτέλους περὶ ζώων, νόμων ἐπιτομή, φυσικῶν δόξων ἐπιτομή*; porro Posidonii '*μετεορολογικὴ στοιχείωσις*' breviarium libri amplioris '*περὶ μετεώρων*' videtur esse, quamvis Martini (Leipz. Stud. XVII p. 357 sqq.) id refutare studeat; Hephaestion quadraginta octo libros '*περὶ μέτρων*' scriptos saepius excerpsit, quarum epitomarum '*ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων*', quod unum librum complectitur, memoriae nostrae traditur (cf. Longin. Prol. ad Heph. p. 88_{21} W.: *ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον ἐποίησε περὶ μέτρων μὴ βιβλία, εἶθ' ὕστερον ἐπέτεμεν αὐτὰ εἰς ἕνδεκα, εἶτα πάλιν εἰς τρία, εἶτα πλέον εἰς ἓν τούτου τοῦ ἐγχειριδίου*).

Denique, ut alias epitomas praetermittam, quas omnes hic enarrare longum est, Lactantius 'Divinarum Institutionum' composuit compendium, quod inscribitur *ἐπιτομή* (cf. Brandt, Stzb. d. Wien. Akad., philos. histor. Kl. 125 a. 1892 p. 521 sqq.), qui liber accuratissime respondet *ἀφορμαῖς* Porphyrii, nisi quod Lactantius proprium librum excerpsit, Porphyrius autem Plotini magistri libros. Uterque enim scriptor eadem enuntiata adhibet in compendio, atque in libro ampliore, praeterea non omnes libros excerpsit ac postremum in epitoma nova argumenta profert, quae in uberiore libro desideramus.

νειοι ὑποτυπώσεις, qui liber, etsi non ex Pyrrhonis quodam libro excerptus est, attamen *εἰσαγωγῆς* loco principis *σκέψεως* doctrinam breviter (*ἐν τύπῳ* vel *ὑποτύπωσει*) explicat.

Sed florere coepit haec scriptio in secta Platonica posterioris aetatis, in qua Platonis praecipue libris commentarii addebantur et introductiones edebantur. Eo quidem consilio Albinus[1]) philosophus Platonicus s. II. composuit introductiones suas: *εἰσαγωγὴν εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος βίβλον* et *λόγον διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων*[2]).

Ex Neoplatonica vero schola primus Porphyrius scripsit talem introductionem, librum, de quo dicimus, *ἀφορμὰς πρὸς τὰ νοητά*. Ac postrema huius generis exempla sunt Procli Neoplatonici introductiones in rem physicam et in rem theologicam (*στοιχείωσις φυσική* et *στοιχείωσις θεολογική*); ex quibus *στοιχείωσις θεολογική* est brevis comprehensio recentiorum Neoplatonicorum doctrinae et artissime cohaeret cum illis *ἀφορμαῖς*. Sed inter se differunt duo hi libri, et quod Porphyrii sententiae dispositionem via ac ratione institutam non habent, Procli autem introductio theologica certo ordine singulas Neoplatonicorum disciplinas et sententias: de anima, de mente, de Uno etc. ostendit, et quod Porphyrius eisdem fere vocabulis et

---

1) cf. de hoc philosopho Freudenthal, Hellen. Studien III.

2) Eiusdem saeculi duo libri, qui ad nos pervenerunt, miro modo cum hoc Albini libro consentiunt: Apulei liber 'de dogmate Platonis' (cf. Sinko, de Apulei et Albini doctrinae Platonicae adumbratione Crac. 1905 p. 42/3) et commentarius quidam anonymus ad Platonis Theaetetum scriptus (cf. Diels, Anonymer Kommentar zu Platons Theaetet, Berlin 1905). Et Sinko, qui Apuleium consentire cum Albino probavit hac necessitudine iam a G. Krollio reperta, et Dielsius, qui necessitudinem inter Albinum et commentarium anonymum intercedentem ostendit, demonstrare studuerunt tres hos auctores ex eodem fonte, ex Gai scholis de Platonis doctrina scriptis hausisse. Sed quamquam tres illos libros ex communi fonte fluxisse constat, attamen an ad Gaium recedant in dubium vocavit Immisch (D. L. Z. 1906 n. 15 p. 915).

sententiis ac Plotinus magister utitur (i. e. Plotini libros quasi excerpsit), Proclus autem propria adhibens vocabula et enuntiata non epitomam sed introductionem tantum composuit.

Iam vero quoniam rationem ac consilium *ἀφορμῶν* perspeximus et librum cum ceteris eiusdem generis scriptis contulimus, nunc diiudicemus, quo nomine hic liber aptissime sit nominandus, utrum *ὑπομνήματα* an *κεφάλαια* an *ἐπιχειρήματα*; quam ad quaestionem dissolvendam nos quaerere oportet, quid haec vocabula significent illo ipso loco (Plot. vita c. XXVI).

Primum quid sint *ὑπομνήματα*, facile cognoscitur et ex Porphyrii ipsius verbis apparet: sunt adnotationes et commentarii, quos Porphyrius discipulis instantibus ad obscuriores Plotini locos illustrandos scripsit. Prorsus non necesse esse caput XL haustum esse ex *ὑπομνήμασιν* supra demonstravi; longiora autem illa capita XXXII—XLIV, quae Richter *ὑπομνήμασιν* attribuit, si inspexerimus, facile nobis persuadebimus, in commentariis non esse numeranda, cum haec capita, velut XXXII, XL etc., quae ex Plotini libris sunt excerpta, eisdem vocabulis et sententiis Plotini textum reddant, commentariorum autem sit, obscuriores locos non iisdem sed amplioribus sententiis explicare.

Deinde etsi Creuzerum l. c. haud ita falso iudicasse concedo *ἐπιχειρήματα* idem fere significare posse atque *ἀφορμάς*, tamen examinare nos oportet, quid sint et *κεφάλαια* et *ἐπιχειρήματα* in illo ipso capite XXVI commemorata. Dicit Porphyrius se ad omnes Enneadum libros praeter eum, qui sit de Pulchro, *τὰ κεφάλαια* composuisse iisque *τὰ ἐπιχειρήματα* quae pro *κεφαλαίοις* habenda sint (*ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται*) inseruisse. Iam quid sint *κεφάλαια*, facile diiudicatur; sunt Plotini librorum argumenta brevibus sententiis expressa. Eodem sensu saepissime in commentariis ad Aristotelis libros scriptis verbum *κεφάλαια* usurpatur, velut Arist. com. I p. 544_6 (Alexandri Aphrod. in Metaph. comm. ed. Hayduck): *λέγει δέ, ὅτι*

συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ τί τὸ συλλογίσασθαι σημαίνει ἐπήγαγεν, ὅτι συναγαγεῖν τὸ κεφάλαιον ἤτοι τὰ κυριώτατα καὶ τέλος ἐπιθεῖναι (*κεφ.* = *τὰ κυριώτατα καὶ τέλος*); ut alia exempla praetermittam, permultis locis scribitur: *τὰ κεφάλαια τῶν εἰρημένων* (i. e. summa), *ὡς ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν* etc.

Sed si *ἀφορμάς* ipsas inspexerimus, capita I—XXX, quamquam sane licet generatim appellare *κεφάλαια*, tamen mea quidem sententia non sunt eiusdem generis cum illis *κεφαλαίοις*, quae philosophus in capite XXVI laudat. Nam cum *κεφάλαια* ad unumquemque Plotini librum secundum tempora, quibus edebatur, se composuisse auctor ipse affirmet, capita illa, velut I—VI etc. non uni sed tribus Enneadibus respondere supra disserui. Ac cuius libri cpp. VIII et IX sunt *κεφάλαια*? Immo cum nullo libro Enneadum cohaerent illa. Capita denique longiora, quae easdem fere sententias ac Plotini libri exhibent, *κεφάλαια* appellari non possunt.

Restat, ut quid sint *ἐπιχειρήματα* quaeramus, quam ad rem cognoscendam commentarios in Aristotelis libros compositos perscrutemur. In eis enim hoc verbum, quid sibi velit, definitur, cf. II_2 p. 126_{11} (Alexandri Aphr. in top. com. ed. M. Wallies) *ἔστι δὲ ὁ τόπος ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ ἐπιχειρήματος· ἐπιχείρημα δὲ καλοῦσι τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμόν*; *ἐπιχειρήματα* igitur sunt conclusiones vel syllogismi. Ut autem apertius intelligas, quid sint *ἐπιχειρήματα*, cf. XIX 1 p. 56_6 sqq. (Aspasii in Ethic. Nic. com. ed. Heylbut): *τῷ μὲν γὰρ ἀσώτῳ δοκεῖ ἀνείμενος ὁ ἀνελεύθερος εἶναι, τῷ δὲ ἀνελευθέρῳ ἀνείμενος ὁ ἄσωτος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τρισὶν ἐπιχειρήμασιν εἰς τὸν τοιοῦτον χρῆται, ἑνὶ μὲν ἐκ παραβολῆς· ὡς γὰρ τὸ μέγα τοῦ μικροῦ πλέον ἀφίστησι τῆς μεσότητος. ἔτι ἐκ τοῦ πρὸς τὸ μέσον τοῖς ἄκροις ὁμοιότητα εἶναι, ἀλλήλοις δὲ πᾶσαν ἀνομοιότητα. τρίτον ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐναντίων κ. τ. λ.* III_2 p. 118_{12} *εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων* et *λόγους ποιεῖσθαι* et *μύθους διεξέρχεσθαι*: alterum alteri opponitur. XVIII_1 p. 49_{28} (Eliae in Porph. isag. et Arist. Categor. comm. ed. Busse) in oppositione

stant ἐπιχειρήματα et προβλήματα. XXI_2 p. 8_{36} (Anonymi et Stephani in art. rhetor. com. ed. Rabe) ἐπιχειρήματα conferuntur cum πίστεσι (= argumenta, Beweismittel); XXI_2 95_{13} ἐπιχειρήματα et τόποι comparantur: ἐκ τούτων οὖν τῶν τόπων ἤτοι ἐπιχειρημάτων. XXI_2 p. 291_3 ἐπιχειρ. una cum δικαιολογίαις dicuntur (argumentationes): εἶπον ἂν ἐγὼ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰς δικαιολογίας.

In XXVI igitur capite Plotini vitae ἐπιχειρήματα, quae Porphyrius affert, sunt disputationes vel expositiones de Plotini conclusionibus vel argumentationibus in Enneadibus adhibitis. Iam vero quamquam multa capita ἀφορμῶν ἐπιχειρήματα recte appellantur, tamen, cum Porphyrium in eodem libro ad unumquemque Plotini librum non solum κεφάλαια sed etiam ἐπιχειρήματα composuisse, quae illis simillima erant (ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται), ex cap. XXVI appareat, iisdem fere de causis, quas de κεφαλαίοις attuli, sequitur, ut libro nostro ἐπιχειρήματα a Porphyrio laudata non contineantur.

Quare ut summam complectamur, neque ὑπομνήματα neque κεφάλαια neque ἐπιχειρήματα haec capita esse mihi persuasi, sed alius Porphyrii liber nobis praesto est, cuius consilium ac rationem iam Holstenius intellexit: est quaedam in Plotini philosophiam introductio, cuius libri fragmenta tantum ad nostram memoriam pervenerunt.

V.

Tabula siglorum.

	V	V	=	cod. Vatican. 1737
O	S	U	=	cod. Vatican. 237
		Q	=	„ Parisinus 450
		R	=	„ Parisinus 907
		M	=	„ Monacensis 91
				„ Marcianus 263
	T	L	=	„ Laurentianus 80_{15}
		N	=	„ Monacensis 171
Stobaei libri		P	=	Stobaei cod. Parisin. 2129
		F	=	„ „ Farnesin.
		A	=	„ „ Parisinus gr. 1984
		Br	=	„ „ Bruxellensis 11360
		M^d	=	cod. Escurialens. collatio Dindorfiana.

Holst. vel Holsten = Holstenii editio librorum *περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων*, de antro nympharum, *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*, Romae 1630.

Cr. = Enneades cum Marsilii Ficini interpretatione castigata edider. Creuzer et Moser; primum accedunt Porphyrii institutiones Plotinianae ... Paris. 1855.

Wachsmuth = Stobaei Florilegia I et II ed. Wachsmuth.

Bouillet = Les Ennéades de Plotin traduites par Bouillet, Paris 1857.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ
ΑΦΟΡΜΑΙ ΠΡΟC ΤΑ ΝΟΗΤΑ.

I. *Πᾶν μὲν σῶμα ἐν τόπῳ, οὐδὲν δὲ τῶν καθ' αὑτὰ ἀσωμάτων ἤ τι τοιοῦτον ἐν τόπῳ.* V, O

II. *Τὰ καθ' αὑτὰ ἀσώματα αὐτῷ, ᾧ κρείττονα παντός ἐστι σώματος καὶ τόπου, πανταχῇ ἐστιν, οὐ διαστατῶς ἀλλ' ἀμερῶς.*

III. *Τὰ καθ' αὑτὰ ἀσώματα, οὐ τοπικῶς παρόντα τοῖς σώμασι, πάρεστιν αὐτοῖς, ὅταν βούληται, πρὸς αὐτὰ ῥέψαντα ᾗ πέφυκε ῥέπειν· καὶ τοπικῶς αὐτοῖς οὐ παρόντα τῇ σχέσει πάρεστιν αὐτοῖς.*

IV. *Τὰ καθ' αὑτὰ ἀσώματα ὑποστάσει μὲν καὶ οὐσίᾳ οὐ πάρεστιν οὐδὲ συγκίρναται τοῖς σώμασι, τῇ δὲ ἐκ τῆς ῥοπῆς ὑποστάσει τινὸς δυνάμεως μεταδίδωσι προσεχοῦς τοῖς σώμασιν· ἡ γὰρ ῥοπὴ δευτέραν τινὰ δύναμιν ὑπέστησε προσεχῆ τοῖς σώμασιν.*

V. *Ἡ μὲν ψυχὴ τῆς ἀμερίστου καὶ περὶ τὰ σώματα μεριστῆς οὐσίας μέσον τι, ὁ δὲ νοῦς ἀμέριστος οὐσία μόνον,* V, O, Stob (Ecl. I 49 p. 343)

---

c. V. cf. Plot. IV 2_1 *ὥστε διαιρουμένων τῶν σωμάτων μερίζεσθαι μὲν καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς εἶδος ... ἅτε πάντη μεριστὸν γενό-*

---

2 *ἀφορμαὶ πρὸς τ. ν.* O Stob] *ἔφοδοι εἰς τ. ν.* V 3 *πᾶν σῶμα* O *ἐὰν μὲν σῶμα* V 4 *τι* om. V 5 *αὐτῷ ᾧ*] *αὐτὸ ᾧ* O (*αὐτὸ ὃ* N²) *κρεῖττον* O 6 *σώματος καὶ* om V *διαστατικῶς* UQ 9 *βούλονται* N *τρέψαντα* V 10 *ᾗ* O] *ἃ* V *καὶ* post *ᾗ* praeb UT *καὶ* V] *ἀλλὰ* O 13 *οὐδὲ* V] *οὐ γὰρ* O(U²) 14 *δίδωσι* V 17 *τῆς* post *καὶ* add. Wachsm., sed cf. Raderm. ad. Demetr. 69. 18 *ἐστίν* post *τι* praeb. O.

τὰ δὲ σώματα μεριστὰ μόνον, αἱ δὲ ποιότητες καὶ τὰ ἔνυλα εἴδη περὶ τὰ σώματα μεριστά.

v, o **VI.** Οὐ πᾶν τὸ ποιοῦν εἰς ἄλλο πελάσει καὶ ἀφῇ ποιεῖ, ἃ ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ πελάσει καὶ ἀφῇ τι ποιοῦντα κατὰ συμβεβηκὸς τῇ πελάσει χρῆται.

v, o, Stob. (Ecl. I 49 p. 343) **VII.** Ψυχὴ καταδεῖται πρὸς τὸ σῶμα τῇ ἐπιστροφῇ τῇ πρὸς τὰ πάθη τὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ λύεται δὲ πάλιν διὰ τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀπαθείας.

v, o **VIII.** Ὃ ἔδησεν ἡ φύσις, τοῦτο φύσις λύει, καὶ ὃ ἔδησεν ἡ ψυχή, τοῦτο αὐτὴ λύει. ἔδησε μὲν φύσις σῶμα ἐν ψυχῇ, ψυχὴ δὲ ἑαυτὴν ἐν σώματι. φύσις μὲν ἄρα λύει σῶμα ἐκ ψυχῆς, ψυχὴ δὲ ἑαυτὴν λύει ἐκ τοῦ σώματος.

v **IX.** Ὁ γοῦν θάνατος διπλοῦς· ὁ μὲν συνεγνωσμένος, λυομένου τοῦ σώματος ἀπὸ ψυχῆς, ὁ δὲ τῶν φιλοσόφων, λυομένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ οὐ πάντως ἕτερος ἑτέρῳ ἕπεται.

v, o **X.** Πάντα μὲν ἐν πᾶσιν, ἀλλὰ οἰκείως τῇ ἑκάστου οὐσίᾳ·

μενον· οἷα χρόαι καὶ ποιότητες πᾶσαι ... φύσιν εἰς μέσον ἀμφοῖν κατέστη τοῦ τε ἀμερίστου καὶ πρώτου καὶ τοῦ περὶ τὰ σώματα μεριστοῦ τοῦ ἐπὶ τοῖς σώμασιν. Plot. IV 1 τὸ οὖν ἐκ τῆς ἀμερίστου καὶ τῆς περὶ τὰ σώματα μεριστῆς ταὐτὸν ... νοῦς μὲν οὖν ἀεὶ ἀδιάκριτος καὶ οὐ μεριστός. — Procl. στοιχ. θεολ. CLXXI et CXC.

c. VI. ἀφῇ: cf. πρὸς Γαῦρον XI 2.

c. VII. cf. Plot. III 6,5 fin.

c. IX. ὁ δὲ τῶν φιλοσόφων: cf. Plot. VI 4,16 εἰ δὲ παντελῶς λύσειε φιλοσοφία ... αὐτὴ δὲ καθαρῶς ἐν τῷ νοητῷ οὐδενὸς ἐξηρτημένον αὐτοῦ ...

c. X. cf. Procl. στοιχ. θεολ. CIII. πάντα ἐν πᾶσιν, οἰκείως δὲ ἐν ἑκάστῳ ... ἀλλ' ὅπου μὲν νοερῶς, ὅπου δὲ ζωτικῶς, ὅπου

---

1 τὰ δὲ σώμ. μερ. μόνον om. O   2 κατὰ τὰ σώμ. O(U^2) μεριστά V i. mg.   3 πᾶν om. Holst.   6 τὸ om Stob.   7 ὑπ' αὐτοῦ Stob.   δὲ πάλιν om. Stob.   8 ἀπ' αὐτοῦ om. Stob.   9 ὃ suprascr. V^2.   καὶ post τοῦτο praeb. U^{2}MQT.   10 ἡ φύσις O.   11 ψυχὴν V^1 corr. V^2.   αὐτὴν V^1 corr. V^2.   12 ἀπὸ σώματος V.   17 άντα V (π oblitus est rubricator).

ἐν νῷ μὲν γὰρ νοερῶς, ἐν ψυχῇ δὲ λογικῶς, ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς σπερματικῶς, ἐν δὲ σώμασιν εἰδωλικῶς, ἐν δὲ τῷ ἐπέκεινα ἀνεννοήτως τε καὶ ὑπερουσίως.

XI. *Αἱ ἀσώματοι ὑποστάσεις ὑποβαίνουσαι μὲν μερίζονται καὶ πληθύνονται εἰς τὰ κατὰ ἄτομον ὑφέσει δυνάμεως, ὑπερβαίνουσαι δὲ ἑνίζονται καὶ εἰς τὸ ὁμοῦ ὂν χωροῦσι δυνάμεως περιουσίᾳ.* O

XII. *Οὐ μόνον ἐν τοῖς σώμασι τὸ ὁμώνυμον, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῶν πολλαχῶς· ἄλλη γὰρ ζωὴ φυτοῦ, ἄλλη ἐμψύχου, ἄλλη νοεροῦ, ἄλλη φύσεως, ἄλλη ψυχῆς, ἄλλη νοερά, ἄλλη τοῦ ἐπέκεινα· ζῇ γὰρ κἀκεῖνο, εἰ καὶ μηδὲν τῶν μετ' αὐτὸ παραπλήσιον αὐτῷ ζωὴν κέκτηται.* V, O

δὲ ὄντως κ. τ. λ. cf. praet. Procl. CXVIII, CLXXIII, CXCV, CXCVII.

c. XI. cf. Plot. V 3,16 *ἐκεῖνα δὲ νῦν λεκτέον, ὡς, ἐπειδὴ ἐν τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἔστι πρὸς τὸ ἄνω, ἀλλὰ πρὸς τὸ κάτω χωρεῖν καὶ μᾶλλον εἰς πλῆθος ἰέναι, καὶ ἡ ἀρχὴ ἑκάστων ἁπλουστέρα ἢ αὐτά.*

Procl. *στοιχ. θεολ.* XXI. *πᾶσα τάξις ἀπὸ μονάδος ἀρχομνένη πρόεισιν εἰς πλῆθος τῇ μονάδι σύστοιχον, καὶ πάσης τάξεως τὸ πλῆθος εἰς μίαν ἀνάγεται μονάδα κ.τ.λ.... εἰς τὸ πλῆθος ὑπόβασιν ... καὶ εἰς πλῆθος ψυχῶν ὑποβαίνειν καὶ τὸ πλῆθος εἰς τὴν μίαν ἀνάγειν.*

c. XII. cf. Plot. I, 4,3 *εἰ μὲν συνώνυμον τὸ ζῆν ἐποιούμεθα ... πολλαχῶς τοίνυν τῆς ζωῆς λεγομένης ... ὁμωνύμως τοῦ ζῆν λεγομένου (ἄλλως μὲν τοῦ φυτοῦ, ἄλλως δὲ τοῦ ἀλόγου).* cf. praeterea Plot. III 8,8.

πάντα μὲν ἐν πᾶσ.] *οὐχ ὁμοίως ἐννοοῦμεν ἐν πᾶσιν* O (*μὲν νοοῦμεν* U[1]Q. i. textu T). *τῇ* om. T. 1 *ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς* — *εἰδωλ.* bis habet V. 3 *ἀνενοήτως* VT (N i. mg). 4 *ὑποβαίνουσι* QT (N[1]) *καὶ μερίζ.* Holst. 6/7 *ὂν χωροῦσι* Kroll] *ἀντιχωρ.* O an *ἀναχ.*? 8 *τὸ* om. V. 9 *καὶ* post *φυτοῦ* praeb. O. 10 *τοῦ ἐπέκεινα* post *φύσεως* hab. O *ἄλλη ψυχῆς* uncis incl. Holst. *νοερὰ*] an *νοητοῦ*? 11 *ἄλλη τοῦ ἐπέκεινα* om. O. *κακεῖνα* O. 11/12 *μετ' αὐτὸ*] *παρ' αὐτὸ* O. 12 *παραπλησίαν* O. *αὐτῷ*] *αὐτὸ* U[1]L *αὐτοῦ* N (sed. corr. i. mg).

V, O **XIII.** *Πᾶν τὸ γεννῶν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ χεῖρον αὐτοῦ γεννᾷ, καὶ πᾶν τὸ γεννηθὲν φύσει πρὸς τὸ γεννῆσαν ἐπιστρέφει· τῶν δὲ γεννώντων τὰ μὲν οὐδ' ὅλως ἐπιστρέφει πρὸς τὰ γεννηθέντα, τὰ δὲ καὶ ἐπιστρέφει καὶ οὐκ ἐπιστρέφει, τὰ δὲ μόνον ἐπέστραπται πρὸς τὰ γεννήματα, εἰς ἑαυτὰ μὴ ἐπιστρέφοντα.*

Stob. Ecl. I 48 p. 312. **XIV.** *Πᾶν γεννητὸν ἀπ' ἄλλου τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως ἔχει, εἴγε μηδὲν ἀναιτίως γίγνεται. ἀλλὰ τῶν γε γεννητῶν, ὅσα μὲν διὰ συνθέσεως κέκτηται τὸ εἶναι, λυτὰ ἂν εἴη καὶ διὰ τοῦτο φθαρτά. ὅσα δὲ ἁπλᾶ καὶ ἀσύνθετα ὄντα ἐν τῷ ἁπλῷ τῆς ὑποστάσεως κέκτηται τὸ εἶναι, ἄλυτα ὄντα, ἔστι μὲν ἄφθαρτα, γεννητὰ δὲ λέγεται οὐ τῷ σύνθετα εἶναι, ἀλλὰ τῷ ἀπ' αἰτίου τινὸς ἀνηρτῆσθαι. τὰ μὲν οὖν σώματα διχῶς γεννητά, καὶ ὡς ἀπ' αἰτίας ἠρτημένα τῆς παραγούσης καὶ ὡς σύνθετα· ψυχὴ δὲ καὶ νοῦς γεννητά, ὡς ἀπ' αἰτίας ἠρτημένα μόνον, οὐ μὴν καὶ ὡς σύνθετα. τὰ μὲν ἄρα σώματα γεννητὰ καὶ λυτὰ καὶ φθαρτά, τὰ δὲ ἀγέννητα μὲν ὡς ἀσύνθετα καὶ ταύτῃ καὶ ἄλυτα καὶ ἄφθαρτα, γεννητὰ δὲ ὡς αἰτίου ἠρτημένα.*

---

c. XIII. cf. Porph. *πρὸς Γαῦρον* VI 2, praecip. XIV 3: *δέον ἄνωθεν κάτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρείττονος προάγειν τὸ ἧττον, ὅτι πᾶν τὸ γεννῶν τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ χεῖρον ἑαυτοῦ πέφυκε γεννᾶν οὐ κρεῖττον. καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐν ἡμῖν φυτικὴ χεῖρον ἐγέννα ἑαυτῆς κ. τ. λ.* — Plot. V 2,2 *τοῦ δὲ γεννωμένου ἄλλην τάξιν λαμβάνοντος τὴν χείρονα . . .* — V 4,1 fin: *καὶ τιμιώτατον εἶναι τὸ γεννῶν, τὸ δ' ἐφεξῆς γεννώμενον καὶ δεύτερον ἐκείνου τῶν ἄλλων ἄμεινον εἶναι.* — Procl. *στοιχ. θεολ.* VII, XV, XXXI.

c. XIV. cf. Plot. III 1,1 *περὶ δὲ τῶν γιγνομένων ἢ ὄντων μὲν . . . ἀεὶ κατ' αἰτίας ἅπαντα λεκτέον γίνεσθαι, τὸ δὲ ἀναίτιον οὐ παραδεκτέον . . .* — Procl. *στοιχ. θεολ.* XI.

---

1 *πᾶν*] *ἐὰν* V (errore rubricatoris). 5 *τὰ δὲ*] *τὰ μὲν* N[2] i. mg. 8 *τῶν γε*] *τῶν τε* codd. 9 *λυτὰ* Mein.] *αὐτὰ* codd. 15 *ἁπλῶς* post *νοῦς* ins. Mein. 17 *νοητὰ* post *τὰ δὲ* inser. Mein. 19 *ἀπ' αἰτίου* Mein.

XV. Ἡ μνήμη οὐκ ἔστι φαντασιῶν σωτηρία, ἀλλὰ τῶν μελετηθέντων ἐκ νέας προβολή. V, O [XVI]

XVI. Ἡ ψυχὴ ἔχει μὲν πάντων τοὺς λόγους, ἐνεργεῖ δὲ κατ' αὐτοὺς ἢ ὑπ' ἄλλου εἰς προχείρισιν ἐκκαλουμένη ἢ ἑαυτὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιστρέφουσα εἰς τὸ εἴσω. καὶ ὑπ' ἄλλου μὲν ἐκκαλουμένη ὡς πρὸς τὰ ἔξω τὰς αἰσθήσεις ἀποδίδωσιν, εἰς δὲ ἑαυτὴν εἰσδῦσα πρὸς τὸν νοῦν [ὡς] ἐν ταῖς νοήσεσι γίνεται. οὔτε οὖν αἰσθήσεις ἔξωθεν οὔτε νόησις ἄλλη· ἔτι δὲ ὡς τῷ ζῴῳ οὐκ ἄνευ πάθους τῶν αἰσθητικῶν ὀργάνων αἱ αἰσθήσεις, οὕτω καὶ αἱ νοήσεις οὐκ ἄνευ φαντασίας, ἵν' ᾖ τὸ ἀνάλογον, ὡς ὁ τύπος παρακολούθημα ζῴου αἰσθητικοῦ, οὕτω τὸ φάντασμα ψυχῆς ζῴου ἑπόμενον νοήσει. O, Stob. (Ecl. I 49 p. 343). [XVII]

---

c. XV. cf. Plot. IV 6,1 οὐδὲ τὰς μνήμας πάντως τε καὶ ἀκολούθως ἐροῦμεν κατοχὰς μαθημάτων καὶ αἰσθήσεων εἶναι τοῦ τύπου μείναντος ἐν τῇ ψυχῇ. III 6,2 μεμνῆσθαι δὲ δεῖ, ὅτι καὶ τὰς μνήμας οὐκ ἐναποκειμένων τινῶν ἐλέγετο εἶναι ἀλλὰ τῆς ψυχῆς οὕτω τὴν δύναμιν ἐγειράσης, ὥστε καί, ὃ μὴ ἔχει, ἔχειν.

c. XVI. cf. Plot V 7,1 ἀλλ' εἰ ἡ ψυχὴ ἑκάστου, ὧν διεξέρχεται, τοὺς λόγους ἔχει πάντων, πάντες αὖ ἐκεῖ. cf. praeterea Plot. IV 3,10, IV 6,3.

l. 6 sqq.: cf. Plot. IV 3,30/31 ὅτι τὸ δεχόμενον οὐ μόνον δέχεται νοήσεις, ἀλλὰ καὶ αἰσθήσεις ... διτταὶ ἀεὶ αἱ φαντασίαι· οὐ γὰρ δὴ τὸ μὲν τῆς ἑτέρας τῶν νοητῶν, τὸ δὲ τῶν αἰσθητῶν.

l. 10 ὀργάνων: cf. Plot. IV 4,22 ἢ οὐ τολμητέον καὶ ἄνευ ὀργάνων γίνεσθαι αἰσθήσεις ... — IV 4,23 δι' ὀργάνων δεῖ σωματικῶν τὰς αἰσθήσεις γίνεσθαι. cf. praet. IV 5,1.—Procl. στοιχ. θεολ. CXCIV.

---

1 Ἡ om. MQ. 2 ἐκ νέας προβαλέσθαι προβολή V προβάλλεσθαι ἐκ νέας προβλήματα O προβαλέσθαι del. Kroll. 4 προχείρησιν U[1]QN Stob. εἰς τὴν προχ. Stob. ἐνκαλ. N[2]. 6 ἀποδίδωσιν Stob.] εἰσάγειν δίδωσιν O εἴσω δίδωσιν Usener. 7 εἰσδῦσα] εἰσιοῦσα Stob. πρὸς τὸν νοῦν om. O. ὡς om. Stob. 8 οὖν om. U[1]MQStob. οὔτε οὖν αἰσθήσεις ἔξω φαντασίας οὔτε αἱ νοήσεις εἴπῃ τις ὡς τῷ ζῴῳ O. 9 ἔτι Heeren] ποτὲ Stob. 11 ἵν' ᾖ] εἰ μὴ O. ὁ om. O.

O, Stob. (Ecl. I 49 p. 344). [XVIII] **XVII.** Ἡ ψυχὴ οὐσία ἀμεγέθης, ἄυλος, ἄφθαρτος, ἐν ζωῇ παρ' ἑαυτῆς ἐχούσῃ τὸ ζῆν κεκτημένη τὸ εἶναι.

O, Stob. (Ecl. I 49 p. 344). [XIX] **XVIII.** Ἄλλο τὸ πάσχειν τῶν σωμάτων, ἄλλο τὸ τῶν ἀσωμάτων· τῶν μὲν γὰρ σωμάτων σὺν τροπῇ τὸ πάσχειν, τῆς δὲ ψυχῆς αἱ οἰκειώσεις καὶ τὰ πάθη ἐνέργειαι, οὐδὲν ἐοικυῖαι θερμάνσεσι καὶ ψύξεσι σωμάτων. διὸ εἴπερ τὸ πάσχειν σὺν τροπῇ, ῥητέον ἀπαθῆ πάντα τὰ ἀσώματα· τὰ μὲν γὰρ ὕλης κεχωρισμένα καὶ τῶν σωμάτων ἐνεργείᾳ ἦν τὰ αὐτὰ, τὰ δὲ ὕλῃ πλησιάζοντα καὶ σώμασιν αὐτὰ μὲν ἀπαθῆ, τὰ δὲ ἐφ' ὧν θεωρεῖται πάσχει. ὅταν γὰρ τὸ ζῷον αἰσθάνηται, ἔοικεν ἡ μὲν ψυχὴ ἁρμονίᾳ χωριστῇ ἐξ ἑαυτῆς τὰς χορδὰς κινούσῃ ἡρμοσμένας, τῇ δ' ἐν ταῖς χορδαῖς ἁρμονίᾳ ἀχωρίστῳ τὸ σῶμα. τὸ δ' αἴτιον τοῦ κινῆσαι τὸ ζῷον, διὰ τὸ εἶναι ἔμψυχον, ἀνάλογον δὲ τῷ μουσικῷ, διὰ

---

ad. c. XVII et XVIII cf. Plot. III 6,1—4.
ad. c. XVII cf. Procl. στοιχ. θεολ. CLXXXVI sq.
l. 5 sq.: cf. Plot. III 6,1 καὶ ὅλως ὁ λόγος ἡμῖν καὶ τὸ βούλημα μὴ ὑποβαλεῖν τροπαῖς καὶ ἀλλοιώσεσι τὴν ψυχὴν τοιαύταις, ὁποῖαι αἱ θερμάνσεις καὶ ψύξεις σωμάτων. cf. praet. Plot. I 1,3.
l. 11 sq. cf. Plot. IV 7,8 ubi anima et corpus cum ἁρμονίᾳ et χορδαῖς comparantur; praesert. cf. Plot. III 6,4 οἷον εἰ ἡ ἁρμονία ἐξ αὐτῆς τὰς χορδὰς ἐκίνει ... τὰ δὲ αἴτια τοῦ κινῆσαι ἀνάλογον τῷ μουσικῷ, τὰ δὲ πληγέντα διὰ πάθους πρὸς τὰς χορδὰς ἂν τὸν λόγον ἔχοι. καὶ γὰρ κἀκεῖ οὐχ ἡ ἁρμονία πέπονθεν, ἀλλ' ἡ χορδή· οὐ μὴν ἐκινήθη ἂν ἡ χορδὴ μουσικῶς, εἰ καὶ ὁ μουσικὸς ἐβούλετο, μὴ τῆς ἁρμονίας τοῦτο λεγούσης.

---

2 καὶ κτωμένη U²M καὶ κτημένη QR καὶ κεκτημ. T 3 τὸ post. om. T Stob. 4 τῶν] τὸ Stob. σωμάτων] ἀσωμάτων Stob. 5 αἱ οἰκεῖαι M. οὐδὲν] οὐδὲ O. 7 πάσχειν τῶν σωμάτων O (U¹ i. mg) ἀεὶ σὺν τροπ. L παντελῶς σὺν τρ. Stob. ἀπαθῆ ῥητέον Stob. πάντα] παντελῶς Stob. 8 τῶν om Stob. ἐνεργείαις F ἐνέργειαι P¹. 10 τὸ om. O. 11 αἰσθάνεται U¹. 12 κινοῦσα F κινοῦσιν P. τῇ δ' ἐν ταῖς χορδαῖς om. Stob. ante ἁρμονίᾳ ἀχ. lacunam statuer. Canter et Wachsm., qua maior pars alterius coli interciderit, talis fere: αὐτὴ δ' ἡ αἴσθησις. 13 ἀχωρίστως QT τὸ σῶμα om. Stob. 14 εἶναι] εἶ μὲν L εἶναι μὲν QRM. δὲ om. Stob. ἐστὶν pro δὲ coni. Kroll.

τὸ εἶναι ἐναρμόνιον, τὰ δὲ πληγέντα σώματα διὰ πάθος αἰσθητικὸν ταῖς ἡρμοσμέναις χορδαῖς. καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐχ ἡ ἁρμονία πέπονθεν ἡ χωριστή, ἀλλ' ἡ χορδή. καὶ κινεῖ μὲν ὁ μουσικὸς κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἁρμονίαν. οὐ μὴν ἐκινήθη ἂν ἡ χορδὴ μουσικῶς, εἰ καὶ ὁ μουσικὸς ἐβούλετο, μὴ τῆς ἁρμονίας τοῦτο λεγούσης.

XIX. Ἡ τῶν ἀσωμάτων προσηγορία οὐ κατὰ κοινότητα ἑνὸς καὶ ταὐτοῦ γένους προσηγόρευται, καθάπερ τὰ σώματα, κατὰ δὲ ψιλὴν τὴν πρὸς τὰ σώματα στέρησιν· ὅθεν τὰ μὲν αὐτῶν ὄντα, τὰ δὲ οὐκ ὄντα εἶναι οὐ κεκώλυται. καὶ τὰ μὲν πρὸ σωμάτων, τὰ δὲ μετὰ σωμάτων, καὶ τὰ μὲν χωριστὰ σωμάτων, τὰ δὲ ἀχώριστα, καὶ τὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ ὑφεστηκότα, τὰ δὲ ἄλλων εἰς τὸ εἶναι δεόμενα, καὶ τὰ μὲν ἐνεργείαις τὰ αὐτὰ καὶ ζωαῖς αὐτοκινήτοις, τὰ δὲ ταῖς ζωαῖς παρυφισταμέναις ταῖς ποιαῖς ἐνεργείαις. κατὰ γὰρ ἀπόφασιν, ὧν οὐκ ἔστιν, οὐ κατὰ παράστασιν, ὧν ἐστι, προσηγόρευται. V, O [XX]

XX. Τῆς ὕλης τὰ ἴδια κατὰ τοὺς ἀρχαίους τάδε· ἀσώματος, ἑτέρα γὰρ σωμάτων, ἄζωος, οὔτε γὰρ νοῦς οὔτε ψυχὴ οὐ ζῶν καθ' ἑαυτό, ἀνείδεος, ἀλλοῖος, ἄπειρος, ἀδύνα- V, O [XXI]

---

ad. c. XIX. cf. Plot. V 3,14 καὶ γὰρ λέγομεν, ὃ μή ἐστιν . . . ὃ δέ ἐστιν οὐ λέγομεν.

ad. c. XX. cf. Plot. II 4,8; praecip. III 6,7 οὕτω γὰρ τοῦ ὀνόματος τετύχηκε τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀσώματον, ὅτι ἑκάτερον τό τε ὂν ἥ τε ὕλη ἑτέρα τῶν σωμάτων. οὔτε δὲ ψυχὴ οὖσα οὔτε νοῦς οὔτε ζωὴ οὔτε εἶδος οὔτε λόγος οὔτε πέρας ⟨ἀπειρία γὰρ⟩ οὔτε δύναμις (τί γὰρ καὶ ποιεῖ;) . . . μὴ ὂν δ' ἂν εἰκότως λέγοιτο

---

1 πάθους P. 2 οὐχ] οὐθ' Stob. 3 πέπονθε T. 4 αὐτῷ Mein.] αὑτῷ codd. 6 τούτῳ ἐνούσης Wachsm. τοῦτο θελούσης Mein. 8 ἑνὸς ταὐτοῦ Holst. οὕτως προσαγ. O. 9 ψιλὴν] ψυχὴν V. ἀσώματα V. 10 μὴ κωλύεται V. 15 παρυφιστάμενα O. 16 ὧν] ὂν V. παράστασιν ὂν προσηγ. V. 19 σωμάτων] σώματα M. ἄζωτος Holst. 20 οὐ ψυχή V. ζῶν] ζῶον R. ἀλλοῖος cf. Schmid Atticismus IV 42 III 46

μος. διὸ οὐδὲ ὂν καὶ οὐκ ὄν· καὶ οὐχ ὅπερ κίνησις μὴ ὂν ἢ στάσις μὴ ὄν, ἀλλ' ἀληθινὸν μὴ ὄν, εἴδωλον καὶ φάντασμα ὄγκου, ὅτι τὸ πρώτως ἐν ὄγκῳ, τὸ ἀδύναμον καὶ ὕφεσις ὑποστάσεως καὶ ἑστὸς οὐκ ἐν στάσει καὶ τὸ ⟨ἐναντίον⟩ ἀεὶ ἐφ' ἑαυτοῦ φανταζόμενον, μικρὸν καὶ μέγα, καὶ ἧττον καὶ μᾶλλον, ἐλλεῖπον καὶ ὑπερέχον, ἀεὶ γινόμενον καὶ οὐ μένον, οὐδ' αὖ φεύγειν δυνάμενον, ἔλλειψις παντὸς τοῦ ὄντος. διὸ πᾶν, ὃ ἐπαγγέλλεται, ψεύδεται, κἂν μέγα φαντασθῇ, μικρόν ἐστιν. οἷον γὰρ παίγνιόν ἐστι,. φεῦγον εἰς τὸ μὴ ὄν· ἡ γὰρ φυγὴ οὐ τόπῳ, ἀλλὰ τῇ ἐκ τοῦ ὄντος ἀπολείψει. ὅθεν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εἴδωλά ἐστιν ἐν εἰδώλῳ χείρονι, ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὸ ἀλλαχοῦ ἱδρυμένον ἀλλαχοῦ φανταζόμενον καὶ πιμπλάμενον, ὡς δοκεῖ, καὶ ἔχον οὐδὲν καὶ δοκοῦν ⟨τὰ πάντα⟩.

V, O [XXII] **XXI.** Τὰ πάθη πάντα περὶ τοῦτο, περὶ ὃ καὶ ἡ φθορά· ὁδὸς γάρ ἐστιν εἰς φθορὰν ἡ παραδοχὴ τοῦ πάθους, καὶ

καὶ οὐχ ὥσπερ κίνησις μὴ ὂν ἢ στάσις μὴ ὄν, ἀλλὰ ἀληθινῶς μὴ ὄν, εἴδωλον καὶ φάντασμα ὄγκου καὶ ὑποστάσεως ἔφεσις καὶ ἑστηκὸς οὐκ ἐν στάσει ... καὶ τὰ ἐναντία ἀεὶ ἐφ' ἑαυτοῦ φανταζόμενον, μικρὸν καὶ μέγα καὶ ἧττον καὶ μᾶλλον, ἐλλεῖπόν τε καὶ ὑπερέχον, εἴδωλον οὐ μένον οὐδ' αὖ φεύγειν δυνάμενον .., ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοῦ ὄντος παντὸς γενόμενον. διὸ πᾶν ὃ ἂν ἐπαγγέλληται ψεύδεται κἂν μέγα φαντασθῇ, μικρόν ἐστι ... οἷον παίγνιον φεῦγον· ὅθεν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐγγίγνεσθαι δοκοῦντα παίγνια, εἴδωλα ἐν εἰδώλῳ ἀτέχνως. ὡς ἐν κατόπτρῳ τὸ ἀλλαχοῦ ἱδρυμένον, ἀλλαχοῦ φανταζόμενον. καὶ πιμπλάμενον, ὡς δοκεῖ, καὶ ἔχον οὐδὲν καὶ δοκοῦν τὰ πάντα.

ad c. XXI cf. Plot. III 6,8—11, Procl. LXXX.

l. 15 sqq. cf. III 6,8 ὥστε καὶ τὰ πάθη περὶ τοῦτο, περὶ ὃ καὶ ἡ φθορά· ὁδὸς γὰρ εἰς φθορὰν ἡ παραδοχὴ τοῦ πάθους,

---

1 καὶ οὐκ ὄν] ἀλλ' οὐκ ὄν O   καὶ post. om. O.   2 ἢ στάσις μὴ ὄν om. O.   3 ὅτε V.   πρῶτον R.   4 ὕφεσις Kroll] ἔφεσις codd.   ἑστὸς correxi] ἑστὼς codd.   ἐναντίον addidit ex Plot. Holst.   6 γιγνόμ. VM.   7 μένον] μόνον T.   φεύγει T.   10 τόπος Q.   11 ἀπολήψει V.   14 τὰ πάντα add. ex Plot. Holst.   15 Τὰ πάθη περὶ τοῦτο πάντα O.   16 καὶ om. O.

τούτου τὸ φθείρεσθαι, οὗ καὶ τὸ πάσχειν· φθείρεται δὲ οὐδὲν ἀσώματον· τινὰ δὲ αὐτῶν ἢ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν, ὥστε πάσχειν οὐδέν, τὸ γὰρ πάσχον οὐ τοιοῦτον εἶναι δεῖ, ἀλλ' οἷον ἀλλοιοῦσθαι καὶ φθείρεσθαι ταῖς ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιούντων. τῷ γὰρ ἐνόντι ἀλλοίωσις οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος. οὔτε οὖν ἡ ὕλη πάσχει — ἄποιος γὰρ καθ' ἑαυτήν — οὔτε τὰ ἐπ' αὐτῆς εἴδη εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα, ἀλλὰ τὸ πάθος περὶ τὸ συναμφότερον, καὶ ᾧ τὸ εἶναι ἐν τῷ συναμφοτέρῳ, τουτὶ γὰρ ἐν ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσι καὶ ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιούντων ὑποκείμενον θεωρεῖται. διὸ καὶ οἷς τὸ ζῆν ἔξωθεν καὶ οὐ παρ' ἑαυτῶν, ταῦτα τὸ ζῆν καὶ τὸ μὴ ζῆν παθεῖν οἷάτε, οἷς δὲ τὸ εἶναι ἐν ζωῇ ἀπαθεῖ, κατὰ ζωὴν μένειν ἀνάγκη, ὥσπερ τῇ ἀζωΐᾳ τὸ μὴ παθεῖν, καθ' ὅσον ἀζωΐα. ὡς οὖν τὸ τρέπεσθαι καὶ πάσχειν ἐν τῷ συνθέτῳ, τῷ ἐξ ὕλης τε καὶ εἴδους, ὅπερ ἦν τὸ σῶμα, οὐ μὴν τῇ ὕλῃ τοῦτο προσῆν, οὕτω καὶ τὸ ζῆν καὶ ἀποθνήσκειν καὶ

καὶ τούτῳ τὸ φθείρεσθαι, ᾧ καὶ τὸ πάσχειν, τὴν δὲ ὕλην φθείρεσθαι οὐχ οἷόν τε . . .

l. 3 sqq. cf. III 6,8 ὅλως δὲ τὸ πάσχον δεῖ τοιοῦτον εἶναι οἷον ἐν ταῖς ἐναντίαις εἶναι δυνάμεσι καὶ ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιούντων.

l. 6 sqq. cf. III 6,9 ὥσπερ οὖν καὶ τὸ βλαπτόμενον οὐχ ὑπὸ τοῦ τυχόντος, οὕτως οὐδὲ τὸ τρεπόμενον καὶ πάσχον ὑφ' ὁτουοῦν ἂν πάθοι . . . ἀνάγκη τοίνυν, εἴ τι πάσχει, μὴ ὕλην ἀλλά τι συναμφότερον ἢ ὅλως πολλὰ ὁμοῦ εἶναι.

l. 9 sqq. cf. III 6,9 ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἡ πεῖσις κ. τ. λ.

---

1 τούτου καὶ τὸ VU[1]. τὸ πάσχειν ἐστίν UMT. 2 ἢ post. om. T (add. N[2] i. mg). 3 πάσχει S. δεῖ καὶ ποιότησι (om. ceteris) V. 5 καὶ ἀλλοίωσις T. καὶ ἠλοίωσις V (corr. V[2]). 6 οὐ om. VU[1]. οὔτε οὖν] ὥστε V. 7 καθ' αὐτὴν V. 9 καὶ post εἶναι add. U[1] (del. U[2]). συναμφοτέρῳ Kroll] συναμφότερον codd. ἐν post. del.? 10 καὶ τὸ — ὑποκείμενον om. VU[1] (Q sub textu). 12 ὑποκείμενον Kroll] ὑπομένον O (ὑπομένων L). οἷς] ὧν O. 14 μένειν] μὲν V. 15 καὶ πάσχειν om. V. 16 τῷ ἐξ] τὸ ἐξ V. 17 καὶ τὸ ἀποθν. V.

πάσχειν κατὰ τοῦτο ἐν τῷ συνθέτῳ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος θεωρεῖται. οὐ μὴν καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τοῦτο συμβαίνει, ὅτι οὐκ ἦν ἐξ ἀζωΐας καὶ ζωῆς συγκείμενον πρᾶγμα, ἀλλὰ ζωὴ μόνον. καὶ τοῦτο ἦν τῷ Πλάτωνι τὸ οὐσίαν εἶναι καὶ λόγον τῆς ψυχῆς τὸ αὐτοκίνητον.

O [XXIII] **XXII.** Ἡ νοερὰ οὐσία ὁμοιομερής ἐστιν, ὡς καὶ ἐν τῷ μερικῷ νῷ εἶναι τὰ ὄντα καὶ ἐν τῷ παντελείῳ. ἀλλ' ἐν μὲν τῷ καθόλου καὶ τὰ μερικὰ καθολικῶς, ἐν δὲ τῷ μερικῷ καὶ τὰ καθόλου καὶ μερικὰ μερικῶς.

O. Stob. (Ecl. I 49 p. 345). [XXIV] **XXIII.** Τῆς οὐσίας, ἧς ἐν ζωῇ τὸ εἶναι καὶ ἧς τὰ πάθη ζωαί, ταύτης καὶ ὁ θάνατος ἐν ποιᾷ ζωῇ κεῖται, οὐκ ἐν ζωῆς καθάπαξ στερήσει, ὅτι μηδὲ τὸ πάθος ἦν ὁδὸς εἰς τὴν παντελῆ ἀζωΐαν ἐπ' αὐτῆς.

O [XXV] **XXIV.** Ἐπὶ τῶν ζωῶν τῶν ἀσωμάτων αἱ πρόοδοι μενόντων τῶν προτέρων ἑδραίων καὶ βεβαίων γίνονται καὶ οὐ φθειρόντων τι αὐτῶν εἰς τὴν τῶν ὑπ' αὐτὰ ὑπόστασιν οὐδὲ μεταβαλλόντων· ὥστε οὐδὲ τὰ ὑφιστάμενα μετά τινος φθορᾶς ὑφίσταται ἢ μεταβολῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ γίνεται ὡς ἡ

---

ad. c. XXII cf. Plot. V 3,5, Procl. CLXXX.

ad. c. XXIV l. 14 πρόοδοι: cf. Plot. IV 8,6, Procl. XXX (εἰ γὰρ πᾶσα πρόοδος μενόντων γίνεται τῶν πρώτων).

l. 15 sqq. cf. Plot. V 2,2: πρόεισιν οὖν ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἔσχατον καταλειπομένου ἀεὶ ἑκάστου ἐν τῇ οἰκείᾳ ἕδρᾳ, τοῦ δὲ γεννωμένου ἄλλην τάξιν λαμβάνοντος τὴν χείρονα.

---

1 κατὰ τοῦτο] καὶ τοῦτο Kroll τῷ om. T. 2 καὶ post. del. Holst. 3/4 ζωῆς καὶ μόνον. καὶ O. 4 ἦν Kroll] ἐν codd. τῷ ἁπλῆν οὐσ. εἶναι O(U²). 5 τὸ om. O. 9 καὶ μερικὰ delend. esse cens. Kroll. 10 ˀς οὐσ. F¹ (litt. in. pro rubr. om.) τῆς οὐσ. F²P 11 ζωαί] ζωή//// U ζωή Usener ζῶα F θῶα P. 12 καθάπαξ] καθάπερ Stob. τὸ πάθος] τὸ παθεῖν Wachsm. διὰ τοῦ πάθους Usener ὅτι μηδὲ πάθος ἢ ὁδός ἐστι πάντη πρὸς τὸ μὴ ζῆν ἡ ἀζωΐα ἡ ἐν αὐτῇ O (πρὸ τὸ μὴ ζῆν om. U¹ add. U²). 14 ζωῶν τῶν ex ζώντων U². ἀσωμάτων ex σωμάτων U². 15 γίνονται ex γίνεται U²Q². 16 ὑπόστασις T (-σιν N i. mg). 18 καὶ διὰ Kroll] οὐδὲ O. γίνεται] γενητὰ Kroll γινετὸν Holst. γενητὸν Creuz.

φθορᾶς μετέχουσα γένεσις καὶ μεταβολῆς. ἀγένητα ἄρα καὶ ἄφθαρτα καὶ ἀγενήτως καὶ ἀφθάρτως γεγονότα κατὰ τοῦτο.

XXV. Περὶ τοῦ ἐπέκεινα νοῦ κατὰ μὲν νόησιν πολλὰ V, O [XXVI] λέγεται, θεωρεῖται δὲ ἀνοησίᾳ κρείττονι νοήσεως, ὡς περὶ τοῦ καθεύδοντος διὰ μὲν ἐγρηγόρσεως πολλὰ λέγεται· τῷ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον γινώσκεται, ὅτι πᾶσα γνῶσις τοῦ γνωστοῦ ὁμοίωσις.

XXVI. Μὴ ὂν τὸ μὲν γεννῶμεν χωρισθέντες τοῦ ὄντος, V, O [XXVII] τὸ δὲ προνοοῦμεν ἐχόμενοι τοῦ ὄντος, ὡς εἴγε χωρισθείημεν τοῦ ὄντος, οὐ προνοοῦμεν τὸ ὑπὲρ τὸ ὂν μὴ ὄν, ἀλλὰ γεννῶμεν ψευδὲς πάθος, τὸ μὴ ὂν συμβεβηκὸς περὶ τὸν ἐκστάντα ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς ἕκαστος, ᾧπερ ὄντως καὶ δι᾽ ἑαυτοῦ ἐνῆν ἀναχθῆναι ἐπὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ὂν μὴ ὂν καὶ παραχθῆναι ἐπὶ τὸ κατάπτωμα τοῦ ὄντος μὴ ὄν.

XXVII. Οὐδὲν [πρὸς] τὸ ἀσώματον τὸ καθ᾽ αὑτὸ ἢ τοῦ V, O [XXVIII] σώματος ἐμποδίζει ὑπόστασις, πρὸς τὸ μὴ εἶναι ὅπου βούλεται καὶ ὡς θέλει. ὡς γὰρ τῷ σώματι τὸ ἄογκον ἄληπτον καὶ οὐδὲν πρὸς αὐτὸ, οὕτω τῷ ἀσωμάτῳ τὸ ἔνογκον καὶ ἀνεπιπρόσθητον καὶ ὡς μὴ ὂν κεῖται· οὐδὲ τοπικῶς διέρχεται τὸ ἀσώματον, ὅπου βούλεται (ὄγκῳ γὰρ συνυφίσταται τόπος)

---

ad. c. XXV. l. 1 sq.: cf. Procl. o. CXXIII *οὔτε δόξα ἔστι αὐτῶν* ⟨sc. *θεῶν*⟩ *οὔτε ἐπιστήμη καὶ διάνοια οὔτε νόησις.*
l. 3 sqq. cf. Jambl. de comm. math. scientia c. 8: *ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀξίωμα κοινὸν περὶ πάσης γνωριστικῆς δυνάμεως ὡς τῷ ὁμοίῳ τὰ ὅμοια γιγνώσκεται.*
ad. c. XXVII et XXVIII cf. Plot. IV 3, 20 sqq.

---

3 *τοῦ νοῦ* V. 4 *λέγεται*: ε ex ον U². *κρεῖττον* T. *ὥσπερ ἐπὶ τοῦ* O (U²). 9 *προεννοοῦμεν* UL *προεννοοῦμεν* QRMN. 10/11 *γενῶμεν* T. 11 *μὴ ὂν* om. Holst. 12 *ᾧπερ* Kroll] *ὥσπερ* codd. de *ὄντως* dubito. 14 *τὸ* spat. 4. litt. *τωμα* V. *ὄντως* N i. mg. 15 *πρὸς* del. Kroll. 16 *ἐποδίζει* V. *μὴ* om. Q, erasit U². 17 *σώματι* om. M. *ἄληπτον* om. V. 18 *ἀποσωμάτῳ* T. *ἔνεγκον* T. 20 *συνυφίστατο* V *συνεφίσταται* T.

οὐδὲ στενοχωρεῖται ἀσώματον ὄν. τὸ γὰρ ὁπωσοῦν ἐν ὄγκῳ στενοχωρεῖσθαι ἠδύνατο καὶ τοπικῶς ἐποιεῖτο τὴν μετάβασιν, τὸ δ' ἄογκον παντελῶς καὶ ἀμέγεθες ὑπὸ τῶν ἐν ὄγκῳ ἀκράτητον τοπικῆς τε κινήσεως ἄμοιρον· διαθέσει τοίνυν ποιᾷ ἐκεῖ εὑρίσκεται, ὅπου καὶ διάκειται τόπῳ ὂν πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ. διὸ ποιᾷ διαθέσει ἢ ὑπὲρ οὐρανὸν ἢ ἐν μέρει που τοῦ κόσμου κεκράτηται. ὅταν δὲ κρατηθῇ ἔν τινι μέρει τοῦ κόσμου, οὐκ ὀφθαλμοῖς ὁρᾶται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ φανερὰ ἡ παρουσία αὐτοῦ γίνεται.

V, O [XXIX] **XXVIII.** *Τὸ ἀσώματον ἂν ἐν σώματι κατασχεθῇ, οὐ συγκλεισθῆναι δεῖ, ὡς ἐν ζωγρείῳ θηρία. συγκλεῖσαι γὰρ αὐτὸ οὐδὲν οὕτω δύναται καὶ περιλαβεῖν σῶμα, [οὐδ'] ὡς ἀσκὸς ὑγρόν τι ἕλκειν ἢ πνεῦμα. ἀλλ' αὐτὸ δεῖ ὑποστῆσαι δυνάμεις ῥεπούσας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ ἑνώσεως εἰς τὸ ἔξω, αἷς δὴ κατιὸν συμπλέκεται τῷ σώματι. δι' ἐκτάσεως οὖν ἀρρήτου τῆς ἑαυτοῦ ⟨οὐσίας⟩ ἡ εἰς σῶμα σύνερξις. διὸ οὐδ' ἄλλο αὐτὸ καταδεῖ, ἀλλ' αὐτὸ ἑαυτὸ, οὐδὲ λύει τοίνυν θραυσθὲν τὸ σῶμα καὶ φθαρὲν, ἀλλ' αὐτὸ ἑαυτὸ στραφὲν ἐκ τῆς προσπαθείας.*

---

l. 11 *ὡς ἐν ζωγρείῳ*: cf. *πρὸς Γαῦρον* XIV 4 *ἀγνοούντων ὅτι οὐχ ὡς χειρὶ ἢ δέσμῳ ἢ ὡς ζωγρίῳ κρατεῖται ἡ ψυχή, οὐδὲ γὰρ ὅλως ἡ ταύτης κράτησις σωματική* ... Plot. IV 3,20 *οὐ μὴν οὐδ' ὡς ἐν ἀγγείῳ ... οὐ γὰρ δὴ ὡς ἐν τῷ ἀμφοῖ τοῦ οἴνου ὁ οἶνος.* Nemes. de nat. hom. ed. Matthaei c. III § 58 p. 134 sq. *ἡ δὲ ψυχὴ ... μὴ περιγραφομένη τόπῳ ... οὐ γὰρ κρατεῖται ὑπὸ τοῦ σώματος οὐδὲ ἐν τῷ σώματί ἐστιν ὡς ἐν ἀγγείῳ ἢ ἀσκῷ.*

---

1 *ἀσώματον ὄν* correxi] *σωμάτων ὄντων* codd. *ὅπως οὖν* T. 2 *ἠδύνατο* VU¹Q i. mg]. *δύναται* O(U²). *ποιεῖσθαι* O(U²). 3 *ἐνόγκων* Kroll. 4 *τε* om. V. 8 *ἔργων τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ γίνεται* V. 9 *αὐτοῦ φανερὰ* add. U². 11 *δεῖ* Holst.] *δέοι* V *δέει* O. *ἐν ζωγρίῳ θηρίοις* V. 12 *οὐδ'* del. Kroll. 13 *ἕλκει* T. *ἀλλ' αὐτὸ*] *καὶ αὐτὰ* V. 14 *πρὸς αὐτὸ* Bouillet I p. LXIV adn. 4] *πρὸς αὐτὸ* O (praeter U¹ et M) *πρὸς αὐτὰ* VU¹M. 15 *κατιών* V. 16 *τῆς ἑαυτοῦ* om. Holst. *οὐσίας* add. Kroll. 17 *λύειν* T. 18 *ἑαυτὸ*] *αὐτὸ* V.

Stob. Ecl. I 49 p. 429 [XXXI]

XXIX. Ὥσπερ τὸ ἐπὶ γῆς εἶναι ψυχῇ ἐστιν οὐ τὸ γῆς ἐπιβαίνειν ὡς τὰ σώματα, τὸ δὲ προεστάναι σώματος, ὃ γῆς ἐπιβαίνει, οὕτως καὶ ἐν ᾅδου εἶναί ἐστι ψυχῇ, ὅταν προεστήκῃ εἰδώλου φύσιν μὲν ἔχοντος εἶναι ⟨ἐν⟩ τόπῳ, σκοτεινὴν δὲ τὴν ὑπόστασιν κεκτημένου· ὥστε εἰ ὁ ᾅδης ὁ ὑπόγειός ἐστι τόπος σκοτεινός, ἡ ψυχὴ καίπερ οὐκ ἀποσπωμένη τοῦ ὄντος ἐν ᾅδου γίγνεται ἐφελκομένη τὸ εἴδωλον. ἐξελθούσῃ γὰρ αὐτῇ τοῦ στερεοῦ σώματος τὸ πνεῦμα συνομαρτεῖ, ὃ ἐκ τῶν σφαιρῶν συνελέξατο. ἐκ δὲ τῆς πρὸς τὸ σῶμα προσπαθείας τὸν λόγον ἐχούσῃ τὸν μερικὸν προβεβλημένον, καθ' ὃν σχέσιν ἔσχε πρὸς τὸ ποιὸν σῶμα ἐν τῷ βιοῦν, ἐκ τῆς προσπαθείας ἐναπομόργνυται τύπος τῆς φαντασίας εἰς τὸ

---

ad. c. XXIX cf. Plot. IV 3,9 et 15.

l. 7. ἐφελκ. τὸ εἴδωλον: cf. πρὸς Γαῦρον XI 3 ἀλλ' εἴτε διὰ τὸ εἶναι ἐγκόσμιος ἐφέλκοιτό τι σῶμα αἰθερῶδες ἢ πνευματῶδες ἢ ἀερῶδες .. Porph. de antro nymph. ed. Nauck p. 64,15 καὶ τάς γε φιλοσωμάτους ὑγρὸν τὸ πνεῦμα ἐφελκομένας παχύνειν τοῦτο ὡς νέφος . . De phil. ex or. haur. ed. Wolff p. 150: ὅπου γὰρ πνεύματος πλείονος ὁλκή. Plot. I 1,12 χωρίζειν δὲ ἔοικεν ὁ ποιητὴς τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους τὸ εἴδωλον αὐτοῦ διδοὺς ἐν ᾅδου, αὐτὸν δὲ ἐν θεοῖς εἶναι. II 2,2 ἴσως δὲ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ περὶ τὴν ψυχὴν τοῦτο ποιεῖ.

l. 9. ὃ ἐκ τῶν σφ. σ.: cf. Porph. de phil. ex or. haur. ed. Wolff p. 160 πνεῦμα γὰρ τὸ κατιὸν καὶ ἀπόρροια ἐκ τῆς ἐπουρανίου δυνάμεως εἰς ὀργανικὸν σῶμα καὶ ἔμψυχον εἰσελθοῦσα, βάσει χρωμένη τῇ τε ψυχῇ·

l. 12. ἐναπομόργνυται τύπος: cf. πρὸς Γαῦρον VI 1 εἰ μὲν ἃ φανταζόμεθα εἰς τὰ αὐτῶν σώματα οἷόντε ἦμεν ἀπομόργνυσθαι, καθ' ὃ ἤδη λόγος κρατεῖ τοὺς δαίμονας τὰ εἴδη τῶν φαντασμάτων εἰς τὸ συνὸν ἢ παρακείμενον αὐτοῖς ἀερῶδες πνεῦμα

---

1 ψυχῇ Holst.] ψυχὴ codd, ψυχῆς Heeren. οὐ τὸ Holst.] οὐ τῷ P^2 οὕτω P^1F. 2 τὸ δὲ] τῷ δὲ P^2. 3 ὑπερβαίνει P. ψυχῇ Holst.] ψυχὴ codd. ψυχῆς Heeren. 3/4 προεστήκῃ Gaisford] προεστήκοι codd. προεστήκει Holst. 4 ἐν τόπῳ] τόπῳ F τῷ P. σκοτεινὴν Wachsm.] σκότει codd. σκοτιώδη Heeren. 5 εἰ] ἐπεὶ Wachsm. ὁ alterum om. F. 8 συνομαρτεῖ P^2] συναμαρτεῖ P^1F. 10 ἔχουσα Heeren. 11 ποιὸν Mein.] τοιόν codd.

πνεῦμα καὶ οὕτως ἐφέλκεται τὸ εἴδωλον. ἐν ᾅδου δὲ λέγεται, ὅτι τῆς ἀειδοῦς φύσεως ἐτύγχανε τὸ πνεῦμα καὶ σκοτεινῆς.

§ 2 ἐπεὶ δὲ διήκει τὸ βαρὺ πνεῦμα καὶ ἔνυγρον ἄχρι τῶν ὑπογείων τόπων, οὕτω καὶ αὕτη λέγεται χωρεῖν ὑπὸ γῆν, οὐχ ὅτι ἡ οὐσία αὐτὴ μεταβαίνει τόπους καὶ ἐν τόποις γίνεται, ἀλλ' ὅτι τῶν πεφυκότων σωμάτων τόπους μεταβαίνειν καὶ εἰληχέναι τόπον σχέσεις ἀναδέχεται, δεχομένων αὐτὴν κατὰ τὰς ἐπιτηδειότητας τῶν τοιούτων σωμάτων ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν ποιᾶς διαθέσεως. ὡς γὰρ ἂν διατεθῇ, εὑρίσκει σῶμα τάξει καὶ τοῖς οἰκείοις διωρισμένον. διὸ καθαρώτερον μὲν διακειμένῃ σύμφυτον τὸ ἐγγὺς τοῦ ἀΰλου σῶμα, ὅπερ ἐστὶ τὸ αἰθέριον, προελθούσῃ δὲ ἐκ λόγου εἰς φαντασίας προβολὴν σύμφυτον τὸ ἡλιοειδές, θηλυνθείσῃ δὲ καὶ παθαινομένῃ πρὸς τὸ εἶδος παράκειται τὸ σεληνοειδές, πεσούσῃ δὲ εἰς σώματα, ὅταν κατὰ τὸ αὐτῆς ἄμορφον στῇ εἶδος, ἐξ ὑγρῶν ἀναθυμιάσεων συνεστηκότα, ἄγνοια ἕπεται τοῦ ὄντος τελεία καὶ σκότωσις καὶ νηπιότης.

§ 3 καὶ μὴν καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ ἔτι κατὰ τὴν δίυγρον ἀναθυ-

διαδεικνύναι . . . Porph. de abstin. ed. Nauck p. 168,7 οὐ γὰρ στερεὸν σῶμα περιβέβληνται οὐδὲ μορφὴν πάντες μίαν, ἀλλ' ἐν σχήμασι πλείοσιν ἐκτυπούμεναι αἱ χαρακτηρίζουσαι τὸ πνεῦμα αὐτῶν μορφαί. Porph. comm. in Odyss. ed. Schrader p. 130,21 ταῖς γὰρ ψυχαῖς κατὰ τὸν ποιητὴν τὰ τῶν ἄνω παθημάτων εἴδωλα καὶ κάτω διηνεκῶς ἐμφαντάζονται . . .

l. 19. κατὰ τὴν δίυγρον ἀναθυμίασιν: cf. Porph. de abstin. ed. Nauck p. 172,4 sq.: ζῇ γὰρ τοῦτο (πνευματικὸν καὶ σωματικὸν) ἀτμοῖς καὶ ἀναθυμιάσεσιν ποικίλως διὰ ποικίλου.

2 ἀΐδους Creuzer. 5 λεγέτου P[1]. 6 ἡ οὐσία αὐτή transposui] ἡ αὐτὴ οὐσία codd. ἡ ἄϋλος οὐσία Wachsm. 7 τῶν σωμάτων πεφυκότ. transp. Wachsm. 8 τόπον Kroll] τόπου codd. τόπους Canter. 9 τοιούτων om. Heeren. 10 διατεθῇ Mein.] διετέθη codd. 14 ἡλοειδές P. 15/16 πεσούσῃ correxi] πεσούσης codd.

μίασιν τὸ πνεῦμα ἔχουσα τεθολωμένον, σκιὰν ἐφέλκεται καὶ βαρεῖται, χωρεῖν σπεύδοντος τοῦ τοιούτου πνεύματος εἰς μυχὸν τῆς γῆς φύσει, ἂν μὴ ἄλλη τις αὐτὸ αἰτία ἀνθέλκῃ. ὥσπερ οὖν τὸ γεῶδες ὄστρεον περικειμένῃ ἀνάγκη ἐπὶ γῆς ἐνίσχεσθαι, οὕτω καὶ ὑγρὸν πνεῦμα ἐφελκομένῃ εἴδωλον περικεῖσθαι ἀνάγκη. ὑγρὸν δὲ ἐφέλκεται, ὅταν συνεχῶς μελετήσῃ ὁμιλεῖν τῇ φύσει, ἧς ἐν ὑγρῷ τὸ ἔργον καὶ ὑπόγειον μᾶλλον. ὅταν δὲ μελετήσῃ ἀφίστασθαι φύσεως, αὐγὴ ξηρὰ γίνεται, ἄσκιος καὶ ἀνέφελος. ὑγρότης γὰρ ἐν ἀέρι νέφος συνίστησι, ξηρότης δὲ ἀπὸ τῆς ἀτμίδος αὐγὴν ξηρὰν ὑφίστησιν.

(V, O) **XXX.** Τῶν μὲν ὅλων καὶ τελείων ὑποστάσεων οὐδεμία πρὸς τὸ ἑαυτῆς γέννημα ἐπέστραπται. πᾶσαι δὲ αἱ τέλειαι ὑποστάσεις πρὸς τὰ γεννήσαντά εἰσιν ἀνηγμέναι ἄχρι καὶ τοῦ κοσμικοῦ σώματος· τέλειον γὰρ ὂν ἀνῆκται πρὸς τὴν ψυχήν, νοερὰν οὖσαν, κύκλῳ διὰ τοῦτο κινούμενον. ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν νοῦν, νοῦς δὲ πρὸς τὸ πρῶτον. διήκει τοίνυν ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου ἀρξάμενον, καθ' ὃ δύναται ἕκαστον· ἡ δὲ πρὸς τὸ πρῶτον ἀναγωγὴ προσεχὴς μέντοι ἢ πόρρωθεν. διὸ ταῦτα οὐκ ἐφίε-

---

l. 10 νέφος: cf. de antro nymph. p. 64,16 ὑγρὸν γὰρ ἐν ἀέρι παχυνθὲν νέφος συνίσταται.
ad. c. XXX cf Procl. XXXIII sqq.
l. 16. κύκλῳ: cf. Procl. c. XXXIII.
l. 19/20 cf. Procl. XI: ἀφ' ἧς (αἰτίας) ... πρόεισιν ἕκαστα τὰ μὲν ἐγγὺς ὄντα ἐκείνης, τὰ δὲποῤῥώτερον.

---

1 ἔχουσα Canter] ἐχούσῃ codd. 3 post τῆς γῆς F add. τὸ πνεῦμα. 7 et 8 μελετήσει F. 13 αὐτῆς V. 13/14 αἱ τέλειαι ὑποστ. om. V. 14 γεννήματα V. 15 καὶ τοῦτο post. ὂν praeb. S (U²). 16 καὶ ante κύκλῳ add. O. 18 διήκει τοίνυν ἐπὶ τούτων ἀπὸ V ἐπὶ add. U² τοῦτο/// U. 19 ἡ δὲ U²R ἡ καὶ T ἡ πρὸς VU¹QM. 20 προσεχῶς V. πορρωθέν ἐστι O.

σθαι μόνον τοῦ θεοῦ λέγοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ἀπολαύειν κατὰ δύναμιν.

§ 2 *ἐν δὲ ταῖς μεϱισταῖς ὑποστάσεσι καὶ τούτων ταῖς ἀτελέσι καὶ πρὸς πολλὰ ῥέπειν δυναμέναις ἔνεστι καὶ πρὸς τὰ γεννήματα ἐπιστρέφειν· ὅθεν καὶ ἐν ταύταις ἦν ἡ ἁμαρτία, ἐν ταύταις ἡ λελοιδορημένη ἀπιστία. ταύτας οὖν κακοῖ ἡ ὕλη τῷ ἐπιστρέφεσθαι ἐπ' αὐτὴν δύνασθαι δυναμένας ἐστράφθαι καὶ πρὸς τὸ θεῖον· ὥσθ' ἡ μὲν τελειότης ἀφίστησι τὰ πρότερα ἀπὸ τῶν δευτέρων, τηροῦσα αὐτὰ ἐπεστραμμένα πρὸς τὰ πρῶτα, τὸ δὲ ἀτελὲς στρέφει καὶ πρὸς τὰ ὕστερα τὰ πρῶτα καὶ φιλεῖν ταῦτα ποιεῖ τῶν πρὸ αὐτῶν ἀποστραφέντα.*

V, O **XXXI.** *Ὁ θεὸς πανταχοῦ ὅτι οὐδαμοῦ, καὶ ὁ νοῦς πανταχοῦ ὅτι οὐδαμοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ πανταχοῦ ὅτι οὐδαμοῦ. ἀλλ' ὁ θεὸς μὲν πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ τῶν μετ' αὐτὸν πάντων, αὐτοῦ δέ ἐστι μόνον ὡς ἔστι τε καὶ ἐθέλει. νοῦς δὲ ἐν μὲν θεῷ, πανταχοῦ δὲ καὶ οὐδαμοῦ τῶν μετ' αὐτόν. καὶ ψυχὴ καὶ ἐν νῷ καὶ ἐν θεῷ, πανταχοῦ* ⟨*δὲ*⟩ *καὶ οὐδαμοῦ ἐν σώματι. σῶμα δὲ καὶ ἐν ψυχῇ καὶ ἐν νῷ καὶ ἐν θεῷ. καὶ ὡς πάντα τὰ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν θεῷ καὶ οὐκ αὐτὸς τὰ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα καὶ ἐν αὐτοῖς*

---

ad. XXXI cf. Plot. III 9,3.
l. 21 sqq. *αὐτὸ μὲν γὰρ εἰ μόνον πανταχοῦ, αὐτὸ ἂν ἦν τὰ*

---

3 *καὶ τούτων ταῖς ἀτελέσι* om. O *ἀτελέσι* Kroll] *ἀπλέσι* V. 6 *ταύταις οὖν κακὸν* VU[1] *ταῦτ' οὖν κακοῖ* M 7 *τὸ ἐπιστρ.* V. *δυναμέναις* QRN 8 *καὶ* om. VU[1]. 8/9 *ὑφίστησι — ἀπὸ* O. *ἀφίστησι — ὑπὸ* V. 9 *τὰ πρότερα ἀπὸ τῶν δευτέρων* Kroll] *τὰ δεύτερα ἀπὸ τῶν προτέρων* codd. 11 *τὰ πρὸ αὐτῶν* O. *τὰ///* U. *πρὸς αὐτὸν* M. 13 *καὶ ὁ νοῦς π. ὅτι οὐδ.* om. VU[1]. 16 *αὐτοῦ* correxi] *αὐτοῦ* codd. *μόνον* U[2]M. *τε* om. T. 18 *ἐν θεῷ μὲν* S (U[2] hab. *μὲν* ante *θεῷ* eras. et post script.) *ἐν μὲν θῶ μὲν* T. *νῷ τε καὶ* O. *δὲ* add. Kroll. *ἐν τῷ σώματι* V. 19 *καὶ ἐν νῷ* om. Holst. 20 *οὐκ ὄντα*] *μὴ οὐκ ὄντα* V *μὴ ὄντα* O. 21 *θεῷ: καὶ ὡς πάντα τὰ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα καὶ ἐν αὐτοῖς* V.

(εἰ μὲν γὰρ μόνον ἦν πανταχοῦ, αὐτὸς ἂν ἦν τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ καὶ οὐδαμοῦ, τὰ πάντα μὲν γίνεται δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ, ὅτι πανταχοῦ ἐκεῖνος, ἕτερα δὲ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς οὐδαμοῦ), οὕτω καὶ νοῦς πανταχοῦ ὢν καὶ οὐδαμοῦ αἴτιος ψυχῶν καὶ τῶν μετ' αὐτάς, καὶ οὐκ αὐτὸς ψυχὴ οὔτε τὰ μετὰ ψυχὴν οὐδὲ ἐν τούτοις, ὅτι οὐκ ἦν μόνον πανταχοῦ τῶν μετ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ οὐδαμοῦ. καὶ ἡ ψυχὴ οὐ σῶμα οὔτε ἐν σώματι, ἀλλ' αἰτία σώματος, ὅτι πανταχοῦ οὖσα τοῦ σώματός ἐστιν οὐδαμοῦ. καὶ ἔστη γε ἡ πρόοδος τοῦ παντὸς εἰς τὸ μήτε πανταχοῦ ἅμα μήτε μηδαμοῦ εἶναι δυνάμενον, ἀλλ' ἀνὰ μέρος ἑκατέρων μετέχον.

XXXII. Περὶ ἀρετῶν.

V, S, Stob. (III 3 p. 89). [XXXIV]

Ἄλλαι αἱ ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ πρὸς θεωρίαν ἀνιόντος καὶ διὰ τοῦτο λεγομένου θεωρητικοῦ καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ ἤδη τελείου θεωρητικοῦ καὶ ἤδη θεατοῦ καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ νοῦ, καθὸ νοῦς καὶ ἀπὸ ψυχῆς καθαρός.

αἱ μὲν τοῦ πολιτικοῦ ἐν μετριοπαθείᾳ κείμεναι, τῷ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ λογισμῷ τοῦ καθήκοντος κατὰ τὰς πράξεις. διὸ πρὸς κοινωνίαν βλέπουσαι τὴν ἀβλαβῆ τῶν πλησίον ἐκ τοῦ συναγελασμοῦ καὶ τῆς κοινωνίας πολιτικαὶ λέγονται. καί ἐστι φρόνησις μὲν περὶ τὸ λογιζόμενον, § 2

πάντα. ἐπεὶ δὲ καὶ οὐδαμοῦ, γίνεται μὲν τὰ πάντα δι' αὐτοῦ, ὅτι πανταχοῦ ἐκεῖνος, ἕτερα δὲ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς οὐδαμοῦ.
Procl. XCVIII πᾶν αἴτιον χωριστὸν πανταχοῦ ἐστιν ἅμα καὶ οὐδαμοῦ...
ad. c. XXXII cf. Plot. I 2.
l. 20 sqq. cf. Plot. I 2,1 ἢ οὐκ εὔλογον τάς γε πολιτικὰς λε-

---

1 μὲν om. VU¹. δ' ἂν R². 2 καὶ om. VU¹. πάντα μὲν S(U²) praeter M] μὲν om. VM. 2/3 δι' αὐτὰ V δι' αὐτὸν U¹. 5 μετ' αὐτὴν V. 6 μετὰ τὴν ψυχὴν V. 9 ἔστη] ἐστι O. 9/10 πρόδος L. 13 αἱ prius om. VS. τοῦ post. om. V. 14/15 καὶ ἄλλαι — θεωρητικοῦ om. VS. 15 ἤδη θεατοῦ] ἐνδιαθέτου A. 16 καθαροῦ Stob. 17 αἱ μὲν] ἐν μὲν V. μετριοπαθείᾳ τοῦ ἀλόγου Stob. 17/18 τὸ ἕπ. S. 20 καὶ om. S.

ἀνδρεία δὲ περὶ τὸ θυμούμενον, σωφροσύνη δὲ ἐν ὁμολογίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν, δικαιοσύνη δὲ ἡ ἑκάστων τούτων ὁμοῦ οἰκειοπραγία ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι.

§ 3 *αἱ δὲ τοῦ πρὸς θεωρίαν προκόπτοντος θεωρητικοῦ ἐν ἀποστάσει κεῖνται τῶν ἐντεῦθεν. διὸ καὶ καθάρσεις αὗται λέγονται, ἐν ἀποχῇ θεωρούμεναι τῶν μετὰ τοῦ σώματος πράξεων καὶ συμπαθειῶν τῶν πρὸς αὐτό. αὗται μὲν γὰρ τῆς ψυχῆς ἀφισταμένης πρὸς τὸ ὄντως ὄν, αἱ δὲ πολιτικαὶ τὸν θνητὸν ἄνθρωπον κατακοσμοῦσι, καὶ πρόδρομοί γε αἱ πολιτικαὶ τῶν καθάρσεων· δεῖ γὰρ κοσμηθέντα κατ᾽ αὐτὰς ἀποστῆναι τοῦ σὺν σώματι πράττειν τι προηγουμένως. διὸ ἐν ταῖς καθάρσεσι τὸ μὲν μὴ συνδοξάζειν τῷ σώματι, ἀλλὰ μόνον ἐνεργεῖν ὑφίστησι τὸ φρονεῖν, ὃ διὰ τοῦ καθαρῶς νοεῖν τελειοῦται· τὸ δέ γε μὴ ὁμοπαθεῖν συνίστησι τὸ σω-*

γομένας ἀρετὰς ἔχειν, φρόνησιν μὲν περὶ τὸ λογιζόμενον, ἀνδρείαν δὲ περὶ τὸ θυμούμενον, σωφροσύνην δὲ ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἑκάστου τούτων ὁμοῦ οἰκειοπραγίαν ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι.

l. 9 sq. cf. I 2,2 *αἱ μὲν τοίνυν πολιτικαὶ ἀρεταὶ ... κατακοσμοῦσι μὲν ὄντως ...*

l. 13 sqq. cf. I 2,3 *εἴη ἂν ἀγαθὴ (ψυχή) καὶ ἀρετὴν ἔχουσα, εἰ μήτε συνδοξάζοι, ἀλλὰ μόνη ἐνεργοῖ, ὅπερ ἐστὶ νοεῖν τε καὶ φρονεῖν. μήτε ὁμοπαθὴς εἴη, ὅπερ ἐστὶ σωφρονεῖν. μήτε φοβοῖτο ἀφισταμένη τοῦ σώματος, ὅπερ ἐστὶν ἀνδρίζεσθαι. ἡγοῖτο δὲ λόγος καὶ νοῦς, τὰ δὲ μὴ ἀντιτείνοι· δικαιοσύνη δ᾽ ἂν εἴη τοῦτο. τὴν δὴ τοιαύτην διάθεσιν τῆς ψυχῆς, καθ᾽ ἣν νοεῖ τε καὶ ἀπαθὴς οὕτως ἐστίν, εἴ τις ὁμοίωσιν λέγοι πρὸς θεόν, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.*

---

1 *ἀνδρία* Stob. 1/2 *ἐν ὁμολογίᾳ — δικαιοσύνη δὲ* om. Stob. *ἐπιθυμητικῶν* S. 3 *ἑκάστῳ* S *ἑκάστου* Stob. 5 *θεωρητικοῦ* om. S. 6 *τῶν ἐνταῦθα* Gesner. 7 *τῶν* om. V. *τῶν τοῦ σώματος* BrM[d] *τῶν μι τοῦ σώματος* A. 10 *κατακοσμοῦσαι* VS. *καὶ πρ. γε* V] *καὶ — τε* S *καὶ — δὲ* Stob. 12 *σὺν τοῖς σώμασι* S *σὺν τῷ σώματι* Wachsm. 13 *δοξάζειν* S. 14 *μόνην* M[d]. 15 *ὁμοιοπαθεῖν* S.

φρονεῖν, τὸ δὲ μὴ φοβεῖσθαι, ἀφισταμένην τοῦ σώματος ὡς εἰς κενόν τι καὶ μὴ ὄν, τὴν ἀνδρείαν, ἡγουμένου δὲ λόγου καὶ νοῦ καὶ μηδενὸς ἀντιτείνοντος ἡ δικαιοσύνη. ἡ μὲν οὖν κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς διάθεσις ἐν μετριοπαθείᾳ θεωρεῖται τέλος ἔχουσα τὸ ζῆν ὡς ἄνθρωπον κατὰ φύσιν, ἡ δὲ κατὰ τὰς θεωρητικὰς ἐν ἀπαθείᾳ, ἧς τέλος ἡ πρὸς θεὸν ὁμοίωσις. ἐπεὶ δὲ καὶ κάθαρσις ἡ μέν τις ἦν καθαίρουσα ἡ δὲ κεκαθαρμένων, αἱ καθαρτικαὶ ἀρεταὶ κατ' ἄμφω θεωροῦνται τὰ σημαινόμενα τῆς καθάρσεως· καθαίρουσί τε γὰρ τὴν ψυχὴν καὶ καθαρθείσῃ σύνεισι. τέλος γὰρ τὸ κεκαθάρθαι τοῦ καθαίρειν. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ καθαίρειν τε καὶ κεκαθάρθαι ἀφαίρεσις ἦν παντὸς τοῦ ἀλλοτρίου, τὸ ἀγαθὸν ἕτερον ἂν εἴη τοῦ καθήραντος· ὡς εἴγε πρὸ τῆς ἀκαθαρσίας ἀγαθὸν ἦν τὸ καθαιρόμενον, ἡ κάθαρσις ἤρκει. ἀλλ' ἀρκέσει μὲν ἡ κάθαρσις, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἔσται τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἡ κάθαρσις. ἀλλ' ἡ ψυχῆς φύσις οὐκ ἦν ἀγαθόν, ἀλλ' ἀγαθοῦ μετέχειν δυνάμενον καὶ ἀγαθοειδές.

---

l. 6/7 *ἡ πρὸς θεὸν ὁμοίωσις*: cf. Porph. de abstin. ed Nauck p. 225,7 *τοῦ δ' ὁμοιοῦσθαι θεῷ ὄντος τέλους ὡς ἔνι μάλιστα* ...
l. 10 sqq. *τέλος*: cf. I 2,4 *ἡ γοῦν ἐν τῷ καθαίρεσθαι ἀτελεστέρα τῆς ἐν τῷ κεκαθάρθαι, τὸ γὰρ κεκαθάρθαι οἷον τέλος ἤδη. ἀλλὰ τὸ κεκαθάρθαι ἀφαίρεσις ἀλλοτρίου παντός, τὸ δὲ ἀγαθὸν ἕτερον αὐτοῦ. ἢ εἰ πρὸ τῆς καθάρσεως ἀγαθὸν ἦν, ἀρκέσει μὲν ἡ κάθαρσις, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἔσται τὸ ἀγαθόν, οὐχ ἡ κάθαρσις. καὶ τί τὸ καταλειπόμενόν ἐστι ζητητέον. ἴσως γὰρ οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν ἦν ἡ φύσις ἡ καταλειπομένη· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἐν κακῷ. ἆρ' οὖν ἀγαθοειδῆ λεκτέον; ... τὸ οὖν ἀγαθὸν αὐτῆς τὸ συνεῖναι τῷ συγγενεῖ, τὸ δὲ κακὸν τὸ τοῖς ἐναντίοις.*

---

1 *ἀφιστάμενον* V. 2 *κενὸν*] *καινὸν* S. 3 *ἡ* prius om. Stob. *δικαιοσύνη τὸ τοιοῦτον* Stob. 6 *ἡ* post.om. VS. 7 *καὶ* om. Stob. 7/8 *καθαρεύουσα* VS. 10 *καθαρθείσῃ* Gaisf.] *καθάρσει* VS. *καθαρθείσης* Stob. 11 *τε* om. S Stob. 12 *ἦν*] *ὢν* S. *τοῦ* om. S. 13 *καθήραντος* S (ex *καθαίροντος* U[2])] *καθήρητος* V *καθάραντος* Stob. *καθαίροντος* Gaisf. *ὥστε γε* Stob. 14 *καθαιρούμενον* S. *ἡ κάθαρσις* om. Stob. *ἀρκεῖ* Stob. *ἀρέσκει* Holst. 16 *καὶ* om. S. *ἡ* post. om. V.

οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἐν κακῷ. τὸ οὖν ἀγαθὸν αὐτῇ ἐν τῷ συνεῖναι τῷ γεννήσαντι, κακία δὲ τὸ τοῖς ὑστέροις. καὶ διπλῆ γε κακία· τό τε τούτοις συνεῖναι καὶ μετὰ παθῶν ὑπερβολῆς. διὸ πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί, μιᾶς γοῦν αὐτὴν κακίας ἀπαλλάττουσαι, ἀρεταὶ ἐκρίθησαν καὶ τίμιαι. αἱ δὲ καθαρτικαὶ τιμιώτεραι καὶ τῆς ὡς ψυχῆς κακίας ἀπαλλάττουσαι· δεῖ τοίνυν καθηραμένην αὐτὴν συνεῖναι τῷ γεννήσαντι. καὶ ἀρετὴ ἄρα αὐτῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὕτη, ἥπερ ἐστὶν ἐν γνώσει καὶ εἰδήσει τοῦ ὄντος, οὐχ ὅτι οὐκ ἔχει παρ' αὐτῇ ταύτην, ἀλλ' ὅτι ἄνευ τοῦ πρὸ αὐτῆς οὐχ ὁρᾷ τὰ αὐτῆς.

§ 4 *ἄλλο οὖν γένος τρίτον ἀρετῶν μετὰ τὰς καθαρτικὰς καὶ πολιτικὰς, νοερῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργούσης. σοφία μὲν καὶ φρόνησις ἐν θεωρίᾳ, ὧν νοῦς ἔχει, δικαιοσύνη δὲ οἰκειοπραγία ἐν τῇ πρὸς τὸν νοῦν ἀκολουθίᾳ καὶ τῷ πρὸς τὸν νοῦν ἐνεργεῖν, σωφροσύνη δὲ ἡ εἴσω πρὸς νοῦν στροφή, ἡ δὲ ἀνδρεία ἀπάθεια καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρὸς ὃ βλέπει, ἀπαθὲς ὂν τὴν φύσιν. καὶ ἀντακολουθοῦσί γε αὗται ἀλλήλαις, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι.*

---

l. 12 sqq. cf. I 2,6 *τίς οὖν ἑκάστη ἀρετὴ τῷ τοιούτῳ; ἢ σοφία μὲν καὶ φρόνησις ἐν θεωρίᾳ ὧν νοῦς ἔχει ... δικαιοσύνη δὲ εἴπερ οἰκειοπραγία ... ὥστε καὶ τῇ ψυχῇ δικαιοσύνη ἡ μείζων τὸ πρὸς νοῦν ἐνεργεῖν, τὸ δὲ σωφρονεῖν ἡ εἴσω πρὸς νοῦν στροφή, ἡ δὲ ἀνδρεία ἀπάθεια καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρὸς ὃ βλέπει ἀπαθὲς ὂν τὴν φύσιν.* perg. I 2,7 *ἀντακολουθοῦσι τοίνυν ἀλλή-*

---

1 *αὐτῇ*] *αὐτῆς* Wachsm. 4 *διόπερ αἱ πολιτικαὶ* Stob. 5 *ἐκλήθησαν* S. *τίμιοι* S. 6 *ὡς ψυχῆς κακίας* V] *ὡς ψυχὴν κ.* S *ὡς ψυχικῆς κακίας* M[d] Br. *ὡς ψυχὴν κακίαν* Holst. 8/9 *αὕτη, ἥπερ ἐστὶν*] *αὐτὴ πάρεστιν* S *αὐτῇ πάρεστιν* V. 9 *ὅτι — ἀλλ'* om. VS. 10/11 *οὐχ ὁρᾷ τὰ αὐτῆς* om. VS. 12 *ἀλλ' οὖν γένος* M[d] A. 13 *τὰς πολιτικὰς* Stob. 14 *δικαιος. δὲ ἐν οἰκειοπραγίᾳ μὲν ἐν τῇ* Stob. 15 *δὲ* post *νοῦν* add. Bücheler. *τῷ*] *τὸ* VS. *τὸν* post. om. M[d] Br. 16 *ἡ* prius om. VS. 19 *αἱ* om. S Stob.

Τέταρτον δὲ εἶδος ἀρετῶν, τὸ τῶν παραδειγματικῶν, αἵπερ ἦσαν ἐν τῷ νῷ, κρείττους οὖσαι τῶν ψυχικῶν καὶ τούτων παραδείγματα, ὧν αἱ τῆς ψυχῆς ἦσαν ὁμοιώματα. νοῦς μὲν ἐν ᾧ ἅμα πάντα ὥσπερ παραδείγματα, ἐπιστήμη δὲ ἡ φρόνησις, σοφία δὲ γινώσκων ὁ νοῦς, τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ σωφροσύνη, τὸ δὲ οἰκεῖον ἔργον ἡ οἰκειοπραγία, ἡ δὲ ἀνδρεία ἡ ταυτότης καὶ τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ μένειν καθαρὸν διὰ δυνάμεως περιουσίαν. § 5

Τέτταρα τοίνυν ἀρετῶν γένη πέφηνεν, ὧν αἱ μὲν ἦσαν τοῦ νοῦ, αἱ παραδειγματικαὶ καὶ σύνδρομοι αὐτοῦ τῇ οὐσίᾳ, αἱ δὲ ψυχῆς ὡς ψυχῆς πρὸς νοῦν ἐνορώσης ἤδη καὶ πληρουμένης ἀπ' αὐτοῦ, αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου καθαιρομένης τε καὶ καθαρθείσης ἀπὸ σώματος καὶ τῶν ἀλόγων παθῶν, αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου κατακοσμούσης τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ τὰ μέτρα τῇ ἀλογίᾳ ἀφορίζειν καὶ μετριοπάθειαν ἐνεργάζεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἔχων τὰς μείζους ἐξ ἀνάγκης ἔχει καὶ τὰς ἐλάττους, οὐ μὴν τοὔμπαλιν. οὐκέτι μέντοι τῷ ἔχειν καὶ τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων τὰς μείζους ἐνεργήσει § 6

λαις καὶ αὗται αἱ ἀρεταὶ ἐν ψυχῇ, ὥσπερ κἀκεῖ τὰ πρὸ τῆς ἀρετῆς ἐν νῷ ὥσπερ παραδείγματα. καὶ γὰρ ἡ νόησις ἐκεῖ ἐπιστήμη καὶ σοφία, τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ σωφροσύνη, τὸ δὲ οἰκεῖον ἔργον ἡ οἰκειοπραγία, τὸ δὲ οἷον ἀνδρεία ἡ ταυτότης καὶ τὸ ἐφ' αὐτοῦ μένειν καθαρόν.

l. 16 sq. cf. I 2,7 καὶ ὁ μὲν ἔχων τὰς μείζους καὶ τὰς ἐλάττους ἐξ ἀνάγκης δυνάμει, ὁ δὲ τὰς ἐλάττους οὐκ ἀναγκαίως ἔχει ἐκείνας.

---

1 παραδειγμάτων VS 3 ὧν αἱ Kroll] ὧν καὶ VS. ὧν αἱ. — ἅμα πάντα om. Stob. 4 ἅμα πάντα Holst.] ἅμα τὰ VS ἅπαντα Hense. 5 φρόνησις] νόησις Stob. 6 δικαιοσύνη post ἔργον inser. Heeren. 8 περιουσίας Holst. 9 ὧν om. Stob. 10 αἱ τοῦ νοῦ Stob. 11 ὡς ψυχῆς om. Stob. 12 ὡς ψυχῆς S. 15 διὰ τὸ μέτρα VS. 16 ἐργάζεσθαι VS. 17 τοὔμπαλιν] καὶ ἔμπαλιν Stob. 18 τὸ ἔχειν SA ἔχει τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων M[d] καὶ εἰ ἔχει τὰς ἐλ. ὁ μὴ ἔχων Br (sed ὁ μὴ in ras.)

καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους προηγουμένως, ἀλλὰ μόνον κατὰ περίστασιν τὴν τῆς γενέσεως.

§ 7 *ἄλλοι γὰρ οἱ σκοποί, ὥσπερ εἴρηται, καὶ κατὰ γένος διαφέροντες. τῶν μὲν γὰρ πολιτικῶν, μέτρον ἐπιθεῖναι τοῖς πάθεσι πρὸς τὰς ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἐνεργείας, τῶν δὲ καθαρτικῶν τελέως τῶν παθῶν ἀποστῆσαι τῶν τέως μέτρον λαμβανόντων, τῶν δὲ πρὸς νοῦν ἐνεργῆσαι μηδὲ τοῦ ἀποστῆσαι ἐκ τῶν παθῶν εἰς ἔννοιαν ἀφικνουμένους, τῶν δὲ μὴ πρὸς νοῦν ἐχουσῶν τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ εἰς συνδρομὴν ἀφιγμένων. διὸ καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς πρακτικὰς ἐνεργῶν σπουδαῖος ἦν ἄνθρωπος, ὁ δὲ κατὰ τὰς καθαρτικὰς δαιμόνιος ἄνθρωπος ἢ καὶ δαίμων ἀγαθός, ὁ δὲ κατὰ μόνας τὰς πρὸς τὸν νοῦν θεός, ὁ δὲ κατὰ τὰς παραδειγματικὰς θεῶν πατήρ. ἐπιμελητέον οὖν μάλιστα τῶν καθαρτικῶν ἡμῖν σκεψαμένοις, ὅτι τούτων μὲν ἡ τεῦξις ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, διὰ τούτων δὲ καὶ ἡ εἰς τὰς τιμιωτέρας ἄνοδος. διὸ θεωρητέον, ἄχρι τίνος καὶ ἐπὶ πόσον οἷά τε παραλαμβάνεσθαι ἡ κάθαρσις· ἔστι μὲν γὰρ ἀπόστασις σώματος*

---

l. 10 sqq. cf. I 2,7 *οἷον τὸ σωφρονεῖν οὐκ ἐν μέτρῳ τιθείς, ἀλλ' ὅλως . . . ζῶν οὐχὶ τὸν ἀνθρώπου βίον τὸν τοῦ ἀγαθοῦ, ὃν ἀξιοῖ ἡ πολιτικὴ ἀρετή, ἀλλὰ τοῦτον μὲν καταλιπών, ἄλλον δὲ ἑλόμενος τὸν τῶν θεῶν . . .* I 2,6 *εἰ μὲν οὖν τι τῶν τοιούτων ἀπροαίρετον γίγνοιτο θεὸς ἂν εἴη, ὁ τοιοῦτος καὶ δαίμων διπλοῦς ὢν . . . εἰ δὲ μηδέν, θεὸς μόνον.*

---

1 *καὶ* om. VS. 2 *τὴν* om. Stob. 3 *ἄλλοι γὰρ οἱ* om. S. 4 *διαφέρονται* S *διάφοροι* Stob. *μὲν* om. S. 5 *πρὸς τὰς πρακτικὰς τῆς κατὰ φύσιν* S. 6 *ἀποστῆσαι* — 8 *τῶν παθῶν* om. VS. *τῶν τέως* Kroll] *τὸ τέως* codd. 7 *λαμβανόντων* Kroll] *λαμβάνον* M[d] Br *λαμβάνων* A *λαμβανουσῶν* Buecheler. 8 *ἀφικνουμένους*] *ἐρχομένους* Stob. 8/9 *τῶν δὲ μὴ*] *τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως τοῖς εἰρημένοις* S. 9 *μὴ*] *μηδὲν* Stob. *μηδὲ* Gaisford. 10 *καὶ* om. M[d]Br. 12 *δαιμόνιος ἦν ἄνθρωπος* Stob. 13 *κατὰ* prius om. S. *τὸν* om. Creuz. 17 *ἐπὶ* om. Stob. 17/18 *περιλαμβ.* V. 18 *ἐν ἀποστάσει* Stob.

καὶ τῆς ἀλόγου παθητικῆς κινήσεως. πῶς δ' ἂν γένοιτο καὶ μέχρι τίνος, ῥητέον.

Πρῶτον μὲν οἷον θεμέλιος καὶ ὑποβάθρα τῆς καθάρσεως, τὸ γνῶναι ἑαυτὸν ψυχὴν ὄντα ἐν ἀλλοτρίῳ πράγματι καὶ ἑτερουσίῳ συνδεδεμένην. § 8

Δεύτερον δὲ τὸ ἀπὸ τούτου ὁρμώμενον τοῦ πείσματος συνάγειν αὑτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τοῖς μὲν τόποις πάντως γε μὴν ἀπαθῶς πρὸς αὐτὸ διατιθέμενον. ἐνεργῶν μὲν γάρ τις συνεχῶς κατ' αἴσθησιν, κἂν μὴ μετὰ προσπαθείας καὶ τῆς τοῦ ἥδεσθαι ἀπολαύσεως τοῦτο ποιῇ, ἀλλ' οὖν ἐσκέδασται περὶ τὸ σῶμα, συναφῆς αὐτῷ κατὰ ταύτην γινόμενος, προσπάσχων δὲ ταῖς τῶν αἰσθητῶν ἡδοναῖς ἢ λύπαις σὺν προθυμίᾳ καὶ ἐπινεύσει συμπαθεῖ. ἀφ' ἧς δὴ μάλιστα διαθέσεως αὑτὸν προσήκει καθαίρειν. τοῦτο δ' ἂν γένοιτο, εἰ καὶ τὰς ἀναγκαίας τῶν ἡδονῶν [καὶ τὰς] αἰσθήσεις ἰατρείας ἕνεκα § 9

---

l. 7 sq. cf. I 2,5 *ἀπὸ μὲν δὴ σώματος ἴσως μὲν καὶ τοῖς οἷον τόποις συνάγουσαν ἑαυτήν, παντῶς γε μὴν ἀπαθῶς ἔχουσαν ...*

l. 15 sqq. cf. I 2,5 *καὶ τὰς ἀναγκαίας τῶν ἡδονῶν αἰσθήσεις μόνον ποιουμένην καὶ ἰατρεύσεις καὶ ἀπαλλαγὰς πόνων, ἵνα μὴ ἐνοχλοῖτο, τὰς δὲ ἀλγηδόνας ἀφαιροῦσαν καί, εἰ μὴ οἷόντε, πρᾴως φέρουσαν καὶ ἐλάττους τιθεῖσαν τῷ μὴ συμπάσχειν. τὸν δὲ θυμὸν ὅσον οἷόντε ἀφαιροῦσαν καί, εἰ δυνατόν, πάντη, εἰ δὲ μή, μὴ γοῦν αὐτὴν συνοργιζομένην, ἀλλ' ἄλλου εἶναι τὸ ἀπροαίρετον, τὸ δὲ ἀπροαίρετον ὀλίγον εἶναι καὶ ἀσθενές· τὸν δὲ φόβον πάντη (περὶ οὐδενὸς γὰρ φοβήσεται· τὸ δὲ ἀπροαίρετον καὶ ἐνταῦθα) πλήν γε ἐν νουθετήσει. ἐπιθυμία δέ, ὅτι μὲν οὐ-*

---

2 *ἄχρι* Stob. 4 *ἀλλοτρίῳ τῷ* Stob. *τῳ* Buecheler. *πράγματι*] *σώματι* A sed lin. infra *σώματι* add. et *πράγματι* suprasc. A[1] et Br[1], sed litt. *σω* in ras. atramento pallidiore. 5 *συνδεδεμένον* V Stob. 6 *δὲ* om. Holst. *πείσματος*] *πιέσματος* VS *πήγματος* Raderm. 7 *συναγαγεῖν* Stob. *τοῖς οἷον τόποις* Holst. 9 *συνεχῶς τις* Stob. *κἂν μὴ*] *εἰ καὶ μὴ* Stob. 10 *ποιῇ*] *ποιεῖ* S Stob. 11 *ὁ περὶ τὸ σῶμα* VS. *κατ' αὐτὴν* VS. 12 *προσπάσχομεν* S. *αἰσθημάτων* Stob. 13 *δὴ*] *δὲ* VS. 14 *δ' ἂν*] *δὴ ἂν* VS. 15 *καὶ τὰς* ante *αἰσθήσεις* delevi.

μόνον τις παραλαμβάνοι ἢ ἀπαλλαγῆς πόνων, ἵνα μὴ ἐμποδίζοιτο. ἀφαιρετέον δὲ καὶ τὰς ἀλγηδόνας· εἰ δὲ μὴ οἷόντε εἴη, πρᾴως οἰστέον ἐλάττω τιθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν. τὸν δὲ θυμὸν ὅσον οἷόντε ἀφαιρετέον καὶ μὴ μελετητέον πάντῃ· εἰ δὲ μή, μὴ αὐτὸν γοῦν συναναμιγνύναι τὴν προαίρεσιν, ἀλλ' ἄλλου εἶναι τὸ ἀπροαίρετον· τὸ δ' ἀπροαίρετον ἀσθενὲς καὶ ὀλίγον. τὸν δὲ φόβον πάντῃ (περὶ οὐδενὸς γὰρ φοβήσεται. τὸ δ' ἀπροαίρετον καὶ ἐνταῦθα). χρηστέον δὲ ἄρα καὶ θυμῷ καὶ φόβῳ ἐν νουθετήσει, ἐπιθυμίαν δὲ παντὸς φαύλου ἐξοριστέον, σίτων δὲ καὶ ποτῶν οὐκ αὐτὸς ἕξει, ἧπερ αὐτός, ἀφροδισίων δὲ τῶν φυσικῶν οὐδὲ τὸ ἀπροαίρετον ⟨ἐχουσῶν⟩, εἰ δ' ἄρα, ὅσον μέχρι φαντασίας προπετοῦς τῆς κατὰ τοὺς ὕπνους. ὅλως δὲ αὐτὴ μὲν πάντων ἡ ψυχὴ ἡ νοερὰ τοῦ καθαιρομένου τούτων ἔστω καθαρά. βουλέσθω δὲ καὶ τὸ κινούμενον πρὸς τὸ ἄλογον τῶν σωματικῶν παθῶν ἀσυμπαθῶς κινεῖσθαι καὶ

δενὸς φαύλου, δῆλον. σίτων δὲ καὶ ποτῶν πρὸς ἄνεσιν οὐκ αὐτὴ ἕξει, οὐδὲ τῶν ἀφροδισίων δέ, εἰ δ' ἄρα, φυσικῶν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ τὸ ἀπροαίρετον ἐχουσῶν· εἰ δ' ἄρα ὅσον μέχρι φαντασίας προπετοῦς καὶ ταύτης. ὅλως δὲ αὐτὴ μὲν πάντως τούτων καθαρὰ ἔσται καὶ τὸ ἄλογον δὲ βουλήσεται καὶ αὐτὸ καθαρὸν ποιῆσαι, ὥστε μηδὲ πλήττεσθαι· εἰ δ' ἄρα, μὴ σφόδρα, ἀλλ' ὀλίγας τὰς πληγὰς αὐτοῦ εἶναι καὶ εὐθὺς λυομένας τῇ γειτνιάσει ... οὔκουν ἔσται μάχη. ἀρκεῖ γὰρ παρὼν ὁ λόγος, ὃν τὸ χεῖρον αἰδέσεται, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χεῖρον δυσχερᾶναι, ἐάν τι ὅλως κινηθῇ, ὅτι μὴ ἡσυχίαν ἦγε παρόντος τοῦ δεσπότου καὶ ἀσθένειαν αὐτῷ ἐπιτιμῆσαι.

---

1 *τις* om. V. *παραλαμβάνει* S. *ἀπαλλαγὴ* S *ἀπαλλαγὴν* Holst. 3 *πρᾴως ὑστερεῖν ἀλλ' ἐλαττωθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν* VS. 4 *ὡς οἷόντε* Stob. *μὴ* om. Stob. 5 *μὴ* prius om. Stob. *αὐτῷ γοῦν* Stob. 6 *ἀλλ'* om. VS. 7 *τόν τε* VS. *πάντα* S. *περὶ* om. S. 10 *σιτίων* S. 11 *εἴπερ* V. 12 *ἐχουσῶν* addidi ex Plotino dubitanter. 14 *ἡ* prius om. Stob. 15 *βούλεσθαι* V. 16 *τῶν* om. V. *συμπαθῶς* V.

ἀπροσέκτως, ὥστε καὶ τὰς κινήσεις εὐθὺς λύεσθαι τῇ γειτνιάσει τοῦ λογιζομένου. οὐκ ἔσται τοίνυν μάχη προκοπτούσης τῆς καθάρσεως, ἀλλὰ λοιπὸν παρὼν ὁ λόγος ἀρκέσει, ὃν τὸ χεῖρον αἰδέσεται, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χεῖρον δυσχερᾶναι, ἂν ὅλως κινηθῇ, ὅτι μὴ ἡσυχίαν ἦγε παρόντος τοῦ δεσπότου, καὶ ἀσθένειαν ἑαυτῷ ἐπιτιμῆσαι· καὶ αὗται μὲν ἔτι μετριοπάθειαι ἐπίτασιν εἰς ἀπάθειαν λαμβάνουσαι. ὅταν δὲ παντελῶς τὸ συμπαθὲς ἐκκαθαρθῇ, σύνεστι τούτῳ τὸ ἀπαθές, ὅτι καὶ τὸ πάθος τὴν κίνησιν ἐλάμβανε τοῦ λογισμοῦ τὸ ἐνδόσιμον διὰ τῆς ῥοπῆς παρεσχηκότος.

XXXIII. Ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔστι που, εἰ S [XXXV]
ὅλως ἔστι που, οὐ μέντοι παρὰ τὴν φύσιν. σώματι μὲν οὖν ἐν ὕλῃ καὶ ὄγκῳ ὑφεστῶτι τὸ εἶναί πού ἐστι τὸ ἐν τόπῳ εἶναι. διὸ καὶ τῷ σώματι τοῦ κόσμου, ἐνύλῳ καὶ ἐνόγκῳ ὄντι, τὸ πανταχοῦ εἶναι ὑπῆρξεν ἐν διαστάσει τε καὶ τόπῳ διαστάσεως· τῷ δὲ νοητῷ κόσμῳ καὶ ὅλως τῷ ἀύλῳ καὶ καθ' αὑτὸ ἀσωμάτῳ, ἀόγκῳ ὄντι καὶ ἀδιαστάτῳ, οὐδ' ὅλως τὸ ἐν τόπῳ πρόσεστιν, ὥστε τὸ εἶναι πανταχοῦ τῷ ἀσωμάτῳ οὐκ ἦν τοπικόν.

οὔτε ἄρα μέρος μέν τί ἐστιν αὐτοῦ τῇδε, μέρος δὲ § 2
τῇδε. οὐκέτι γὰρ ἐκτὸς ἔσται τόπου οὐδὲ ἀδιάστατον· ἀλλ' ὅλον ἐστίν, ὅπου καί ἐστιν. οὔτε ἐνθάδε μέν ἐστι, ἀλλαχοῦ δὲ οὔ· κατειλημμένον γὰρ ἔσται ὑπὸ τοῦ τῇδε

---

ad. c. XXXIII cf. Plot. VI 4 praec. 2,3.
l. 18 sq. cf. VI 4,2 τοῦτο δὲ ἄλλον χάριν εἴρηται, ὅτι τὸ πᾶν ἐκεῖνο καὶ πρῶτον καὶ ὂν οὐ ζητεῖ τόπον οὐδ' ὅλως ἔν τινι ... καὶ τὸ πανταχοῦ δὲ λέγεσθαι εἶναι αὐτὸ δῆλον, ὅτι ἐν τῷ ὄντι.
l. 20 cf. VI 4,3 ἢ ἔσται αὐτοῦ τὸ μὲν ὡδί, τὸ δὲ ἄλλοθι.

---

1 εὐθύς τε V Stob. 2 λογιζομένου: hic desinunt Stobaei libri. 3 παρ' ὧν S. ἀρέσκει S. 5 τοῦ iterat V. 12 οὐ] ὁ Q. 14 ἐν ὕλῃ R. ἐν ὄγκῳ S. 20 μέν τι Kroll] μέντοι S. ἐστιν correxi] ἔσται S. 21 διάστατον Creuz. 23 τοῦ τῇδε Kroll] τόπῳ τῇδε S.

ἀφεστηκὸς δὲ τοῦ ἐκεῖσε, οὐδὲ πόρρω μὲν τοῦδε, ἐγγὺς μέντοι τοῦδε, ὡς τὸ πόρρω καὶ ἐγγὺς ⟨περὶ⟩ τῶν ἐν τόπῳ πεφυκότων εἶναι λέγεται κατὰ μέτρα διαστημάτων. ὅθεν ὁ μὲν κόσμος τῷ νοητῷ διαστατῶς πάρεστιν, τὸ δὲ ἀσώματον τῷ κόσμῳ ἀμερῶς καὶ ἀδιαστάτως. τὸ δ' ἀμερὲς ἐν διαστατῷ ὅλον γίνεται κατὰ πᾶν μέρος, ταὐτὸν ὂν καὶ ἓν ἀριθμῷ. τῷ μὲν ἄρα πεπληθυσμένῳ φύσει καὶ μεμεγεθυσμένῳ τὸ ἀμερὲς καὶ ἀπλήθυντον μεμεγέθυνται καὶ πεπλήθυνται, καὶ οὕτως αὐτοῦ ἀπολαύει, ὡς αὐτὸ πέφυκεν, οὐχ ὡς ἐκεῖνο ἔστι, τῷ δ' ἀμερεῖ καὶ ἀπληθύντῳ φύσει ἀμερές ἐστι καὶ ἀπλήθυντον τὸ μεριστὸν καὶ πεπληθυσμένον, καὶ οὕτως αὐτῷ πάρεστι, τοῦτ' ἔστιν, αὐτῷ ἀμερῶς πάρεστι καὶ ἀπληθύντως καὶ ἀτόπως κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῷ μεριστῷ καὶ πεπληθυσμένῳ φύσει καὶ ὄντι ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μεριστὸν καὶ πεπληθυσμένον καὶ ἐν τόπῳ πάρεστι θατέρῳ τούτων ἐκτὸς ὄντι μεριστῶς καὶ πεπληθυσμένως καὶ τοπικῶς.

§ 3 *Δεῖ τοίνυν ἐν ταῖς σκέψεσι κατακρατοῦντα τῆς ἑκατέρου ἰδιότητος μὴ ἐπαλλάττειν τὰς φύσεις, μᾶλλον δὲ τὰ προσόντα τοῖς σώμασιν, ᾗ τοιαῦτα, μὴ φαντάζεσθαι καὶ δοξάζειν περὶ τὸ ἀσώματον. οὐ γὰρ ἂν τὰ ἴδιά τις τοῦ καθαρῶς ἀσωμάτου προσγράψειε τοῖς σώμασι. τῶν μὲν γὰρ σωμάτων ἐν συνηθείᾳ πᾶς, ἐκείνων δὲ μόλις ⟨τις⟩ ἐν γνώσει γίνεται, ἀοριστῶν περὶ αὐτὰ καὶ οὐχ ὅτι καὶ αὐτόθεν ἐπιβάλλων, ἕως ἂν ὑπὸ φαντασίας κρατῆται.*

---

l. 1 cf. VI 4,2 *εἰ δὲ μήτε τὸ πόῤῥω μήτε τὸ ἐγγύθεν, ἀνάγκη ὅλον παρεῖναι, εἴπερ πάρεστιν.*
l. 5/6 sq. cf. VI 5,3 *τὸ ἓν καὶ ταὐτὸν ἀριθμῷ μὴ μεμερισμένον, ἀλλὰ ὅλον ὄν.*

---

2 *περὶ* (vel *ἐπὶ*) add. Kroll] 4 *διαστατῶς* Kroll] *διαστατικῶς* S. 9 *αὐτοῦ ἀπολαύει* Creuz.] *αὐτῷ ἀπολάβῃ* S (*αὐτῷ ἀπολαύει* M). 12 *αὐτὸ ἀμερῶς* Holst. 15 *καὶ* om. Holst. 15 *θατέρῳ* Holst.] *θάτερον* S. 17 *κατακρατοῦντα* correxi] *κατακρατοῦντος* S — *τες* Holst. — *τας* Creuz. 19 *ᾗ* Kroll] *ἢ* codd. 22 *τις* add. Kroll.

§ 4 οὕτως οὖν ἐρεῖς· εἰ τὸ μὲν ἐν τόπῳ καὶ ἔξω ἑαυτοῦ, ὅτι εἰς ὄγκον προελήλυθε, τὸ ⟨δὲ⟩ νοητὸν οὔτε ἐν τόπῳ καὶ ἐν ἑαυτῷ, ὅτι οὐκ εἰς ὄγκον προελήλυθεν, εἰ τὸ μὲν εἰκών, τὸ δὲ ἀρχέτυπον, τὸ μὲν πρὸς τὸ νοητὸν κέκτηται τὸ εἶναι, τὸ δὲ ἐν ἑαυτῷ· πᾶσα γὰρ εἰκὼν νοῦ ἐστιν εἰκών.

§ 5 καὶ [ὡς] μεμνημένον δεῖ τῆς ἀμφοῖν ἰδιότητος μὴ θαυμάζειν τὸ παρηλλαγμένον ἐν τῇ συνόδῳ, εἰ δεῖ ὅλως σύνοδον λέγειν. οὐ γὰρ δὴ σωμάτων σύνοδον σκοπούμεθα, ἀλλὰ πραγμάτων παντελῶς ἐκβεβηκότων ἀπ' ἀλλήλων κατ' ἰδιότητα ὑποστάσεως. διὸ καὶ ἡ σύνοδος ἐκβεβηκυῖα τῶν θεωρεῖσθαι εἰωθότων ἐπὶ τῶν ὁμοουσίων. οὔτε οὖν κρᾶσις ἢ μῖξις ἢ σύνοδος ἢ παράθεσις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος φαντάζων μὲν παρὰ τὰς ὁπωσοῦν γινομένας ἄλλων πρὸς ἄλλα κοινωνίας τῶν ὁμοουσίων, πασῶν δὲ ἐκβεβηκὼς τῶν πιπτουσῶν ὑπὸ τὴν αἴσθησιν. ἐν ἀπείροις μέρεσιν εἰ τύχοι τοῦ διαστατοῦ παρὸν ὅλον τὸ ἀδιάστατον, οὔτε μερισθὲν πάρεστι, τῷ μέρει διδὸν μέρος, οὔτε πληθυνθὲν τῷ πλήθει παρέσχεν ἑαυτὸ πολλαπλασιασθέν, ἀλλ' ὅλον πᾶσί τε τοῖς μέρεσι τοῦ ὠγκωμένου ἑνί τε ἑκάστῳ τοῦ πλήθους καὶ παντὶ τῷ ὄγκῳ καὶ παντὶ τῷ πλήθει πάρεστιν ἀμερῶς καὶ ἀπληθύντως καὶ ὡς ἓν ἀριθμῷ· τὸ δὲ μερικῶς καὶ διῃρημένως ἀπολαύειν αὐτοῦ προσῆν τοῖς εἰς μέρη ἑτεροδύναμα ἐσκεδασμένοις, οἷς συνέβαινε πολλάκις τὸ αὐτῶν ἐλάττωμα τῆς φύσεως ἐκείνου καταψεύδεσθαι καὶ ἀπορεῖν γε περὶ τῆς οὐσίας ⟨τῇ⟩ ἀπὸ τῆς αὐτοῖς εἰωθυίας [ἢ] εἰς τὴν ἐκείνης μεταβάσει.

---

l. 11 κρᾶσις cf. Plot. I 1,3 ἀλλὰ εἰ ἐμέμικτο (ψυχὴ καὶ σῶμα) ἢ κρᾶσίς τις ἦν ἢ ...

---

2 δὲ add. Kroll. 6 ὡς del. Kroll. 14 ἐκβεβηκὸς Holst. 15 τύχοι Cr.] τύχῃ S. 18 ἑαυτῷ UMQ. πολλαπλησιασθὲν Q. 18/19 ὠγκωμ. Cr.] ὀγκωμ. S. 19 ἑνί τε Holst.] ἐνὶ τὴν S. παντὶ ὄγκῳ τῷ καὶ Holst. 21 ὡς ἕν] ὡς ὂν R. 22 ἑτεροδύναμα Kroll] ἑτέρῳ δύναμιν S. 23 ἐκείνῳ S. 24 τῇ addidi. 25 αὐτοῖς Kroll] αὐτῆς S ἢ delevi. μεταβάσει correxi] μετάβασιν S.

V, 8 [XXXVI] **XXXIV.** *Τὸ ὄντως ὂν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν ἐστι· τὸ γὰρ μέγα καὶ μικρὸν κυρίως ὄγκου ἴδια. ἐκβεβηκὸς δὲ ὑπὲρ τὸ μέγα ὂν καὶ ὑπὲρ τὸ μικρὸν καὶ ὑπὲρ τὸ μέγιστον καὶ ὑπὲρ τὸ ἐλάχιστον ταὐτὸ καὶ ἓν ἀριθμῷ ὄν, εἰ καὶ εὑρίσκεται ἅμα ὑπὸ παντὸς μεγίστου καὶ ὑπὸ παντὸς ἐλαχίστου μετεχόμενον. μήτε ἄρα ὡς μέγιστον αὐτὸ ὑπονοήσῃς, εἰ δὲ μή, ἀπορήσεις, πῶς μέγιστον ὂν τοῖς ἐλαχίστοις ὄγκοις πάρεστι μὴ μειωθὲν ἢ συσταλέν, μήτε ὡς ἐλάχιστον· εἰ δὲ μή, πάλιν ἀπορήσεις, πῶς ἐλάχιστον ὂν τοῖς μεγίστοις ὄγκοις πάρεστι μὴ πολλαπλασιασθὲν ἢ αὐξηθὲν ἢ παραταθέν. ἀλλὰ τὸ ἐκβεβηκὸς τὸν μέγιστον ὄγκον εἰς τὸ μέγιστον καὶ τὸν ἐλάχιστον εἰς τὸ ἐλάχιστον ἅμα λαβὼν ἐπινοήσεις, πῶς ἅμα καὶ ἐν τῷ τυχόντι καὶ ἐν παντὶ καὶ ἐν ἀπείροις θεωρεῖται πλήθεσί τε καὶ ὄγκοις τὸ αὐτὸ ὂν καὶ ἐν ἑαυτῷ μένον· σύνεστι γὰρ τῷ μεγέθει τοῦ κόσμου κατὰ τὴν αὐτοῦ ἰδιότητα ἀμερῶς τε καὶ ἀμεγέθως, καὶ φθάνει τὸν ὄγκον τοῦ κόσμου καὶ πᾶν μέρος τοῦ κόσμου περιλαβὸν τῇ ἑαυτοῦ ἀμερείᾳ. ὥσπερ αὖ ὁ κόσμος τῇ αὐτοῦ πολυμερείᾳ πολυμερῶς αὐτῷ σύνεστι καὶ καθ' ὅσον οἷός τε καὶ οὐ δύναται αὐτὸ περιλαβεῖν οὔτε καθ' ὅλον οὔτε κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ ἐν πᾶσιν αὐτῷ ὡς ἀπείρῳ καὶ ἀδιεξιτήτῳ ἐντυγχάνει κατά τε ἄλλα καὶ καθ' ὅσον ὄγκου παντὸς καθαρεύει.*

---

ad. c. XXXIV cf. Plot. VI 4.

---

2 sqq. *ἐκβεβ. δὲ τὸ μέγα ὂν καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ταὐτὸ καὶ ἓν ἀρ.* l. 4 V. 4/5 *εὑρίσκεται καὶ ἅμα ὑπὸ παντὸς μεγάλου τοῦτο καὶ ὑπὸ παντὸς ἐλαχίστου* V ante *ἅμα* hab. *καὶ* eras. U². 6 *μετεχόμενον* om. VU¹. *μήτε γὰρ* VU¹. *ὑπονήσεις* S. 7 *πῶς μέγιστον* — l. 9 *πάλιν ἀπορήσεις* om. VU¹. 9 *ῥήσεις* R. 11 *εἰς τὸν μέγιστον* V (*τὸ* ex *τὸν* U²). 13 *καὶ ἐν παντὶ* om. Holst. 14 *καὶ* posterius om. VU¹. 17 *περιλαβὼν* VMQ. 18 *αὐτοῦ* V *ἑαυτοῦ* S. 21 *ἀλλ'* S. *ἐν πᾶσιν*] *ἔμπαλιν* Kroll.

XXXV. *Τὸ ὄγκῳ μεῖζον δυνάμει ἔλαττον, συγκρινόμενον οὐ πρὸς τὰ ὅμοια γένη, πρὸς δὲ τὰ κατ' εἶδος ἐξηλλαγμένα δι' ἑτερότητα οὐσίας. οἷον γὰρ ἔκβασις ἦν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ὄγκος καὶ κατακερματισμὸς τῆς δυνάμεως. τὸ ἄρα δυνάμει ὑπερέχον ὄγκου παντὸς ἀλλότριον· πεπλήρωται γὰρ ἑαυτῆς ἡ δύναμις καὶ εἰς ἑαυτὴν κεχωρηκυῖα καὶ ἑαυτὴν δυναμοῦσα τὸ οἰκεῖον κέκτηται κράτος. διόπερ τὸ σῶμα προελθὸν εἰς ὄγκον τοσοῦτον ἀφέστηκεν ἐν ἐλαττώσει δυνάμεως τῆς τοῦ ἀσωμάτου ⟨καὶ⟩ ὄντως ὄντος δυνάμεως, ὅσον τὸ ὄντως ὂν ἐν ὄγκῳ οὐκ ἐστενώθη μένον ἐν μεγέθει τῆς αὐτοῦ διὰ τὸ ἄογκον δυνάμεως. ὡς οὖν τὸ ὄντως ὂν πρὸς ὄγκον ἀμέγεθες καὶ ἄογκον, οὕτω τὸ σωματικὸν πρὸς τὸ ὄντως ὂν ἀσθενὲς καὶ ἀδύναμον. τὸ μὲν γὰρ μεγέθει δυνάμεως μέγιστον ὄγκου λειπόμενον. ὥστε πανταχοῦ ὢν ὁ κόσμος πανταχοῦ τῷ ὄντως ὄντι, ὡς λέγεται πανταχοῦ εἶναι, ἐντυγχάνων περιλαβεῖν τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως οὐ δύναται· ἐντυγχάνει δὲ οὐ μεριστῶς συνόντι, ἀλλ' ἀμεγέθως καὶ ἀόγκως. ἡ οὖν παρουσία οὐ τοπική, ἐξομοιωτικὴ δέ, καθ' ὅσον οἷόν τε σῶμα ὁμοιοῦσθαι ἀσωμάτῳ καὶ ἀσώματον θεωρεῖσθαι* V, 8 [XXXVII]

ad. c. XXXV cf. Plot. VI 4, Procl. CLXXVII.
l. 1 sqq. cf. Plot. IV 7,9 *εἰ δὲ μεγάλων μὲν τῶν ὄγκων μικραὶ (δυνάμεις), οἱ δὲ μικρότατοι τῶν ὄγκων μεγίστας ἔχουσι τὰς δυνάμεις, ἄλλῳ τινὶ ἢ μεγέθει τὸ ποιεῖν ἀναθετέον.*
l. 18 sq. cf. *πρὸς Γαῦρον* XIII 7 *ἦν δ' ἀμελὲς καὶ τοῦτο ἀγνόημα τῶν συνεῖναι μὴ δυναμένων, πῶς ἡ ψυχὴ πάρα τῷ σώματι καὶ πῶς πάλιν ἄπεστι καὶ ὅτι οὐ τοπικὴ ἡ παρουσία τε καὶ ἀπουσία.*

3 ante *δι'* ins. *ἡ* S. 5 *ὄγκῳ πᾶν* V. 6 *καὶ* prius om. S. 8 *τῆς τοῦ ἀσ.* — 9 *ὄντως* post. om. V. 9 *καὶ* add. Kroll. 10 *ἐστενώθη* Kroll] *ἐκενώθη* codd. *τῆς αὐτοῦ* V *τῆς αὐτῆς* S 11 *τῆς δυνάμεως* V. *πρὸς ὄγκον* — 12 *ὄντως ὂν* om. V. 13 *ἀδύναμον*] *ἀδύνατον* V. 15 *τῷ ὄντως ὄντι*] *ὄντος τῷ ὄντι* S *ὄντι τᾷ ὄντι* V. *ὡς*] *ὃ* Creuz. 17 *ἀόγκως*] *ἀορίστως* S.

ἐν σώματι ὡμοιωμένῳ αὐτῷ. καὶ οὐ πάρεστιν οὖν τὸ ἀσώματον, καθ' ὅσον ὁμοιοῦσθαι τὸ ἔνυλον τῷ καθαρῶς ἀΰλῳ οὐχ οἷόντε, καὶ πάρεστι καθ' ὅσον ὁμοιοῦσθαι δύναται τὸ σωματικὸν τῷ ἀσωμάτῳ· οὐ μὴν ἑνοῦται διὰ τῆς καταδοχῆς (ἐφθάρη γὰρ ἂν ἑκάτερον), τὸ μὲν ἔνυλον δεξάμενον τὸ ἄϋλον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ μεταβολῆς, τὸ δὲ ἄϋλον γεγονὸς ἔνυλον. ὁμοιώσεις οὖν καὶ μετοχαὶ ἀπὸ τῶν δυνάμεων καὶ ἀδυναμιῶν εἰς τὰ οὕτως ἑτεροούσια φοιτῶσι παρ' ἄλλων εἰς ἄλλα. πολὺ ἄρα τὸ ἀπὸν τῷ μὲν κόσμῳ τῆς δυνάμεως τοῦ ὄντος, τῷ δὲ ὄντι τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἐνύλου. τὸ δ' ἐν μέσῳ ὁμοιοῦν καὶ ὁμοιούμενον καὶ συνάπτον τὰ ἄκρα τουτὶ γέγονεν αἴτιον τῆς περὶ τὰ ἄκρα ἀπάτης διὰ τὸ τῇ ὁμοιώσει προσιέναι τῷ ἑτέρῳ τὰ ἕτερα.

V, 8 [XXXVIII] XXXVI. *Τὸ ὄντως ὂν πολλὰ λέγεται οὐ τόπου διαφοραῖς οὐδὲ ὄγκου μέτροις, οὐ σωρείᾳ, οὐ μερῶν μερισταῖς περιγραφαῖς ἢ διαλήψεσιν, ἀλλ' ἑτερότητι ἀΰλῳ καὶ ἀόγκῳ καὶ ἀπληθύντῳ κατὰ πλῆθος διῃρημένον. διὸ καὶ ἕν· οὐχ ὡς ἓν σῶμα οὐδ' ὡς ἐν τόπῳ οὐδ' ὡς εἷς ὄγκος, ἀλλὰ ἓν πολλά, ὅτι καθ' ὃ ἕν, ἕτερον, καὶ ἡ ἑτερότης αὐτοῦ διῄρηται καὶ ἥνωται· οὐ γὰρ ἔξωθεν ἐπίκτητος οὐδὲ ἐπεισοδιώδης αὐτοῦ ἡ ἑτερότης οὐδὲ ἄλλου μεθέξει, ἀλλ' ἑαυτοῦ*

---

ad. c. XXXVI cf. Plot. VI 5 (praec. § 3).

---

1 *ὡμοιωμένῳ* Cr.] *ὁμοιουμένω* S *ὁμοιωμένον* V *αὐτῷ*/// ex? corr. V. 4 *ἑνοῦται* Kroll] *ἔτι καὶ* codd. 8/9 *παρ' ἄλλων εἰς ἄλλα* Kroll] *παρ' ἀλλήλων εἰς ἄλληλα* codd. 9 *ἀπὸν*] *λεῖπον* Kroll. 10 *ὄντι*] *ὅτι*, i. mg. *ὄντι* V. 11 *συνάπτων* M. 12 *τουτὶ* Kroll] *ταυτὶ* codd. 13 *προσιέναι* Kroll] *προστιθέναι* codd. 14 *τόπ$^{\omega\nu}$ου διαφοραῖς* Kroll] *τόποις διαφόροις* codd. 15 *μερισταῖς*] *μεριστῶν* Holst. 16 *ὑπογραφαῖς* S. *ἀλλ'*] *καὶ* V. 17 *οὐχ*] *καὶ οὐχ* V. 18 *ἐν* Kroll] *ἑνὶ* codd. 18/19 *ἀλλὰ ἓν πολλὰ*] *οὐδ' ὡς ἓν πολλὰ* S. 19/20 *διῄρηται*] *ἤρτηται* V. 20 *ἥνωται*] *ἤρωται* V. *ἐπίκτητος*] *ἐπιόντος* V. 20/21 *ἐπϊσιώδης* S (*ἐπουσιώδης* M). 21 *ἑαυτῷ πολλά* S.

πολλά. ταῖς γὰρ πάσαις ἐνεργείαις ἐνεργεῖ μένον, ὅ ἐστιν, ὅτι τὴν πᾶσαν ἑτερότητα διὰ τῆς ταυτότητος ὑπέστησεν οὐκ ἐν διαφορότητι θατέρου πρὸς τὸ ἕτερον θεωρουμένην, καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων· ἐπὶ τούτων μὲν γὰρ ἀνάπαλιν καὶ ἡ ἑνότης ἐν ἑτερότητι, ὡς ἂν προηγουμένης μὲν ἐν αὐτοῖς τῆς ἑτερότητος, ἔξωθεν δὲ καὶ ἐπεισοδιώδους τῆς ἑνότητος ἐγγενομένης. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὄντος ἡ μὲν ἑνότης προηγεῖται καὶ ἡ ταυτότης, ἡ δὲ ἑτερότης ἐκ τοῦ ἐνεργητικὴν εἶναι τὴν ἑνότητα γέγονε. διόπερ ἐκεῖνο μὲν ἐν ἀμερεῖ πεπλήθυνται, τοῦτο δὲ ἐν πλήθει καὶ ὄγκῳ ἥνωται. κἀκεῖνο μὲν ἐν ἑαυτῷ ἵδρυται καθ' ἓν ὂν ἐν ἑαυτῷ καὶ οὐκ ἐξιστάμενον, τοῦτο δὲ οὐδέποτε ἐν ἑαυτῷ, ὡς ἂν ἐν ἐκστάσει λαβὸν τὴν ὑπόστασιν. τὸ μὲν ἄρα ἓν παντενέργητον, τὸ δὲ πλῆθος ἑνιζόμενον. πιέζειν οὖν δεῖ, πῶς ἓν ἐκεῖνο καὶ ἕτερον, καὶ πῶς πάλιν τοῦτο πλῆθος καὶ ἕν, καὶ μὴ ἐπαλλάττειν τὰ τοῦ ἑτέρου ἴδια εἰς τὰ θατέρῳ προσόντα.

XXXVII. Οὐ διὰ τὸ πλῆθος τῶν σωμάτων δεῖ νομίζειν τὸ πλῆθος τῶν ψυχῶν γενέσθαι, πρὸ δὲ τῶν σωμάτων εἶναι καὶ πολλὰς καὶ μίαν, οὔτε τῆς μιᾶς καὶ ὅλης κωλυούσης τὰς πολλὰς ἐν αὐτῇ εἶναι οὔτε τῶν πολλῶν τὴν μίαν S. Stob. Ecl. I 49 (p. 345). [XXXIX]

l. 12 ἐξιστάμ. cf. Plot. VI 5,3 καὶ οὐκ ἐξίσταται αὐτὸ ἑαυτοῦ. ad. c. XXXVII cf. Plot. VI 4 praecip. § 4 (cf. praeterea IV 9. et V 9,6).

l. 17 sqq. cf. VI 4,4 οὔτε διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος δεῖ νομίζειν τὸ πλῆθος τῶν ψυχῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν σωμάτων εἶναι καὶ πολλὰς καὶ μίαν... οὔτε γὰρ ἡ μία ἡ ὅλη κωλύει τὰς πολλὰς ἐν αὐτῇ εἶναι οὔτε αἱ πολλαὶ τὴν μίαν.

1 ὅ ἐστιν om. S. 2 ὅτι om. V. 3 θεωρούμενον S. 4 μὲν πάλιν V. 5/6 μὲν ἡ αὐτοῖς V. 6 τῆς prius om. V. ἐπισοδιώδους S. ἐπισοδιώδως Holst. 8 ὁ ταυτότης V. 10 πεπλήθυται V. 11/12 καὶ οὐκ ἐξιστάμενον om. S. 12 τοῦτο δὲ] τὸ δὲ S. ἐν αὐτῷ V. 13 λαβὸν Holst.] λαβὼν codd. 15/16 ἐπηλλάττειν V ὑπαλλάττειν S ὑπολλάττειν Holst. 18 τὸ om. Stob. 19 καὶ ante πολλὰς om. Stob. 20 ἐν αὐτῇ S.

εἰς αὐτὰς μεριζουσῶν. διέστησαν γὰρ οὐκ ἀποκοπεῖσαι οὐδὲ ἀποκερματίσασαι εἰς ἑαυτὰς τὴν ὅλην καὶ πάρεισιν ἀλλήλαις οὐ συγκεχυμέναι οὐδὲ σωρὸν ποιοῦσαι τὴν ὅλην· οὔτε γὰρ πέρασίν εἰσι διειλημμέναι οὔτε πάλιν ἀλλήλαις συγκεχυμέναι, ὥσπερ οὐδὲ αἱ ἐπιστῆμαι συνεχύθησαν αἱ πολλαὶ ἐν ψυχῇ μιᾷ, καὶ πάλιν οὐκ ἔγκεινται ὡς τὰ σώματα τῇ ψυχῇ ἑτεροουσίως, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ποιαὶ ἦσαν ἐνέργειαι. ἀπειροδύναμος γὰρ ἡ τῆς ψυχῆς φύσις καὶ καθ' ἕκαστον τὸ τυχὸν αὐτῆς ψυχὴ καὶ πᾶσαι μία καὶ πάλιν ἡ ὅλη ἄλλη παρὰ πάσας. ὡς γὰρ τὰ σώματα ἐπ' ἄπειρον τεμνόμενα οὐ καταλήγει εἰς ἀσώματον κατ' ὄγκον μόνον λαμβάνοντα τῶν τμημάτων τὴν διαφοράν, οὕτω ψυχὴ εἶδος οὖσα ζωτικὸν ἐπ' ἄπειρον κατὰ τὰ εἴδη συνείληπται, παραλλαγὰς [γὰρ] ἔχουσα εἰδικὰς καὶ ἡ ὅλη σὺν ταύταις οὖσα καὶ ἄνευ τούτων. εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς οἷον τομή, ἑτερότης ἦν μενούσης τῆς ταυτότητος. εἰ δ' ἐπὶ τῶν σωμάτων, ἐφ' ὧν ἡ ἑτερότης ἐκράτει μᾶλλον τῆς ταυτότητος, οὐδὲν ἐπεισελθὸν ἀσώματον διέκοψε τὴν ἕνωσιν, μένει δὲ πάντα ἡνωμένα μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν, ταῖς δὲ ποιότησι καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι διειλημμένα, τί χρὴ καὶ λέγειν καὶ ὑπονοεῖν ἐπὶ τῆς εἰδικῆς ἀσωμάτου ζωῆς, ἐφ' ἧς ἡ ταυτότης μᾶλλον κεκρά-

---

l. 4/5 cf. VI 4,4 *οὐ γὰρ πέρασίν εἰσιν διωρισμέναι, ὥσπερ οὐδὲ ἐπιστῆμαι αἱ πολλαὶ ἐν ψυχῇ μιᾷ.* V 9,6 *ἐπεὶ καὶ ψυχὴ ὁμοῦ ἔχουσα πολλὰς ἐπιστήμας ἐν ἑαυτῇ κ. τ. λ.*

---

1 *αὐτὰς* codd. 2 *ἀποκρεματίσασαι* R. 6 *ἔγκειται* S. 7 *ἑτερουσίως* Stob. 8 *γὰρ* om. Stob. 9 *ἡ ψυχὴ* R post *αὐτῆς* inser. *εἶδος ἡ πᾶσα* Wachsm. *πᾶσαι*] *αἱ πᾶσαι* S. 9 *πάλιν*] *πᾶν* S. 10 *ἄλλη ὅλη* Stob. *ἀσώματα* Stob. 11 *μόνον* om. Stob. U[1]. 12 *λαμβανόντων* Stob. 12 *εἶδος* om. Stob. 13 *ἐπ' ἄπειρα* U. *τὰ* del. Usener. *διείληπται* Wachsm. 14 *γὰρ* om. Stob. *εἰδητικὰς* Stob U[1]. 15 *καὶ ἄνευ*] *ἢ ἄνευ* S *ἢν ἄνευ* Usener. *εἰ γὰρ*] *ἡ γὰρ* Wachsm. 16 *ἦν μενούσης*] *σημαινούσης* Stob. *ἔστι μενούσης* Wachsm. 16/17 *ἐφ' ὧν* del. Mein. 19 *μὲν* om. R. 20 *καὶ λέγειν καὶ* om. Stob. 21 *ἰδικῆς* U[1]M.

τηκε τῆς ἑτερότητος καὶ οὐδὲν ὑπόκειται ἀλλοῖον παρὰ τὸ εἶδος; ἀφ' ἧς καὶ τοῖς σώμασιν ἡ ἑνότης. οὐδὲ σῶμα συνεμπεσὸν ἀποκόπτει τὴν ἕνωσιν καίπερ πρὸς τὰς ἐνεργείας ἐν πολλοῖς ἐμποδίζον, αὐτὴ δὲ δι' αὐτὴν ἡ ταυτότης αὐτῆς πάντα ποιεῖ καὶ τελίσκει διὰ τῆς ἐπ' ἄπειρον εἰδικῆς ἐνεργείας τοῦ τυχόντος μέρους πάντα δυναμένου, ὅταν σωμάτων καθαρεύῃ, ὡς τὸ τυχὸν μέρος τοῦ σπέρματος τὴν τοῦ παντὸς σπέρματος ἔχει δύναμιν. ὥσπερ δὲ κρατηθὲν ἐν ὕλῃ τι σπέρμα καθ' ἕκαστον ὃν ἠδύνατο λόγον ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ὕλης κρατεῖται καὶ πάλιν συναχθὲν εἰς τὴν τοῦ σπέρματος δύναμιν καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἔχει τὴν πᾶσαν δύναμιν, οὕτω καὶ ψυχῆς ἀΰλου τὸ ὡς μέρος ἐπινοούμενον τῆς πάσης ψυχῆς ἔχει τὴν δύναμιν, τὸ δὲ πρὸς ὕλην ῥέψαν κεκράτηται μὲν καθ' ὃ ⟨εἰς⟩ εἶδος ἔρρεψε καὶ ἐπιτηδείως ἔσχε προσομιλεῖν ἐνύλῳ εἴδει, ἔχει δὲ τὴν τῆς ὅλης δύναμιν ἤδη καὶ ἐντυγχάνει οὔσῃ ἐν αὐτῷ, ὅταν ἀπὸ τοῦ ἐνύλου ἀποστὰν ἐν ἑαυτῷ γένηται. ἐπεὶ δὲ πρὸς μὲν ὕλην ῥέπον ἴσχει ἀπορίαν πάντων καὶ τῆς οἰκείας δυνάμεως κένωσιν, εἰς δὲ τὸν νοῦν ἀναγόμενον τὸ πλῆρες αὐτῆς καὶ τὴν δύ-

---

l. 7 sqq. cf. Plot. V 9,6 αἱ μὲν οὖν ἐν τοῖς σπέρμασι δυνάμεις ἑκάστη αὐτῶν λόγος εἷς ὅλος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένων μερῶν κ. τ. λ.

---

2 ἀφ' ἧς — ἑνότης del Usener. ἡ om. Holst. 3 συμπεσὸν F σώμπεσον (τ suprascr.) P. 4 αὐτὴ δ' αὐτὴν S αὐτὴ δι' αὐτὴν Stob. 5 αὐτῆς del. Heeren. τελίσκει Kroll] εὑρίσκει codd. εἰδητικῆς U[1] Stob. 7 καθαιρεύῃ M[1] καθαρεύει R. 8 ἔχει τὴν δ. M. 9 τι] τὸ S. ὧν ἐδύνατο λόγων Stob. 10 μέρεσι] σπέρμασι S. πάλιν] πᾶν S. τοῦ om. S. τοῦ ὅλου Heeren. 14 κρατῆσαι S. καθ' ὃ ἐπιτηδείως Wachsm. καθ' ὃ εἶδος ῥέψαν ἐπιτηδείως Stob. εἰς add. Kroll. 15 ἐνύλῳ] ἀΰλῳ Holst. εἴδει om. Stob. εἴδει εἰ καὶ ἐντυγχάνει$_{16}$ S. 16 ἀπὸ] ὑπὸ Stob. 17 ῥέπον] ῥεπούσῃ Stob. 18 ἴσχει om. U[1] Stob. ἀπορία U[1] Stob. 19 ἀναγομένη U[1] Stob. αὐτῆς] ἑαυτῆς Stob. καὶ τὴν δύναμιν R] κατὰ τ. δ. S Stob.

ναμιν ἔχειν τῆς πάσης εὑρίσκετο, τὴν μὲν εἰκότως Πενίαν, τὴν δὲ Κόρον οἱ τοῦτο πρῶτον γνόντες τῆς ψυχῆς τὸ πάθος ἠνίξαντο.

V [XL] XXXVIII. *Βουλόμενοι ὡς ἐνδέχεται διὰ λόγου παραστῆσαι τὴν τοῦ ὄντως ἀσωμάτου ἰδιότητα οἱ παλαιοί, ὅταν αὐτὸ ἓν εἴπωσι, προστιθέασιν εὐθὺς πάντα, καθ' ὃ ⟨οὐχ⟩ ἕν τι τῶν κατ' αἴσθησιν συνεγνωσμένων. ὅταν δὲ ἀλλοῖον τὸ ἓν τοῦτο ὑπονοήσωσιν οὐχ ὁρῶντες ἐπὶ τοῦ αἰσθητοῦ τὸ ὅλον τοῦτο ἓν πάντα καθ' ὃ ἕν, τῷ πάντα αὐτὸ ἓν εἶναι συνῆψαν τὸ ἓν καθ' ὃ ἕν, ἵνα ἀσύνθετόν τι νοήσωμεν τὸ πάντα εἶναι ἐπὶ τοῦ ὄντος καὶ σωρείας ἀποστῶμεν. καὶ ὅταν πανταχοῦ αὐτὸ εἶναι εἴπωσι, προστιθέασιν, ὅτι οὐδαμοῦ. ὅταν δὲ ἐν πᾶσιν εἶναι καὶ ἐν παντὶ τῷ ἐπιτηδείως αὐτὸ δέχεσθαι δυναμένῳ μεριστῷ, προστιθέασιν, ὅτι ἐν ὅλῳ ὅλον. καὶ ὅλως διὰ τῶν ἐναντιωτάτων αὐτὸ δεδηλώκασιν ἅμα ταῦτα λαμβάνοντες, ἵνα τὰς ἀναπλαστικὰς ἀπὸ σωμάτων ἐξορίσωμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπινοίας, αἳ παρασκιάζουσι τὰς γνωριστικὰς ἰδιότητας τοῦ ὄντος.*

V Stob. (Ecl. I 41 p. 281). [XXXIII] XXXIX. *Τὰ κατηγορούμενα τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ἐνύλου ἀληθῶς ἐστι ταῦτα· τὸ πάντῃ εἶναι διαπεφορημένον, τὸ μεταβλητὸν εἶναι, τὸ ὑφεστάναι ἐν ἑτερότητι, τὸ σύνθετον εἶναι,*

---

l. 1 sqq. *Πενίαν καὶ Κόρον* cf. Plot. III 5,2 et infra c. XL.
ad. c. XXXVIII cf. Plot. VI 5,1.
l. 13 *ἐπιτηδείως*: cf. *πρὸς Γαῦρον* XII 3 et XIII 7.
ad c. XXXIX cf. Plot. VI 5,2.
l. 20 sqq. *ἐπεὶ γὰρ τὸ μέν ἐστι πεφορημένον καὶ παντοίας δεχόμενον μεταβολὰς καὶ εἰς πάντα τόπον διειλημμένον* ...

---

1 *ηὑρίσκετο* Stob. 2 *Πόρον* Creuz. cf. praef. p. XXIX. 2/3 *πάθος*] *πλῆρες* S. 5 *ὄντως* correxi] *ὄντος* V. 7 *οὐχ* add. Kroll. 8 *ὑπονοήσωσιν* Kroll] *ὑπονοήσωμεν* V. 9 sq. haec sana esse non praesto. 12 *ὅταν* Holst.] *ὃ δὲ* V. 13 *οὐδαμοῦ ὅταν δὲ ἐν πᾶσιν εἶναι καὶ ἐν παντὶ* iterat V. 15 *αὐτὸ* Holst.] *αὐτῷ* V. 16 *ταῦτα* Kroll] *ταύτας* V. 20 *πεφορημένον* V.

τὸ καθ᾽ αὑτὸ λυτὸν ὑπάρχειν, τὸ ἐν τόπῳ, τὸ ἐν ὄγκῳ θεωρεῖσθαι καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια. τοῦ δὲ ὄντως § 2 ὄντος καὶ καθ᾽ ἑαυτὸ ὑφεστηκότος ἀΰλου τὸ εἶναι ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ἱδρυμένον, τὸ ὡσαύτως κατὰ ταὐτὰ ἔχειν, τὸ ἐν ταυτότητι οὐσιῶσθαι, τὸ ἀμετάβλητον εἶναι κατ᾽ οὐσίαν, τὸ ἀσύνθετον, τὸ μήτε λυτὸν μήτε ἐν τόπῳ εἶναι μήτε εἰς ὄγκον διαπεφορῆσθαι, τὸ μήτε γιγνόμενον μήτε ἀπολλύμενον εἶναι καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια, ὧν ἐχομένους δεῖ μηδὲν ἐπαλλάττοντας περὶ τῆς διαφόρου αὐτῶν φύσεως καὶ αὐτοὺς λέγειν καὶ ἄλλων λεγόντων ἐπακούειν.

XL. Ὅταν λάβῃς ἀένναον οὐσίαν ἐν ἑαυτῇ κατὰ δύναμιν V [XLI] ἄπειρον καὶ νοεῖν ἄρξῃ ὑπόστασιν ἀκάματον, ἄτρυτον, οὐδαμῇ μὲν ἐλλείπουσαν, ὑπερεξαίρουσαν δὲ τῇ ζωῇ τῇ ἀκραιφνεστάτῃ καὶ πλήρει ἀφ᾽ ἑαυτῆς, ἐν αὑτῇ τε ἱδρυμένῃ καὶ κεκορεσμένῃ ἐξ ἑαυτῆς καὶ οὐδ᾽ ἑαυτὴν ζητούσῃ,

---

l. 3 sqq. *τὸ δὲ ὂν ἀεὶ οὐ διειλημμένον, ὡσαύτως κατὰ ταὐτὰ ἔχον, οὔτε γινόμενον οὔτε ἀπολλύμενον οὐδέ τινα χώραν οὐδὲ τόπον οὐδέ τινα ἕδραν ἔχον ... ἐν ἑαυτῷ μένον.*
ad c. XL cf. Plot. VI 5,12.
l. 11 sqq. *ἐὰν οὖν λάβῃς ἀέναον ἐν αὐτῇ ἀπειρίαν, φύσιν ἀκάματον καὶ ἄτρυτον καὶ οὐδαμῇ ἐλλείπουσαν, ἐν αὐτῇ οἷον ὑπερζέουσαν ζωῇ, ᾗ που ἐπιβαλὼν ἢ πρός τι ἀτενίσας οὐχ εὑρήσεις ἐκεῖ, τοὐναντίον δ᾽ ἄν σοι γένοιτο. οὐ γάρ σύ γε ὑπερβήσῃ παρελθὼν οὐδὲ αὖ στήσῃ εἰς μικρὸν ὡς οὐκέτι ἐχούσης δι-*

---

1 καθ᾽ αὑτὸ] κατ᾽ αὐτὸν V. λυτὸν om. Stob. μὴ ὑπάρχειν Wachsm. οὐχ ὑπάρχ. (sine λυτὸν) Heeren. 2 θεωρεῖται V. καὶ ὅσα] καὶ θέα Stob. 3 ὄντος] ὄντοι V. καὶ om. V. ἀΰλου] αὐτοῦ Stob. τὸ εἶναι — ἱδρυμένον₄ om. V. 4 τὸ ὡσαύτως κατὰ ταὐτὰ ἔχειν] τὸ κατ᾽ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἔχειν V ὡσαύτως τὸ κατὰ ταῦτα ἔχειν Stob. τὸ ὡσαύτως καὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχειν Mein. 5 αὐτότητι P. οὐσιᾶσθαι V. 6 μήτε λυτὸν om. V. 7 διαπεφορεῖσθαι Stob. 8 καὶ ὅσα τοιαῦτα Stob. μηδὲ Stob. μηδ᾽ ἐπ᾽ ἄλλων τὰς περὶ Heeren. 10 ὑπακούειν Stob. πλήρῃ ἐφ᾽ ἑαυτῆς Creuz. 15 οὐδ᾽ ἑαυτὴν] οὐδὲν πλὴν ἑαυτῆς Creuz.

ταύτῃ ἐάνπερ τὸ ποῦ ἐπιβάλῃς ἢ τὸ πρός τι, ἅμα τῷ ἠλαττῶσθαι ἐξ ἐνδείας τοῦ ποῦ ἢ πρός τι, εὐθὺς ἐκείνην μὲν οὐκ ἠλάττωσας, ἑαυτὸν δὲ ἀπέστρεψας κάλυμμα λαβὼν τὴν ὑποδραμοῦσαν τῆς ὑπονοίας φαντασίαν.

§ 2 *οὐ γὰρ δὴ ὑπερβήσῃ παρελθὼν τὴν τοιαύτην οὐδ' αὖ στήσεις οὐδ' ἀπαρτήσεις οὐδὲ καταλήξεις εἰς μικρόν, ὡς οὐκέτι ἐχούσης διδόναι ἐν τῷ κατὰ μικρὸν ἐπιλιπεῖν. ἀδιάλειπτος γὰρ μᾶλλον ἢ πασῶν πηγῶν τὸ ἀεὶ χεόμενον [νοῶν] καὶ ἀδιάλειπτον. ἢ συνθεῖν [οὐ] δυνηθεὶς καὶ τῷ παντὶ ὁμοιωθῆναι τοῦ ὄντος οὐδὲν ἐπιζητήσεις ἢ ζητῶν παρεκβήσῃ εἰς ἄλλο βλέψας. εἰ δ' οὐδὲν ἐπιζητήσεις, στὰς ἐπὶ σαυτοῦ καὶ τῆς σαυτοῦ οὐσίας, τῷ παντὶ ὡμοιώθης καὶ οὐκ ἐνεσχέθης ἔν τινι τῶν ἀπ' αὐτοῦ. οὐδ' εἶπας οὐδὲ σὺ ‚τοσοῦτός εἰμι' ⟨ἀλλ'⟩ ἀφεὶς ⟨τὸ⟩ ‚τοσοῦτος' γέγονας πᾶς· καίτοι καὶ πρότερον ἦσθα πᾶς, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι προσῆν σοι μετὰ τοῦ πᾶς καὶ ἐλάττων ἐγίγνου τῇ προσθήκῃ, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ ὄντος ἦν*

§ 3 *ἡ προσθήκη, οὐδὲν γὰρ ἐκείνῳ προσθήσεις. ὅταν οὖν τις καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γένηται, κόρος τῇ πενίᾳ σύνοικος καὶ ἐνδεὴς πάντων. ἀφεὶς οὖν τὸ μὴ ὂν τότε πᾶς κόρος αὐτὸς*

δόναι ἐν τῷ κατὰ μικρὸν ἐπιλιπεῖν, ἀλλ' ἢ συνθεῖν δυνηθείς, μᾶλλον δὲ ἐν τῷ παντὶ γενόμενος, οὐδὲν ἔτι ζητήσεις, ἢ ἀπειπὼν παρεκβήσῃ εἰς ἄλλο καὶ πεσῇ παρὼν οὐκ ἰδὼν τῷ εἰς ἄλλο βλέπειν. ἀλλ' εἰ οὐδὲν ἔτι ζητήσεις, πῶς ποτε τοῦτο πείσῃ; ἢ ὅτι παντὶ προσῆλθες καὶ οὐκ ἔμεινας ἐν μέρει αὐτοῦ οὐδ' εἶπας οὐδὲ σύ ‚τοσοῦτός εἰμι', ἀφεὶς δὲ τοσοῦτον γέγονας πᾶς, καίτοι καὶ πρότερον ἦσθα πᾶς· ἀλλ' ὅτι καὶ ἄλλο τι προσῆν σοι μετὰ τὸ πᾶν (*τοῦ πᾶς* corr.?), *ἐλάττων ἐγίνου τῇ προσθήκῃ· οὐ γὰρ*

---

2 *τοῦ ποῦ* correxi] *τόπου* V. 3 *ἀπέστραψας* V. 6 *καταλήξεις*] *καταλλάξεις* Creuz. 7 *ἐπιλείπειν* Holst. 8 *πασῶν* Kroll] *πᾶς* V. *νοῶν* del. Kroll. 9 *οὐ* delevi, cf. Plot. 10/11 *βλέψας* Kroll] *βλέψαι* V. 11/12 *τῆς σῆς οὐσίας*, i. mg. Γ. *σαυτοῦ* V. 12 *ὡμοιώθης* correxi] *ὁμοιώθης* V. 13 *εἰμι* Kroll (cf. Plot.)] *εἰ μὴ* V. 14 *ἀλλ'* addidi. *τὸ* add. Kroll. 18 *κόρος* Kroll] *τόπος* V.

ἑαυτοῦ· ὥστε ⟨εἴ τις γέγονε πᾶς⟩, ἀπολαμβάνει αὐτὸν ἀφεὶς τὰ ταπεινώσαντα καὶ κατασμικρύναντα, καὶ μάλιστα, ὅταν ἐκεῖνα εἶναι αὐτὸν τὰ σμικρὰ τῇ φύσει καὶ οὐχ ὅστις ἐστὶν αὐτὸς τῇ ἀληθείᾳ δοξάζῃ· ἀπέστη γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἅμα καὶ § 4 *ἀπέστη τοῦ ὄντος. καὶ ἔστης ἐν αὐτῷ παρὼν παρόντι, τότε πάρει καὶ τῷ ὄντι πανταχοῦ ὄντι. ὅταν δὲ ἀφῇς αὐτόν, ἀπέστης κἀκείνου. τοιαύτην γὰρ ἀξίαν εἴληφε, παρεῖναι τῷ αὐτῷ παρόντι καὶ ἀπεῖναι τῷ αὐτοῦ ἐκστάντι. εἰ δὲ πάρεστιν μὲν ἡμῖν τὸ ὄν, ἄπεστι δὲ τὸ μὴ ὄν, μετὰ δὲ ἄλλων οὖσιν οὐ πάρεστιν, οὐκ ἦλθεν, ἵνα παρῇ, ἀλλ' ἡμεῖς ἀπήλθομεν, ὅτε οὐ πάρεστιν. καὶ τί θαυμαστόν; αὐτὸς γάρ σοι παρὼν οὐκ ἀπῇς αὐτοῦ. καὶ οὐ πάρει σαυτῷ καίπερ παρὼν καὶ αὐτὸς ὢν ὁ παρών τε καὶ ἀπών, ὅταν πρὸς ἄλλα βλέπῃς παρεὶς σαυτὸν βλέπειν. εἰ δ' οὕτως αὐτῷ παρὼν οὐ πάρει καὶ διὰ τοῦτο σαυτὸν ἀγνοεῖς καὶ πάντα μᾶλλον, οἷς πάρει, καὶ πόρρω σου ὄντα εὑρίσκεις, ἢ αὐτὸν σαυτῷ φύσει παρόντα, τί θαυμάζεις, εἰ τὸ οὐ παρὸν πόρρω σοῦ ἐστι, σοῦ πόρρω αὐτοῦ διὰ τὸ καὶ σαυτοῦ πόρρω γεγονότος; ὅσῳ*

ἐκ τοῦ ὄντος ἡ προσθήκη — οὐδὲν γὰρ ἐκείνῳ προσθήσεις — ἀλλὰ τοῦ μὴ ὄντος. γενόμενος δέ τις καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἐστὶν οὐ πᾶς, ἀλλ' ὅταν τὸ μὴ ὂν ἀφῇ. αὔξεις τοίνυν σεαυτὸν ἀφεὶς τὰ ἄλλα καὶ πάρεστί σοι τὸ πᾶν ἀφέντι (ad l. 9 sqq.), *μετὰ δὲ ἄλλων ὄντι οὐ φαίνεται, οὐδ' ἦλθεν, ἵνα παρῇ, ἀλλὰ σὺ ἀπῆλθες.*

---

1 *ὥστε* spat. 15 fere litt. *ἀπολαμβάνει αὐτὸν* V, supplevi. En sorte que vous aurez l'Etre universel en écartant tout le reste: car tant qu'on est avec le reste, l'Etre ne se manifeste pas, n'accorde pas sa présence. on trouve l'Etre en écartant tout ce qui ... Bouillet praef. p. LXXXV. 4 *δοξάζει* V. *ἀπέστη* Creuz] *ἀπέστει* V. 5 *ἔστης* Kroll] *ἔστι τις* V. *ἐν αὐτῷ* V. 6 *ἀφῇς* Kroll] *ἀφεὶς* V. *αὐτὸν*] *αὑτὸν* V. 10/11 *ἀπήλθομεν* Holst.] *ἀπήλθωμεν* V. 11 *σοι* Kroll] *σu* V. 12 *σαυτῷ αὐτῷ* Creuz. 15 *οἷς* Cr.] *εἰς* V. 16 *καὶ*] *καίπερ* Kroll. *εὑρίσκῃς* Holst. 17 *σοῦ* Holst.] *τοῦ* V.

γὰρ ἑαυτῷ πρόσει καίτοι παρόντι καὶ ἀναποστάτῳ ὄντι [αὐτὸς γὰρ ὅσῳ πρόσεισι], τόσῳ κἀκείνῳ πρόσει, ὃ δὴ οὕτω σοῦ ἐστιν ἀναπόσπαστον κατ' οὐσίαν, ὡς σὺ σαυτοῦ· ὥστε καὶ πάρεστί σοι καθόλου γινώσκειν, τί τε πάρεστι τῷ ὄντι καὶ τί ἄπεστι τοῦ ὄντος παρόντος πανταχοῦ καὶ πάλιν ὄντος οὐδαμοῦ;

§ 5 τοῖς μὲν γὰρ δυναμένοις χωρεῖν εἰς τὴν αὑτῶν οὐσίαν νοερῶς καὶ τὴν αὑτῶν γινώσκειν οὐσίαν ⟨καὶ⟩ ἐν αὐτῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ εἰδήσει τῆς γνώσεως αὑτοὺς ἀπολαμβάνειν καθ' ἑνότητα τὴν τοῦ γινώσκοντος καὶ γινωσκομένου, [καὶ] τούτοις παροῦσιν αὑτοῖς πάρεστι καὶ τὸ ὄν. ὅσοι δ' ἂν παρεξέλθωσιν ἀπὸ τοῦ εἶναι ἑαυτῶν πρὸς τὰ ἄλλα, ἀποῦσιν
§ 6 ἑαυτῶν ἄπεστι καὶ τὸ ὄν. εἰ δ' ἡμεῖς ἐπεφύκειμεν ἱδρῦσθαι ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ καὶ πλουτεῖν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μὴ ἀπέρχεσθαι πρὸς ὃ μὴ ἦμεν καὶ πένεσθαι ἑαυτῶν καὶ διὰ τοῦτο πάλιν τῇ πενίᾳ συνεῖναι καίπερ παρόντος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ὄντος οὐ τόπῳ, οὐκ οὐσίᾳ κεχωρισμένοι οὐδ' ἄλλῳ τινὶ ἀποτετμημένοι τῇ πρὸς τὸ μὴ ὂν στροφῇ χωριζόμεθα, δίκην ἄρα ταύτην ἀποτίννυμεν τῇ τοῦ ὄντος ἀποστροφῇ αὑτοὺς ἀποστρεφόμενοι καὶ ἀγνοοῦντες, καὶ τῇ πάλιν αὑτῶν φιλίᾳ ἑαυτούς τε ἀπολαμβάνοντες καὶ τῷ θεῷ συναπτόμενοι. καὶ ὀρθῶς ἄρα εἴρηται, ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ⟨ἐσμεν

---

l. 22 sqq. cf. Plat. Phaedon. p. 62 B λόγος, ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδ' ἀποδράσκειν. Plot. IV 8,1 καὶ τὴν πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίαν τῆς ψυχῆς μεμψάμενος ἐν δεσμῷ τε εἶναι καὶ τεθάφθαι ἐν αὐτῷ τὴν ψυχὴν λέγει καὶ τὸν ἐν ἀποῤῥήτοις λεγόμενον λόγον μέγαν εἶναι,

---

1/2 ὄντι αὐτὸς — πρόσεισι del. Holsten. 4 σοι] τι Holst. 7 αὑτῶν] αὐτῶν V. 8 καὶ inser. Kroll. 9 αὑτοὺς V. 10 καὶ incl. Kroll. 11 αὐτοῖς V. 12 ἑαυτῶν Cr.] ἑαυτοῖς V. 16 τοῦτο] τούτων V. 20 αὐτοὺς V. καὶ τῇ πάλιν αὑτῶν φιλίᾳ correxi] καὶ τῇ πάλιν ἐν τῇ αὐτῶν φιλίαν V. 22 sq. post φρουρᾷ spat. vac. 1 ³/₄ lin. (70 fere litt.) in V, supplevi ex Plat.

οἱ ἄνθρωποι καὶ δεσμοῖς κατακλεισθέντες. καὶ οὐ δεῖ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης τῆς φρουρᾶς⟩ ἀποδιδράσκοντα λύειν ἐκ τῶν δεσμῶν πειρᾶσθαι, ὡς ἄν του πρὸς τὰ τῇδε ἐστραμμένου καὶ ἑαυτὸν θεῖον ὄντα καταλελοιπότος, ὥς φησι, φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης. ὥστε πᾶς φαῦλος βίος δουλείας πλήρης καὶ ἀσεβείας καὶ διὰ τοῦτο ἄθεός τε καὶ ἄδικος ⟨διὰ τὸ⟩ ἐν αὐτῷ πνεῦμα πλῆρες ὑπάρχον τῆς ἀσεβείας καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀδικίας. καὶ οὕτω πάλιν ἐν ἰδιοπραγίᾳ ὀρθῶς εἴρηται εὑρίσκεσθαι τὸ δίκαιον, ἐν δὲ ἀπονεμήσει τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ τῶν συζώντων εἰκόνα κεῖσθαι καὶ εἴδωλον τῆς ἀληθινῆς δικαιοσύνης.

XLI. Τὸ ἐν ἄλλῳ ἔχον τὸ εἶναι καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ χωρι- V [XLII]
στῶς ἀπὸ ἄλλου μὴ οὐσιωμένον, ἐὰν εἰς ἑαυτὸ στρέφηται εἰς τὸ γνῶναι ἑαυτὸ ἄνευ ἐκείνου, ἐν ᾧ οὐσίωται ἀπολαμβάνον ἑαυτὸ ἀπ' ἐκείνου, νοσεῖ τε καὶ φθείρεται αὐτὸ τοῦ εἶναι χωρίζον ἑαυτό. τὸ δὲ γινώσκειν ἑαυτὸ δυνάμενον ἄνευ ἐκείνου, ἐν ᾧ ἐστιν, ἀπολαμβάνον ἑαυτὸ ἀπ' ἐκείνου καὶ οἷόν τε ὂν ἄνευ τῆς ἑαυτοῦ φθορᾶς τοῦτο ποιεῖν, ἀμήχανον οὐσιῶσθαι ἐν ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ στρέφειν ἑαυτὸ εἰς ἑαυτὸ

ὃς ἐν φρουρᾷ τὴν ψυχήν φησιν εἶναι. praeterea II 9,7 κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθαι ἔδει, ὅτι ἡμεῖς μὲν ὑπὸ τοῦ σώματος δεδέμεθα ἤδη δεσμοῦ γεγενημένου.

l. 4 φυγάς: cf. Plot. IV 8,1 Ἐμπεδοκλῆς εἰπὼν ... καὶ αὐτὸς φυγὰς θεόθεν γενόμενος κ. τ. λ.

ad c. XLI cf. Plot. VI 5,3 et V 3,1/2.

l. 12 sqq. cf. VI 5,3 ἤδη γὰρ ἂν ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ εἴη καὶ ὅλως ἔν τινι εἴη καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῦ οὐδ' ἀπαθές· πάθοι γὰρ ἂν εἰ ἐν ἄλλῳ.

Phaed. 62B (inclusum animum in corpore: et vinculis istic adstrictum teneri, ut solent mancipia suppl. Holsten). 2 λύειν δὲ V. 3 του] τοῦ V. 5/6 καὶ ἀσεβείας om. Holst. 6 διὰ τὸ add. Kroll. 8 οὕτω] οὐδέποτε Cr. cf. praef. p. XXX. 10 ἑκάστῳ Kroll] ἑκάστου V. 12 ἄλλῳ Holst.] ἄλλο V. 15 νοσεῖ Kroll] νοήσει V νοσήσει Creuz. τε correxi] γὰρ V.

ἀπ' ἐκείνου ἄνευ φθορᾶς καὶ γινώσκειν ἑαυτὸ ἄνευ ἐκείνου ἐδύνατο. εἰ δὴ ὅρασις μὲν καὶ πᾶσα αἰσθητικὴ δύναμις οὔτε ἑαυτῆς ἐστιν αἴσθησις οὔτε χωρίζουσα ἑαυτὴν τοῦ σώματος ἑαυτῆς ἀντιλαμβάνεται ἢ σώζεται, νοῦς δὲ χωρίζων ἑαυτὸν ἀπὸ σώματος τότε μάλιστα νοεῖ καὶ εἰς ἑαυτὸν στρέφεται καὶ οὐ φθείρεται, δῆλον, ὡς αἱ μὲν αἰσθητικαὶ δυνάμεις διὰ σώματος κέκτηνται τὸ ἐνεργεῖν, ὁ δὲ νοῦς οὐκ ἐν σώματι, ἐν ἑαυτῷ δὲ κέκτηται τὸ ἐνεργεῖν τε καὶ εἶναι.

V [XLIII] **XLII.** Ἀσώματα μὲν κατὰ στέρησιν σώματος λέγεται καὶ ἐπινοεῖται κυρίως. ὡς ἡ ὕλη κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ τὸ εἶδος τὸ ἐπὶ ὕλης, ὅταν ἐπινοῆται ἀποληφθὲν ἀπὸ τῆς ὕλης, καὶ αἱ φύσεις καὶ αἱ δυνάμεις, οὕτως δὲ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος καὶ τὰ πέρατα. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κατὰ
§ 2 στέρησιν σώματος λέγεται. ἤδη δὲ ἦν ἄλλα καταχρηστικῶς λεγόμενα ἀσώματα, οὐ κατὰ στέρησιν σώματος, κατὰ δὲ ⟨τὸ⟩ ὅλως μὴ πεφυκέναι γεννᾶν σῶμα. διὸ τὰ μὲν κατὰ τὸ πρῶτον σημαινόμενον πρὸς τὰ σώματα ὑφίσταται, τὰ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον χωριστὰ τέλεον σωμάτων καὶ τῶν περὶ τὰ σώματα ἀσωμάτων. σώματα μὲν γὰρ ἐν τόπῳ καὶ πέρατα ἐν σώματι, νοῦς δὲ καὶ νοερὸς λόγος οὔτε ἐν τόπῳ οὔτε ἐν τῷ σώματι ὑφίσταται οὔτε προσεχῶς ὑφίστησι σώματα οὔτε ⟨μὴν⟩ παρυφίσταται σώμασιν ἢ τοῖς κατὰ στέρησιν σωμάτων λεγομένοις ἀσωμάτοις. οὐδ' εἰ κενὸν οὖν τι ἐπινοηθείη ἀσώματον, ἐν κενῷ οἷόντε εἶναι νοῦν. σώματος μὲν γὰρ δεκτικὸν ἂν εἴη τὸ κενόν, νοῦ δὲ ἐνέργειαν χωρῆσαι ἀμήχανον καὶ τόπον δοῦναι ἐνεργείᾳ. διττοῦ δὲ φανέντος τοῦ γένους, τοῦ μὲν οὐδ' ὅλως οἱ ἀπὸ Ζήνωνος ἀντελάβοντο,

---

ad c. XLII cf. Plot. VI 4.

---

2 δὴ] δὲ Creuz. 7 κέκτηται Holst.] κτῆται V. 16 τὸ addidi. 21 τῷ om. Holst. 22 μὴν addidi] οὔτε spat. 4 litt. V. 25 χωρῆσαι Kroll] χωρίσαι V.

τὸ δ' ἕτερον παραδεξάμενοι καὶ τὸ ἕτερον μὴ τοιοῦτον εἶναι καθορῶντες ἀναιροῦσιν αὐτὸ δέον ὡς ἄλλο γένος ἦν ὑποπτεῦσαι καὶ μὴ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἕτερον μηδὲ τοῦτο μὴ εἶναι δοξάσει.

XLIII. Ὁ νοῦς οὐκ ἔστιν ἀρχὴ πάντων· πολλὰ γάρ Stob. Ecl. I p. 312 [XV] ἐστιν ὁ νοῦς, πρὸ δὲ τῶν πολλῶν ἀνάγκη εἶναι τὸ ἕν. ὅτι δὲ πολλὰ ὁ νοῦς δῆλον· νοεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ νοήματα οὐχ ἓν ὄντα ἀλλὰ πολλὰ καὶ οὐκ ἄλλα ὄντα παρ' ἐκεῖνον. εἰ οὖν ὁ αὐτός ἐστιν αὐτοῖς, ἐκεῖνα δὲ πολλά, πολλὰ ἂν εἴη καὶ ὁ νοῦς· ὅτι δὲ ὁ αὐτός ἐστι τοῖς νοητοῖς, οὕτως δείκνυται· εἰ γάρ τι ἔστιν, ὃ θεωρεῖ, ἤτοι ἐν ἑαυτῷ ἔχων τοῦτο θεωρήσει ἢ ἐν ἄλλῳ κείμενον. καὶ ὅτι μὲν θεωρεῖ δῆλον, σὺν γὰρ τῷ νοεῖν εἴη ἂν νοῦς, ἀφαιρεθεὶς δὲ τοῦ νοεῖν ἀφῄρηται τῆς οὐσίας.

δεῖ τοίνυν ἐπιστήσαντας τοῖς πάθεσιν, ἃ συμβαίνει περὶ § 2 τὰς γνώσεις, ἀνιχνεῦσαι τὴν ἐκείνου θεωρίαν· γνωστικαὶ δὲ δυνάμεις ἐν ἡμῖν ἀθρόον· αἴσθησις, φαντασία, νοῦς. πάντῃ δὲ τὸ αἰσθήσει προσχρώμενον τοῖς ἔξω ἐπιβάλλον θεωρεῖ οὐχ ἑνούμενον ἐκείνοις, ἃ θεωρεῖ, ἀλλὰ μόνον τύπον αὐτῶν ἐκ τῆς πρὸς αὐτὰ προσβολῆς λαμβάνον. ὅταν οὖν ἴδῃ ὀφθαλμὸς τὸ ὁρώμενον, ἀμήχανον ἐν ταυτότητι γενέσθαι τοῦ ὁρωμένου. οὐ γὰρ ἂν ἴδοι, εἰ μὴ ἐν διαστάσει γένοιτο· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἁπτόμενον ἐν ταυτότητι γενόμενον φθαρείῃ· ἐξ ὧν δῆλον, ὅτι ἀεὶ ἥ τε αἴσθησις καὶ τὸ αἰσθήσει προσχρώμενον εἰς τὸ ἔξω φέρεται, εἰ μέλλει τὸ

---

ad c. XLIII cf. Plot. V 3 praesertim in § 5.
l. 5 ὅτι νοῦς πολλὰ cf. V 3,10—12.
l. 18 sqq. αἴσθησις: cf. Plot. V 3,1 sqq. V 5,1.

---

5 post πολλὰ add. μὲν Mein. 7 νοήματα] νοητὰ Mein. 8 ἐκεῖνον Wachsm.] ἐκεῖνο codd. 11 ἤτοι Mein.] ἢ τὸ codd. ἔχων Mein.] ἔχον codd. 13 νοῦς F] ὁ νοῦς P. δὲ F] γὰρ P. 14 ἀφῄρειται P. 17/18 πάντῃ Holst.] πάντα codd. πᾶν Mein. 23 καὶ] κἂν Mein. (sed hoc loco ἄν omissum est.)

αἰσθητὸν καταλήψεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ φαντασία ἀεὶ ἐπὶ τὸ ἔξω φέρεται καὶ τῇ τάσει αὐτῆς τὸ εἰκόνισμα παρυφίσταται, ἥτις καὶ παρασκευάζει ἔξωθεν ⟨ἢ⟩ αὐτῇ τῇ πρὸς τὸ ἔξω τάσει [τὴν] ὡς ἔξω ὄντος εἰκονίσματος ἔνδειξιν.
§ 3 *καὶ τούτων μὲν κατάληψις τοιαύτη, ὧν οὐδεμία εἰς ἑαυτὴν συννεύουσα καὶ συναγομένη ἐντύχοι ἂν ἢ τῷ αἰσθητῷ ἢ τῷ ἀναισθήτῳ εἴδει. ἐπὶ δὲ τοῦ νοῦ οὐ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ κατάληψις, ἀλλὰ συννεύοντος εἰς ἑαυτὸν καὶ ἑαυτὸν θεωροῦντος, παρεξελθὼν γὰρ τοῦ θεάσασθαι τὰς ἑαυτοῦ ἐνεργείας καὶ ὄμμα εἶναι τῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν οὐκ ὢν ἑαυτοῦ ὅραμα οὐδὲν ἂν νοήσειεν. ὡς μὲν οὖν ἦν αἴσθησίς τε καὶ τὸ αἰσθητόν, οὕτως ἐστὶ νοῦς τε καὶ τὸ νοητόν. θεωρεῖ δὲ ἡ μὲν ἐκτεινομένη εἰς τὸ ἔξω εὑρίσκουσα τὸ αἰσθητὸν ⟨ἐν⟩ τῇ ὕλῃ κείμενον, ὁ δὲ νοῦς εἰς αὑτὸν συνα-*
§ 4 *γόμενος οὐδὲ μὴν ἔξω ἐκτεινόμενος. — ὅπερ καὶ ἐδόκει τισὶν ὀνόματος διαφορᾶς προστεθείσης τῇ τοῦ νοῦ ὑποστά-*

---

l. 15 sqq. cf. *πρὸς Γαῦρον* XIV 3 *ἄρα δὴ ταῦτα τῶν Στωικῶν ἀγνοήματα, οἳ κάτωθεν ἄνω ἐστραμμένοι ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐτόλμησαν γεννᾶν τὰ κρείττω, τὸ μὲν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν πᾶσιν ἐκ τῆς ὕλης δόντες.* Plot. I 4,10 *ὥστε καὶ τοιοῦτον ἄν τι νοοῖτο μετὰ φαντασίας τὴν νόησιν γίγνεσθαι οὐκ οὔσης τῆς νοήσεως φαντασίας.*

2/3 *παραφίσταται* FP^1, corr. P^2. 3 *παρυφίσταται: ἤτοι καὶ παρασκευάζον ἔξωθεν ἢ ἡ αὐτῇ τῇ πρὸς τὸ ἔξω τάσει τὴν ὡς ἔξω ὄντος εἰκονίσματος ἐνδεικνύμενον* codd. lacun. post *παρυφίσταται* sign. Usener, qui fere *δῆλον οὖν ὅτι καὶ τὸ φαντασίᾳ προσχρώμενον εἰς τὸ ἔξω πέρεται.* *ἥτις* Kroll *παρασκευάζει* coni. Canter *ἢ αὐτῇ* Heeren. 4 *τὴν* del. Kroll. *ἔνδειξιν* Heeren. 5 *ἡ κατάληψις* Wachsm. 6/7 *ἤ τῳ — ἤ τῳ* Usener *ἤτοι — ἤ(τῳ)* Wachsm. 10 *οὐκ ὢν ἑαυτοῦ ὅρ.* Kroll] *καὶ οὐσῶν τὸ ὅρ.* codd. *οὐσιῶν τε ὅρ.* Holst. *ἐνεργουσῶν τὸ ὅρ.* Wachsm. 11 *ἡ αἴσθησις* F. 12 *τὸ* post. om. P. 14 *ἐν* add. Heeren. *αὑτὸν* corr. Heeren] *αὐτὸν* codd. 15 *οὐδὲ μὴν* Mein.] *εἰ δὲ μὴ* codd. *οὐδαμῇ* Canter. *καὶ* om. P. 16 *οὐδ'* ante *ὀνόματος* add. Wachsm.

σει καὶ τῆς φαντασίας. ἡ γὰρ ἐν λογικῷ ζῴῳ φαντασία δέδοκτο αὐτοῖς νόησις. ἀλλ' [εἰ] ἐκείνοις μὲν πάντα ἀναρτήσασιν ἀπὸ τῆς ὕλης καὶ τῆς σωματικῆς φύσεως ἀκόλουθον ἦν καὶ τὸν νοῦν τούτων ἀναρτᾶν· ὁ δ' ἡμέτερος ⟨νοῦς⟩ ἀσωμάτων καὶ νοερῶν θεωρὸς οὐσιῶν· ποῦ τοίνυν κειμένας καταλήψεται αὐτάς; ἔξω δὲ ὄντα ⟨τῆς νοερᾶς⟩ ὕλης οὐδαμοῦ ἂν εἴη ταῦτα.

δῆλον ⟨οὖν⟩ ὡς νοερὰ καὶ νοήσει συνταχθήσεται. καὶ § 5
τοίνυν εἰ νοερὰ εἰς τὸν νοῦν ⟨χωρεῖ,⟩ ἑαυτὸν θεωρήσει ⟨ὁ νοῦς⟩ νοῶν τὰ νοητά, καὶ χωρῶν εἰς ἑαυτὸν νοεῖ καὶ τὸ νοητὸν διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐκεῖνα χωρεῖν. εἰ δὲ πολλὰ καὶ τὰ νοητά — πολλὰ γὰρ ὁ νοῦς νοεῖ καὶ οὐχ ἕν — πολλὰ ἂν εἴη καὶ ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτός. κεῖται δὲ πρὸ τῶν πολλῶν τὸ ἕν, ὥστε ἀνάγκη πρὸ τοῦ νοῦ εἶναι τὸ ἕν.

XLIV. *Ἄλλο νοῦς καὶ νοητὸν καὶ ἄλλο αἴσθησις καὶ* V
αἰσθητόν. καὶ νῷ μὲν τὸ νοητὸν σύζυγον, αἰσθήσει δὲ τὸ αἰσθητόν. ἀλλ' οὔτε ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται αὐτῆς καθ' αὐτὴν οὔτε τὸ αἰσθητόν. νῷ δὲ τὸ νοητὸν σύζυγον [ὂν] καὶ τὸ νοητὸν τῷ νῷ, αἰσθήσει δὲ τὸ αἰσθητόν. νῷ

---

l. 4/5 cf. Plot. V 5,1 ὁ δὴ νοῦς γιγνώσκων καὶ τὰ νοητὰ γινώσκων, εἰ μὲν ἕτερα ὄντα γινώσκει, πῶς ἂν συντύχοι αὐτοῖς; ἐνδέχεται γὰρ μή ...
ad c. XLIV cf. Plot. V 1,4, V 3,3/5/6 et Procl. CLX sqq.

---

1 καὶ τῇ τῆς φ. Usener. ἡ Mein.] εἰ codd. 2. ἐδέδοκτο Mein. εἰ del. Canter. 2/3 ἀναρτήσ. correxi] ἀπαρτ. codd. 4 νοῦς add. Heeren. 5 ἀσωμάτων Usener. σωμάτων codd. νοερῶν Kroll] ἑτέρων codd. θειοτέρων Usener. 6 ὄντα Kroll] ὄντων codd. τῆς νοερᾶς ins. Kroll. 8 οὖν add. Heeren. 8 sqq. καὶ τοίνυν εἰ νοερὰ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὸ νοητὸν καὶ ἑαυτὸν θεωρήσει νοῶν τὰ νοητὰ codd. 9 χωρεῖ add. Mein. (vel νοερὰ mutat in χωρεῖ). καὶ ante ἑαυτὸν praeb. codd. (del. Usener). 9/10 ὁ νοῦς addidi. 10/11 καὶ τὸ νοητὸν post νοῦν₉ praeb. codd., transp. Kroll. 11 διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐκεῖνα χωρεῖν Usener] διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνα χωρεῖν codd. καὶ om. F. 12 καὶ prius del. Heeren. 15 ἄλλ ὁ νοῦς V, corr. Holst. 18 ante αἰσθητὸν lacun. sign. Holsten. 19 ὂν del. Kroll. αἰσθήσει δὲ — τῷ νῷ p. 44,1 om. Holst.

δὲ τὸ νοητὸν σύζυγον ὂν καὶ [τὸ] νοητὸν τῷ νῷ, αἰσθήσει οὐδαμῶς ἐστιν ὑπόπτωτον, ἀλλὰ νῷ νοῦς ἐστι νοητόν. εἰ δὲ νοητὸν τῷ νῷ ὁ νοῦς, ἑαυτῷ ἂν εἴη νοητόν ὁ νοῦς. εἰ μὲν οὖν νοητὸς ὁ νοῦς καὶ οὐκ αἰσθητός, νοητὸν ἂν εἴη. εἰ δὲ νοητὸς νῷ καὶ οὐκ αἰσθήσει, νοοῦν ἂν εἴη. ὁ αὐτὸς ἄρα νοοῦν καὶ νοούμενον ὅλον ὅλου, καὶ οὐχ ὡς ὁ τρίβων καὶ τριβόμενος. οὐκ ἄλλῳ οὖν μέρει νοεῖται καὶ ἄλλῳ νοεῖ. ἀμερὴς γὰρ καὶ νοητὸς ὅλος ὅλῳ καὶ νοῦς δι' ὅλου, ἐπίνοιαν οὐδεμίαν ἐν ἑαυτῷ ἀνοησίας ἔχων. διὸ οὐχὶ τόδε μὲν ἑαυτοῦ νοεῖ, τόδε δὲ οὐ νοεῖ. καθ' ὃ γὰρ οὐ νοεῖ, ἀνόητος ἔσται. οὐδὲ ἀφιστάμενος οὖν τοῦδε ἐπὶ τόδε μεταβαίνει· ἀφ' οὗ γὰρ ἀφίσταται μὴ νοῶν ἐκεῖνο, ἀνόητος κατ' ἐκεῖνο γίνεται. εἰ δὲ μὴ τόδε μετὰ τόδε ἐπ' αὐτοῦ γίνεται, ἅμα πάντα νοεῖ. ἐπεὶ οὖν πάντα ἅμα καὶ οὐ τὸ μὲν νῦν τὸ δὲ αὖθις, πάντα ἅμα νῦν καὶ ἀεί. εἰ οὖν ἐπ' αὐτοῦ τὸ νῦν, ἀνῄρηται δὲ τὸ παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον, ἐν ἀδιαστάτῳ τὸ νῦν ⟨καὶ⟩ ἀχρόνῳ παραστήματι. ὥστε τὸ ὁμοῦ κατά τε τὸ πλῆθος κατά τε τὸ χρονικὸν διάστημα ἐπ' αὐτοῦ. διὸ καθ' ἓν πάντα καὶ ⟨ἐν⟩ ἑνὶ καὶ ἀδιαστάτῳ καὶ ἀχρόνῳ. εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ τὸ ποθέν ποι τῷ νῷ οὐδὲ κίνησις ἄρα, ἀλλὰ ἐνέργεια, καθ' ἕν, ἐν ἑνὶ αὔξης

---

l. 6 cf. Plot. V 1,4 ἀλλὰ δύο ὄντα τοῦτο τὸ ἓν ὁμοῦ νοῦς καὶ ὂν καὶ νοοῦν καὶ νοούμενον.
l. 8 cf. Plot. V 3,6 νοῦς γὰρ καὶ νόησις ἕν· καὶ ὅλος ὅλῳ, οὐ μέρει ἄλλο μέρος.
l. 14 cf. Procl. CLXX.
l. 16 sq. cf. Plot. V 1,4 ὁ δὲ νοῦς πάντα. ἔχει οὖν ἐν αὐτῷ πάντα ἑστῶτα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἔστι μόνον καὶ τὸ ἔστιν ἀεὶ καὶ οὐδαμοῦ τὸ μέλλον οὐδὲ τὸ παρεληλυθός.

---

1 τὸ incl. Kroll. 6 νοοῦν correxi] νοῶν V. 9 ἀνοησίας Holst.] ἀνοσίας V. 14/15 καὶ οὐ — πάντα ἅμα bis hab. V. 15 inter ἀεὶ et εἰ lacun. sign. Holsten. 17 τὸ νῦν ⟨καὶ⟩ ἀχρ. Kroll] τῷ νῦν ἀχρ. V. 19 ἐν add. Holst. 20 ποθέν ποι Kroll] πόθεν ποιῷ V. 21 αὔξης correxi] αὔξην V.

τε ἀφῃρημένη καὶ μεταβολῆς καὶ διεξόδου πάσης. εἰ δὲ τὸ πλῆθος καθ' ἓν καὶ ἅμα ἡ ἐνέργεια καὶ ἄχρονος, ἀνάγκη παρυποστῆναι τῇ τοιαύτῃ οὐσίᾳ τὸ ἀεὶ ἐν ἑνὶ ὄν. τοῦτο δέ ἐστιν αἰών. παρυπέστη ἄρα νῷ ὁ αἰών.

τῷ δὲ μὴ καθ' ἓν ἐν ἑνὶ νοοῦντι, ἀλλὰ μεταβατικῶς § 2 καὶ ἐν κινήσει καὶ ἐν τῷ τὸ μὲν καταλείπειν, τὸ δὲ ἐπιλαμβάνειν καὶ μερίζειν καὶ διεξοδεύειν παρυπέστη χρόνος. τῇ γὰρ τοιαύτῃ κινήσει παρυφίσταται τὸ μέλλειν καὶ παρεληλυθέναι. ψυχὴ δὲ μεταβαίνει ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο ἐπαμείβουσα τὰ νοήματα οὐκ ἐξισταμένων τῶν προτέρων οὐδέ ποθεν ἄλλοθεν ἐπεισιόντων τῶν δευτέρων· ἀλλὰ τὰ μὲν ὥσπερ ἀπελήλυθε καίπερ μένοντα ἐν αὐτῇ, τὰ δ' ὥσπερ ἀλλαχόθεν ἔπεισιν. ἀφίκετο δ' οὐκ ἀλλαχόθεν, ἀλλ' αὐτῆς [καὶ] αὐτόθεν εἰς ἑαυτὴν κινουμένης καὶ τὸ ὄμμα φερούσης εἰς ἃ ἔχει κατὰ μέρος. πηγῇ γὰρ ἔοικεν οὐκ ἀπορρύτῳ, ἀλλὰ κύκλῳ εἰς ἑαυτὴν ἀναβλυζούσῃ, ἃ ἔχει· τῇ μὲν οὖν ταύτης κινήσει παρυφίσταται χρόνος, τῇ δὲ τοῦ νοῦ μονῇ τῇ ἐν ἑαυτῷ ὁ αἰών, οὐ διῃρημένος ἀπ' αὐτοῦ ὥσπερ ὁ χρόνος ἐκ ψυχῆς, ὅτι καὶ αἱ παρυποστάσεις ἥνωνται ἐκεῖ. διαψεύδεται δὲ τὸ § 3 κινούμενον ⟨πρὸς τὸ μένον⟩ αἰῶνα διὰ τὸ ἄμετρον τῆς

l. 4 *αἰών*: cf. Procl. CLXIX.
l. 4 sqq. *περὶ χρόνου καὶ αἰῶνος* cf. Plot. VI 5,11 et IV 4,15.
l. 9 sqq. *χρόνος τῇ ψυχῇ*: cf. Procl. CXCI sq., CXCIX sqq.
l. 15 *πηγῇ* cf. Porph. de abst. ed. Nauck p. 263,12 *ἀπὸ κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου.* Plot. VI 9,8 *ἡ κίνησις αὐτῆς ⟨sc. ψυχῆς⟩ οὐκ εὐθεῖα ἀλλ' ἢ ὅταν κλάσιν λάβῃ, ἡ δὲ κατὰ φύσιν κίνησις, οἵα ἡ ἐν κύκλῳ περί τι οὐκ ἔξω, ἀλλὰ περὶ κέντρον.*
l. 16 sqq. cf. Plot. IV 4,15 *εἰ γὰρ αἰὼν μὲν περὶ νοῦν, χρόνος δὲ περὶ ψυχὴν ...*

5 *μεταβατικῶς* Holst.] *μεταβατικῆς* V. 8/9 *παραληλυθέναι* V, corr. Holst. 13 *καὶ* del. Kroll. 20 *πρὸς τὸ μένον* addidi. *αἰῶνα* correxi] *αἰὼν* V (*τὸ κιν. ἀεὶ πρὸς τὸν αἰῶνα* Creuz.) *διὰ τὸ* Kroll] *δὲ αὐτοῦ* V *δι' αὐτοῦ* Holst.

κινήσεως εἰς ἔννοιαν λαμβανόμενον αἰῶνος, καὶ τὸ μένον πρὸς τὸ κινούμενον χρόνον ἑαυτοῦ, ὥσπερ τὸ νῦν αὐτοῦ καὶ διεξοδεῦον καὶ πολλαπλασιάζον κατὰ πάροδον τοῦ χρόνου. διὸ καὶ ἐν στάσει τὸν χρόνον τινὲς οὐχ ἧττον ἢ ἐν κινήσει θεωρεῖσθαι ὑπελάμβανον καὶ τὸν αἰῶνα, ὡς ἔφαμεν, τὸν ἄπειρον χρόνον, ἑκατέρου τὰ πάθη τὰ ἑαυτοῦ τῷ ἑτέρῳ προστιθέντος, τοῦ μὲν κινουμένου ἀεὶ ἀπὸ τοῦ ἑστῶτος κατὰ ταυτότητα τῷ ἀεὶ τῷ ἑαυτοῦ τὸν αἰῶνα ἀπεικονίζοντος, καὶ τοῦ ἑστῶτος ἐν ταυτότητι ἐνεργείας τὸν χρόνον τῇ ἑαυ-
§ 4 *τοῦ μονῇ ⟨τῇ⟩ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας προσάπτοντος. λοιπὸν δὲ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὁ διῃρημένος χρόνος ἄλλος ἄλλου· οἷον ἄλλος Ἡλίου, ἄλλος Σελήνης, ἄλλος Ἑωσφόρου καὶ ἐφ' ἑκάστου ἄλλος. διὸ καὶ ἄλλου ἐνιαυτὸς ἄλλος· καὶ ὁ τούτους περιέχων ἐνιαυτὸς κεφαλαιούμενος εἰς τὴν τῆς ψυχῆς κίνησιν, ἧς κατὰ μίμησιν κινουμένων τούτων, ἀλλοίας δὲ τῆς ἐκείνης κινήσεως οὔσης καὶ ἀλλοίας τῆς τούτων ἀλλοῖος καὶ ὁ χρόνος ἐκείνης τοῦ τούτων· διαστηματικὸς μὲν οὗτος καὶ ταῖς κατὰ τόπον κινήσεσι καὶ μεταβάσεσι * * **

---

5 post *αἰῶνα* praeb. V *καὶ τὸν αἰῶνα, ὡς* sed ipse delevit. 10 *τῇ* add. Kroll. 17 *τῆς τούτων* V, correxi.

Index.

A

ἀβλαβής 17 19
ἀγαθοειδής 19 17
ἀγαθός 19 17 22 12; τὸ ἀγαθόν summum bonum 19 12 sqq. opp. κακία 20 1 sqq.
ἀγέννητον 4 17 11 1 sq.
ἄγνοια 14 17
ἀγνοεῖν 37 15 38 20
Ἅιδης 13 3 sqq. 14 1
ἀδιάλειπτος 36 7 sq.
ἀδιάστατον 25 17 25 21 44 17 20 opp. διάστατον 26 5 27 16
ἀδιεξίτητος 28 21
ἀδικία 39 8
ἄδικος 39 6
ἀδυναμία 30 8 10
ἀδύναμος 7 20 8 3 29 13
ἀειδής (φύσις) 14 2
ἀένναος οὐσία 35 11
ἄζωΐα 9 14 sq. 10 3 13
ἄζωος 7 19
ἀήρ 15 9
ἄθεος 39 6
αἰδεῖσθαι 25 4
αἰθέριον σῶμα 14 13
αἰνίσσεσθαι 34 3
αἴσθησις 5 6 sqq. 23 9 23 15 27 15 34 7 opp. νόησις 5 8 sqq. de differentia, quae est inter αἴσθησις, φαντασία, νοῦς c. XLIII § 2—4; αἴσθησις καὶ τὸ αἰσθητόν opp. νοῦς καὶ τὸ νοητόν 42 11 sq. et c. XLIV
αἰσθητικός 5 9 12 7 2; αἰσθητικαὶ δυνάμεις opp. νοῦς 40 2 sqq.
αἰσθητός 23 12 34 8 34 19 42 1 46 11 opp. νοητός 43 15 sqq.
αἰτία 4 7 14 15 3
αἴτιος 4 13 6 13 30 12
αἰών opp. χρόνος 45 4 sqq.
ἀκαθαρσία 19 13
ἀκάματος ὑπόστασις 35 12
ἀκολουθεῖν 17 18
ἀκολουθία 20 15
ἀκόλουθον 43 3
ἀκραιφνέστατος 35 14
ἀκράτητον 12 4
τὰ ἄκρα 30 11 sq.
ἀλγηδών 24 2
ἀλήθεια 37 4
ἀληθινός 8 2 39 10
ἄληπτον 11 17
ἀλήτης 39 5
ἀλλοῖος ὕλη 7 20
ἀλλοιοῦσθαι 9 4
ἀλλοίωσις 9 5
ἀλλότριος 19 12 23 4 29 5
ἀλογία 21 15
ἄλογος 24 16, πάθος 21 13, κίνησις 23 1
ἄλυτος 4 11 4 18
ἁμαρτία 16 5
ἀμεγέθης 6 1 12 3 29 11, ἀμεγέθως 28 16 29 17
ἀμέρεια 28 18
ἀμερής 26 5 8 sqq. 31 9 44 8, ἀμερῶς 1 7 26 5 27 20 28 16
ἀμέριστος 1 17 sq.
ἀμετάβλητος 35 5
ἄμετρον 45 20
ἀμήχανον 39 18 40 25 41 21
ἄμοιρον 12 4
ἄμορφον 14 16
ἄν om. in opt. potent. 41 23
ἀναβλύζειν κύκλῳ 45 16
ἀνάγειν 11 13 15 1 4 sq. 33 19
ἀναγωγὴ πρὸς τὸ πρῶτον 15 19
ἀναδέχεσθαι 14 8
ἀναθυμίασις 14 17 19
ἀναιρεῖν 41 2 44 16
ἀναίσθητον εἶδος 42 7
ἀναιτίως 4 8
ἀνάλογον 5 11 6 14
ἀναπλαστικὰς ἐπινοίας 34 16
ἀναπόστατος 38 1 3
ἀναρτᾶν c. gen. 43 4, ἀπὸ 4 13 43 2
ἀνδρεία 18 1 19 2 20 17 21 7
ἀνείδεος 7 20
ἀνεννοήτως 3 3
ἀνεπιπρόσθητον 11 19
ἀνέφελος 15 9
ἀνθέλκω 15 3
ἄνθρωπος 18 10 19 5 21 12 14 22 11 sq. 39 1
ἀνιχνεύειν 41 16
ἄνοδος 22 16
ἀνοησία 11 4 44 9
ἀνόητος 44 11 13
ἀντακολουθεῖν 20 18
ἀντιλαμβάνεσθαί τινος 40 4 27 43 17

ἀντιτείνω 19 3
ἀξία 37 7 39 9
τὸ ἄογκον 11 17 29 11 sq. 12 3, opp. τὸ ἐν ὄγκῳ 12 1 sqq.
ἀοριστεῖν περὶ 26 22
ἀπάθεια 19 6 20 17 25 7. ἀπό 2 8
ἀπαθής 6 7 10 9 13 20 17 25 8, -θῶς 23 8
ἀπαλλαγή 24 1
ἀπαλλάττειν 20 5 sq.
ἀπαρτᾶν movere 36 6
ἀπάτη 30 12
ἀπεικονίζειν 46 8
*ἀπειροδύναμος ψυχῆς φύσις 32 8
ἄπειρος 7 20 27 15 28 13 21 35 12 46 6, ἐπ' ἄπειρον 32 10
ἀπιστία 16 6
τὸ ἀπλήθυντον 26 8 sqq. 30 17, -τως 26 12 27 20
ἀποδιδράσκειν 39 2
ἀποθνήσκειν 9 17
ἄποιος ὕλη 9 6
ἀποκερματίζειν 32 2
ἀποκόπτειν 32 1 33 3
ἀπολαμβάνειν recuperare 37 1 38 9 38 21, ἀ. ἑαυτὸν ἀπό se abstrahere 39 14 17
ἀπολαύειν 16 1 26 9 27 21
ἀπόλαυσις 23 10
ἀπόλειψις ἐκ 8 11
ἀπολλύμενον 35 7
ἀπονέμησις 39 9
ἀπορεῖν 27 24 28 7 9
ἀπορία 33 18
ἀπόρρυτος πηγή 45 15
ἀποσπᾶν 13 6
ἀπόστασις 18 6 22 18
ἀποστρέφειν 16 12 36 3 38 20
ἀποστροφή 38 19
ἀποτέμνειν 38 18
ἀποτίνννμεν δίκην 38 19
ἀπόφασις 7 15
ἀποχή 18 7
τὸ ἀπροαίρετον 24 6 sqq.
ἀπροσέκτως 25 1
ἅπτεσθαι 41 23
ἀρεταί περὶ ἀρετῶν c. XXXII, quattuor genera § 1 § 6, ἀ. τοῦ πολιτικοῦ § 2, ἀ. τοῦ θεωρητικοῦ § 3, ἀ. νοερῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργούσης § 4, ἀ. παραδειγματικαί § 5
ἀριθμός 26 6 27 21 28 4
ἀρκεῖν 19 14 25 3
ἁρμονία 6 11 13
ἁρμόττειν 6 12 7 2 sq.
ἄρρητος 12 15
ἀρτᾶν 4 19, ἀπό 4 14 sqq.
ἀρχαῖοι 40 10
ἄρχεσθαι med. incipere 15 18 35 12, pass. obtemperare 18 4
ἀρχέτυπον 27 4
ἀρχή principium 41 5, imperium 18 3
ἀσέβεια 39 6 sq.
ἀσθένεια 25 6
ἀσθενής 24 7 29 12
ἄσκιος 15 9
ἀσκός 12 12
ἀσυμπαθῶς 24 16
ἀσύνθετος 4 10 18 34 10 35 6
τὸ ἀσώματον 3 4 7 7 sqq. 29 9 32 11, ζωαὶ ἀσώματοι 10 14 sqq., duplex est 6 8 sqq. et c. XLII, quid cognoverint de eo veteres c. XXXVIII, quomodo adsit σώματι 29 18 sqq., opp. κόσμος 26 4 sqq., τὸ πάσχειν τῶν ἀσωμάτων opp. τ. π. τῶν σωμάτων c. XVIII
ἀτελής 16 3 10
ἀτμίς 15 10
κατὰ ἄτομον 3 5
ἀτόπως 26 13
ἄτρυτος ὑπόστασις 35 12
αὐγή 15 8 10
ἄϋλος 6 1 14 12 25 16 30 16, opp. ἔνυλον c. XXXIX 30 2 sqq. 33 12
αὐξαίνειν 28 10
αὔξη 44 21
αὐτόθεν opp. ἀλλαχόθεν 45 13
αὐτοκίνητος 7 14 10 5
ἀφαίρεσις 19 12
ἀφαιρεῖσθαι 24 2 sqq. 41 13 sq. 45 1
ἀφή 2 3 sq.
ἄφθαρτος 4 12 18 6 1 11 2
ἀφορίζειν 21 15
ἀφροδίσια φυσικά 24 11
ἄχρονος 44 17 20 45 2
ἀχώριστος 6 13 7 12

B

βαρεῖσθαι 15 2
βαρὺ πνεῦμα 14 4
βέβαιος 10 15
βίος 22 16 39 5
βιοῦν 13 11

βλέπειν 17 19 20 17 36 10 37 13 sq.
βούλεσθαι 1 9 7 5 11 16 24 15 34 4

Γ

γειτνίασις 25 1
γένεσις 4 7 11 1 22 2
γεννᾶν 11 8 10 15 14 20 2 40 16, *τὸ γεννητόν* duplex 4 7 sqq., quae intercedat ratio inter *γεννῶν* et *γεννηθέν* c. XIII
γέννημα 4 5 15 13 16 5
γένος 7 8 20 12 21 9 29 2 40 27
γεώδης 15 4
γῆ 14 5 15 3, *γῆς ἐπιβαίνειν* 13 1, *ἐπὶ γῆς ἐνίσχεσθαι* 15 4, *τὸ ἐπὶ γῆς εἶναι* 13 1
γιγνώσκειν 11 6 21 5 34 2 38 4 8 sqq. 39 16, *τὸ γνῶναι ἑαυτόν* 23 4 39 14 40 1
γνωριστικαὶ ἰδιότητες 34 18
γνῶσις 11 6 20 9 26 22 38 9 41 16
γνωστός 11 6

Δ

δαιμόνιος ἄνθρωπος 22 12
δαίμων 22 12
δεικνύναι 41 10
δεκτικός 40 24
δεσμός 39 1 sq.
δεσπότης 25 5
δέχεσθαι 30 5 34 14
δηλοῦν 34 16
διάθεσις 12 4 6 14 10 19 4 23 14
διαιρεῖσθαι 30 19, *διῃρημένος* 30 17 45 18, *-νως* 27 21 46 11
διακεῖσθαι 12 5
διακόπτειν 32 18
διαλαμβάνεσθαι 32 4 32 20
διάληψις 30 16
διάστασις 25 15 sq. 41 22
διάστατος 27 15, *διαστατῶς*, opp. *ἀμερῶς* 1 6 26 4
διάστημα 26 3 44 19
διαστηματικὸς χρόνος 46 17
διατιθέναι 14 10, med. 23 8
διαφέρειν 22 4
διαφορά 30 14 32 12 42 16
διαφορεῖσθαι 34 20 35 7
διάφορος 35 9
διαφορότης 31 3
διαψεύδεσθαί τι πρός τι 45 19
διεξοδεύειν 45 7 46 3
διέξοδος 45 1
διέρχεσθαι 11 19
διήκει 14 4 15 18
τὸ δίκαιον 39 9
δικαιοσύνη 18 2 19 3 20 14 39 11
δίκην ἀποτίννυμεν 38 19
διωρισμένον σῶμα 14 11
δίυγρος ἀναθυμίασις 14 19
δοκεῖν 8 13 sq. 42 15, *δέδοκτο* (aug. om.) 43 2
δοξάζειν 26 19 37 4 41 4
δουλεία 39 5
δυναμεῖν 29 6
δύναμις 1 14 sq. 3 5 9 9 12 13 21 8 30 7 33 8 sqq. etc., *κατὰ δύναμιν* 16 2 28 21, opp. *ὄγκος* 29 1 sqq.
δυσχεραίνειν 25 4

Ε

ἐγκεῖσθαι 32 6
ἐγρήγορσις 11 5
ἑδραῖος 10 15
εἴδησις 20 9 38 9
εἰδικός 32 14 21 33 5
εἶδος genus 21 1, forma 2 2 9 7 14 15 sq. 32 12 sq. 33 2 40 11 42 7, *κατ' εἶδος* 29 2, opp. *ὕλη* 9 16
εἰδωλικῶς 3 2
εἴδωλον 8 2 11 13 4 7 14 1 15 5 39 10
εἰκόνισμα 42 2 4
εἰκών 27 3 5 39 10
εἰσδύειν 5 7
ἔκβασις ἀφ' ἑαυτοῦ 29 3
ἐκβαίνειν ἐκβεβηκώς 27 9 sqq. 28 11, *ὑπέρ* c. acc. 28 2
ἐκκαθαίρειν 25 8
ἐκκαλεῖσθαι 5 4 6
ἔκστασις 31 12
ἔκτασις 12 15
ἐκτείνειν 42 13 15
ἐλαττοῦν 36 1 sq.
ἐλάττωμα 27 23
ἐλάττωσις 29 8
ἕλκειν 12 13
ἐλλείπειν 8 6 35 13
ἔλλειψις 8 7
ἐμποδίζειν πρός 11 16 33 4, pass. 24 1
ἐμποιεῖν 9 5 11

ἔμψυχον 3 9 6 14
τὸ ἕν divinum 41 6, opp. νοῦς 43 14
ἐναπομόργνυσθαι τύπον 13 12
ἐναρμόνιον 7 1
ἐνδεής 36 19
ἔνδεια 36 2
ἔνδειξις 42 4
ἐνδέχεται 34 4
τὸ ἐνδόσιμον 25 10
ἐνεργάζεσθαι 21 16
ἐνέργεια 6 5 7 13 sq. 22 5 31 1 32 8 33 3 sqq. 40 25 sq. 42 10 45 2 46 10, opp. κίνησις 44 21
ἐνεργεῖν 5 3 18 14 21 18 etc., ἐ. νοερῶς 20 13, πρὸς τὸν νοῦν 20 16 22 7
ἐνεργητικὴ ἑνότης 31 8
ἐνέχεσθαι 15 5 36 12
ἐνιαυτός 46 13 sq.
ἐνίζεσθαι 31 14
ἔννοια 22 8 46 1
ἔνογκος 11 18 25 14
ἑνότης 31 5 sqq. 38 10
ἑνοῦσθαι 30 4 20 31 10 32 18 41 19 45 19
τὰ ἐντεῦθεν 18 6
ἐντυγχάνειν 28 22 29 15 33 16 42 6
ἔνυγρον πνεῦμα 14 4
ἔνυλος 2 1 25 14 33 15, opp. ἄϋλον 30 2 sqq. et c. XXXIX
ἕνωσις πρὸς αὐτό 12 14 32 18 33 3
ἐξαλλάττειν ἐξηλλαγμένα 29 2
ἐξέρχεσθαι 9 8
ἐξιστάναι 11 12 37 8, med. 31 12 45 10
ἔξοδος 14 19
ἐξομοιωτικὴ παρουσία 29 18
ἐξορίζειν c. gen. 24 10, ἀπό 34 17
ἔοικα 6 6 11
ἐπαγγέλλεσθαι 8 8
ἐπακούειν 35 10
ἐπαλλάττειν 26 18 31 15 35 8
ἐπαμείβειν 45 9
ἐπεισέρχεσθαι 9 4 10 32 17 45 11
ἐπεισοδιώδης 30 20 31 6
τὸ ἐπέκεινα 3 3, ζωὴ τοῦ ἐπ. 3 11, quid sit proprium τοῦ ἐπ. c. XXV
ἕπεσθαι 2 16 5 12 14 17
ἐπιβαίνειν γῆς 13 1
ἐπιβάλλειν trans. 36 1, intrans. 26 23 41 18
ἐπιζητεῖν 36 10 sq.
τὸ ἐπιθυμητικόν 18 2
ἐπιθυμία 24 9
ἐπίκτητος 30 20
ἐπιλαμβάνειν 45 6
ἐπιλείπειν 36 7
ἐπιμελητέον 22 14
ἐπίνευσις 23 13
ἐπινοεῖν 28 12 33 12 40 10 sq. 23
ἐπίνοια 34 17 44 9
ἐπιστήμη 21 4 32 5 = ἐνέργεια 32 8
ἐπιστρέφειν 4 3 sqq. 5 5 15 13 16 5 7 sq.
ἐπιστροφή 2 6 20 8
ἐπίτασις 25 7
ἐπιτηδείως 33 14 34 13
ἐπιτηδειότης 14 9
ἐπιτιμᾶν 25 6
ἔργον 12 8 15 7 21 6
ἑτεροδύναμα μέρη 27 22
ἑτεροούσιος 23 5 30 8, -ως 32 7
ἑτερότης 29 3 30 16 31 2 sqq. 34 21
εὑρίσκειν 37 16 42 13, εὑρίσκεσθαι 12 5 28 4, c. inf. 34 1
ἐφέλκεσθαι 13 7 14 1 15 1 5 sq.
ἐφίεσθαι 15 20
ἐφιστάναι aor. II c. dat. contemplari 41 15
ἔχειν 39 12 44 9, se habere ἔ. κατὰ ταὐτά 35 4, c. inf. 36 7, ἔχεσθαι c. gen. 11 9 35 8
Ἑωσφόρου χρόνος 46 12

Z

ζῆν 3 11 6 2 7 20 9 11 sq. 19 5, τὸ μὴ ζῆν 9 12
Ζήνων: οἱ ἀπὸ Ζήνωνος 40 27
ζητεῖν 35 15 36 10
ζωγρεῖον 12 11
ζωή 3 9 sqq. 6 2 7 14 sq. 9 13 10 3 10 sqq. 32 21 35 13
ζῷον 5 9 sqq. 6 10 14, λογικόν 43 1, αἰσθητικόν 5 12
ζωτικὸν εἶδος ψυχή 32 13

H

ἡγεῖσθαι 19 2
ἥδεσθαι 23 10
ἡδονή 23 12 15
ἡλιοειδής 14 14
ἥλιος ἡλίου χρόνος 46 12
ἡσυχίαν ἄγειν 25 5

Θ

θάνατος διπλοῦς 2 13, ἐν ποιᾷ ζωῇ 10 11
θαυμάζειν 27 6 37 17, θαυμαστόν 37 11
θεᾶσθαι 42 9
θεατός 17 15
τὸ θεῖον 16 8 39 4
θεμέλιος 23 3
θεός 16 1 19 7 22 13 38 21, θεόθεν 39 4, θ. πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ 16 13, τὰ πάντα γίνεται δι' αὐτόν 17 2
θέρμανσις 6 6
θεωρεῖν 41 11 sqq. 41 19 42 9 43 9, θεωρεῖσθαι 6 10 9 11 10 2 11 4 18 7 19 9 22 17 27 10 28 13 31 3 35 2
θεωρητικός 17 14 sq. 18 5, θ. ἀρεταί 19 6
θεωρία 17 14 18 5 20 14 41 16
θεωρός 43 5
θηλύνειν 14 14
θηρίον 12 11
θνητός 18 10
τεθολωμένον 15 1
θρανσθέν 12 17
τὸ θυμούμενον 18 1
θυμός 24 4 9

I

ἰατρεία 23 15
ἰδιοπραγία 39 8
τὰ ἴδια 7 18 26 20 28 2 31 16
ἰδιότης 26 18 27 6 28 15 34 5 18
ἱδρύεσθαι 8 12 31 11 35 4 14 38 13
ἵνα = ὥστε 5 11
ἱστάναι ἑστός 46 7 sqq.

K

καθαίρειν 19 7 sqq. 21 12 23 14, pass. 19 8 20 7 21 13 24 14
καθαρεύειν 28 23 33 7
καθαρός 14 11, ἀπό 17 16 24 15
κάθαρσις 18 11 sqq. 19 9 22 18 23 3 25 3, duplex est 19 7, καθάρσεις = ἀρεταὶ τοῦ πρὸς θεωρίαν προκόπτοντος 18 6, κάθαρσις et τὸ ἀγαθόν 19 11 sqq.
καθαρτικαὶ ἀρεταί 19 8 20 6 12 22 6 12 sqq.
καθεύδειν 11 5
τοῦ καθήκοντος abs. 17 18
τὰ καθόλου, opp. τὰ μερικά 10 8 sqq., καθολικῶς 10 8
καθορᾶν 41 2
κακία 20 2, διπλῆ 20 3 sqq.
κακοῦν 16 6
κάλυμμα 36 3
καταδεῖσθαι 2 6 12 17
καταδοχή 30 4
κατακερματισμός 29 4
κατακλείειν 39 1
κατακοσμεῖν 18 10 21 14
κατακρατεῖν 26 17
καταλαμβάνεσθαι med. 42 1 43 6, pass. 25 23
καταλείπειν 39 4 45 6, pass. 19 15
καταλήγειν trans. 36 6, intrans. 32 11
κατάληψις 42 5 8
κατάπτωμα 11 14
κατασμικρύνειν 37 2
καταχρηστικῶς 40 14
καταψεύδεσθαι 27 24
κατέχεσθαι 12 10
τὰ κατηγορούμενα 34 19
κάτοπτρον 8 12
κενός 19 2 40 23 sq., τὸ κενόν 40 25
κένωσις 33 18
κεφαλαιούμενος ἐνιαυτός 46 14
κινεῖν 6 12 sq. 7 3 sqq. 15 16 24 15 sq. 45 14 20, τὸ κινούμενον opp. τὸ μένον 45 20 sqq.
κίνησις 8 1 12 4 23 1 25 1 9 45 6 16 sqq., opp. ἐνέργεια 44 21
κοινωνία 17 19 sq. 27 13
κοινότης 7 7
κοκορεσμένη ζωή 35 15
κόρος opp. πενία 34 2 36 18 sq.
κοσμεῖσθαι 18 11
κοσμικὸν σῶμα 15 15
κόσμος 12 7 sq., τὸ σῶμα τοῦ κόσμου opp. νοητὸς κόσμος c. XXXIII, quae ratio intercedat inter κόσμος et τὸ νοητόν et ἀσώματον 26 4 sqq., quae ratio intersit inter κόσμος et τὸ ὄν 30 9 sqq. et c. XXXIV
κρᾶσις 27 11
κρατεῖν τινος 32 17, pass. 12 7 26 24 32 21 33 8 sqq.
κράτος 29 7
κρίνειν = καλεῖν 20 5
κτᾶσθαι 3 12 4 9 6 2 13 5 27 4 29 7 40 7

κύκλος 15 16 45 15
κωλύειν 7 10 31 19

Λ

λαγχάνειν 14 8
λαμβάνειν 22 7 25 7 28 12 31 13 34 16 35 11 36 3 41 20 46 1, ἀξίαν εἴληφε c. inf. 37 7
τὸ λειπόμενον 29 14
τὸ λογιζόμενον 17 21 25 2
λογικός 43 1
τὸ λογισμόν 17 18 18 2 25 9, -ῶς 3 1
λόγος oratio 34 4, ratio 5 3 14 13 25 3 40 20, λ. ψυχῆς 10 4 13 10, καθ' ἕκαστον λόγον 33 9
λοιδορεῖν 16 6
λύειν 2 7 9 sqq. 12 17 25 1 39 2
λυτός 35 1 6
λύπη 23 12

M

μάχη 25 2
μέγεθος 28 15 29 10 13 sqq.
τὸ μεμεγεθυσμένον 26 7
μειωθέν 28 8
μελετᾶν 5 2 15 7 24 4
μέλλειν 41 25, τὸ μ. 45 8, opp. τὸ παρεληλυθός 44 16
μένειν 8 7 10 14 21 7 28 14 29 10 31 1 45 12, τὸ μένον opp. τὸ κινούμενον 45 20 sqq.
μερίζειν 32 1 45 7, μερίζεσθαι 3 4 27 16
μερικός 10 7 sqq. 13 10, -ῶς 10 9 27 21
μεριστός 1 18 2 1 sq. 16 3 26 11 sqq., -ῶς 26 16 29 17
μέρος 12 6 sq. 25 20 sqq. 27 15 sqq. 28 17 30 15, ἀνὰ μέρος 17 11, κατὰ μέρος 45 15, opp. τὸ πᾶν 33 6 sqq.
μέσος 1 18 30 11
μεταβαίνειν 14 6 8 44 12 45 9
μεταβάλλειν 10 17
μετάβασις 12 2 27 25 46 18
μεταβατικῶς καὶ ἐν κινήσει 45 5
μετάβλητος 34 20
μεταβολή 10 18 11 1 30 6 45 1
μεταδιδόναι 1 14
μετέχειν 17 11 19 17, μετέχεσθαι 28 6
μετοχαί 30 7
μετριοπάθεια 17 17 19 4 21 15 25 7
μέτρον 26 3 30 15, λαμβάνειν 22 7, ἐπιτιθέναι 22 4, ἀφορίζειν 21 15
μίμησις 46 15
μῖξις 27 12
μνήμη 5 1
μονή 45 17 46 10
μουσικός 6 14 7 4, -ῶς 7 5
μυχός 15 3

N

νέφος 15 10
νηπιότης 14 18
νοεῖν 18 15 34 11 35 12 40 5 41 7 42 11 43 10 44 5 sqq. 45 5
νοερός 3 10 43 8 sqq., οὐσία 10 6, λόγος 40 20, ψυχή 24 14, νοερῶς 3 1 20 13 38 8
νόημα 45 10, οὐχ ἕν 41 7
νόησις 5 7 43 2 8, κατὰ νόησιν 11 3, opp. αἴσθησις 5 8 sqq.
νοητός 41 10, ν. κόσμος 25 16, τὸ νοητόν 26 4 43 10 sqq., opp. σῶμα 27 2 sqq., ν. νῷ σύζυγον 43 15 sqq.
νομίζειν 31 17
νοσεῖν 39 15
νουθέτησις 24 9
νοῦς 15 17 19 3 20 14 21 2 sqq. 22 7 27 5 33 19, νοοῦν καὶ νοούμενον 44 6 sqq., νοῦς πολλά 41 5 sqq. 43 11 sqq., τοῦ νοῦ ἀρεταί 17 16 21 10, μερικὸς ν. opp. παντέλειος ν. 10 7 sqq., opp. αἴσθησις et φαντασία c. XLIII § 2—4, ν. καὶ νοητόν opp. αἴσθησις καὶ αἰσθητόν 42 11 sqq. et c. XLIV, opp. αἰσθητικαὶ δυνάμεις 40 2 sqq., opp. σῶμα 40 19 sqq., opp. ψυχή 45 4 sqq., ν. et ψυχή opp. σῶμα 1 18 sq., quae intercedat ratio inter θεός, νοῦς, ψυχή, σῶμα c. XXXI

Ξ

ξηρὰ αὐγή 15 9 sq.
ξηρότης 15 10

O

ὄγκος 8 3 27 2 19 30 15 31 10 32 11 35 1 6, ὄγκῳ συνυφίσταται τόπος 11 20, ὄγκον ἴδια μέγα καὶ μικρόν 28 2, τὸ ἐν ὄγκῳ opp. ἄογκον 12 1 sq., ὁ. opp. δύναμις c. XXXV, opp. τὸ ὄν c. XXXIV, ὁ. et σωματικόν opp. τὸ ὄν c. XXXV

ὀγκοῦσθαι 27 18

ὁδός 8 16 10 12

οἰκειοπραγία 18 3 20 14 21 6

οἰκεῖος 21 6 29 7 33 18, τὰ οἰκεῖα 14 11, -ως 2 17

οἰκειώσεις ψυχῆς 6 5

ὁμιλεῖν 15 7

ὄμμα 42 11 45 14

ὁμοιομερής 10 6

ὅμοιος 29 2 35 8, τῷ ὁμοίῳ τὰ ὅμοια γινώσκεται 11 6

ὁμοιοῦν 29 19 30 1 sqq. 36 9 12

ὁμοιώματα 21 3

ὁμοίωσις 11 7 20 17 30 7 13, ὁ. πρός 19 7

ὁμολογία 18 1

ὁμοούσιος 27 11 14

ὁμοπαθεῖν 18 15

τὸ ὁμοῦ ὄν 3 6

ὁμώνυμον 3 8

τὸ ὄν 13 7 18 9 34 18, opp. σῶμα XXXII, opp. ὄγκος, κόσμος, σῶμα c. XXXIV, XXXV, τὸ ὂν καὶ ἔνυλον opp. αἰσθητὸν καὶ ἄυλον c. XXXIX, intelligitur ab eo, qui se ipsum cognoscit c. XL, opp. τὸ μὴ ὄν 8 1 sqq. 11 8 sqq. 36 16 sqq., τὸ μὴ ὄν duplex c. XXVI, = κενόν 19 2

ὄνομα 42 16

ὅραμα 42 11

ὅρασις 40 2 sqq. (opp. νοῦς)

ὁρᾶν 12 8 20 11 34 8 41 21 sq.

ὄργανον 5 9

ὁρμᾶσθαι 23 6

ὄστρεον 15 4

οὐρανός 12 6

οὐσία 1 18 2 17 10 4 sqq. 14 6 22 9 32 19 35 5 36 12 etc.

οὐσιοῦσθαι 35 5 39 13 sqq.

ὀφθαλμός 12 8 41 21

Π

παθαίνεσθαι 14 15

παθητικὴ κίνησις 23 1

πάθος 2 7 5 9 10 12 11 11 20 3 21 14 22 5 sq. 24 16 25 9 34 2 41 15 46 6; τὰ πάθη ψυχῆς = ἐνέργειαι 6 5; τὰ πάθη ζωαί 10 10/11; τ. π. περὶ τοῦτο περὶ ὃ ἡ φθορά 8 15 sqq.

παίγνιον 8 9

οἱ παλαιοί 34 5

παντέλειος νοῦς 10 7

παντελής 10 13

παντενέργητον τὸ ὄν 31 13

παράγειν 4 14 11 14

παραδείγματα 21 3 sq.

παραδειγματικαὶ ἀρεταί 21 1 10 22 13

παραδέχεσθαι 41 1

παραδοχή 8 16

παράθεσις 27 12

παρακεῖσθαι 14 15

παρακολούθημα 5 11

παραλαμβάνειν 24 1, pass. 22 17

παραλλαγαὶ εἰδικαί 32 13

τὸ παρηλλαγμένον 27 7

παραπλήσιος 35 2

παρασκευάζειν 42 3

παρασκιάζειν 34 17

παράστασις opp. ἀπόφασις 7 16

παράστημα 44 17

παραταθέν 28 10

παρεκβαίνειν 36 10

παρεξέρχεσθαι 38 12, παρεξελθών c. gen. 42 9

παρέρχεσθαι 36 5, τὸ παρεληλυθός 44 16, τὸ παρεληλυθέναι 45 8

παρέχειν 25 10 27 17

πάροδος 46 3

παρουσία 12 9 29 18

παρυποστάσεις 45 19

πᾶς πάντα ἐν πᾶσιν 2 17, τὸ πᾶν 17 10

πάσχειν 6 3 sqq. 7 3 9 1 sqq. 13 10 1, τὸ μὴ παθεῖν 9 14

πειρᾶσθαι 39 3

πεῖσμα 23 6

πέλασις 2 3

πένεσθαί τινος 38 15

πενία opp. κόρος 34 1 36 18 38 16

πέρατα 32 4 40 13 19

περιγραφή 30 16

περιέχειν 46 14

περικεῖσθαι 15 4 6

περιλαμβάνειν 12 12 28 17 20 29 16
περιουσία 3 7 21 8
περίστασις 22 2
πηγή 36 8 45 15
πιέζειν 31 14
πιμπλάναι 8 13
πίπτειν 14 15 27 14
Πλάτων 10 4
πλῆθος 27 17 sqq. 28 14 30 17 31 10 sqq. 44 18 45 2
πληθύνεσθαι 3 5 26 7 sqq. 27 17 31 10, *πεπληθυσμένως* 26 16
πλήρης 35 14 39 5 sqq., *τὸ πλῆρες* 33 19
πληροῦσθαί τινος 29 5, *ἀπό* 21 12
πλησιάζειν 6 9
πλήττεσθαι 7 1
πλουτεῖν ἀπό 38 14
πνεῦμα 12 13 13 8 14 1 sq. 15 1 sq. 39 7
ποιότης 2 1 9 4 10 32 19
πολιτικός 17 13, *αἱ ἀρεταὶ τοῦ π.* c. XXXI § 2, *αἱ πολ. ἀρεταὶ* 17 20 18 9 sqq. 19 4 20 4 22 4
πολλαπλασιάζεσθαι 27 18 28 10 46 3
πολυμέρεια 28 18
πόνος 24 1
ποτός 24 10
πρᾶγμα 10 3 23 4, *πραγμάτων σύνοδος* 27 9
πρακτικαὶ ἀρεταί 22 11
πρᾶξις 17 19 18 8
πράττειν 18 12
πρᾴως οἰστέον 24 3
προαίρεσις 24 6
προβεβλημένον λόγον 13 10
προβολή 5 2 14 14
πρόδρομοι 18 10
προηγεῖσθαι 31 7, *προηγουμένως* 18 12 22 1 31 5
προθυμία 23 13
προκόπτειν 18 5 25 2
προνοεὶν 11 9 sq.
πρόοδος 10 14 17 9
προπετὴς φαντασία 24 13
τὸ πρὸς αὑτόν 21 5
προσάπτειν 46 10
προσβολή 41 20
προσεχής 1 14 sq. 15 20, *-ῶς* 40 21
προσηγορία 7 7
προσήκειν 23 14
προσθήκη 36 16 sq.
προσομιλεῖν 33 15
τὰ προσόντα 26 18 31 16
προσπάθεια 12 18 13 12 23 9, *πρός* 13 10
προσπάσχειν 23 12
προσχρᾶσθαι 41 18 25
προχείρισις 5 4
τὸ πρῶτον = *τὸ ἕν* divinum 15 18 sq., *τὰ πρῶτα* 16 10

P

ῥέπειν 1 9 sq. 12 14 16 4 33 13 sq.
ῥοπή 1 13 1 15 25 10

Σ

σελήνης χρόνος 46 12
σεληνοειδές 14 15
τὸ σημαινόμενον 19 9 40 17
σῖτος 24 10
σκεδάννυσθαι 23 10 27 22
σκέψις 26 17
σκιά 15 1
σκοπεῖσθαι 22 15 27 8
σκοποὶ τῶν ἀρετῶν 22 3 sq.
σκοτεινός 13 4 6 14 3
σκότωσις 14 18
σμικρός 37 3
σοφία 20 13 = *γινώσκων ὁ νοῦς* 21 5
σπέρμα 33 7 sqq.
σπερματικῶς 3 2
σπεύδειν 15 2
σπουδαῖος ἄνθρωπος 22 11
στάσις 8 2 4, opp. *κίνησις* 46 4
στενοχωρεῖσθαι 12 1 sq.
στενοῦσθαι 29 10
στερεὸν σῶμα 13 8
στέρησις 7 9 10 12 40 9 sqq.
στρέφειν 12 18 16 10 39 3 13 19 40 5
στροφή 20 16 38 18
συγγιγνώσκειν 34 7, *συνεγνωσμένος* notus 2 13
συγκίρνασθαι 1 13
συγκλείειν 12 11
συγκρίνεσθαι 29 1
συγκεχυμέναι 32 3 sqq.
συζώντων 39 10
σύζυγον 43 16 18 44 1
συλλαμβάνεσθαι 32 13
συλλέγεσθαι 13 9
συμβαίνειν 41 15, *συμβεβηκός* 2 5 11 11
συμπάθεια 18 8
συμπαθής 23 13
συμπάσχειν 24 3 25 8
συνεμπεσὸν σῶμα 33 3
συμπλέκειν 12 15
σύμφυτον 14 12 14
συμφωνία 18 2

συναγελασμός 17 20
συνάγειν 23 7 33 10 42 6 14
συναναμιγνύναι 24 5
συνάπτειν 30 11 34 10 38 21
συναφής 23 11
συνδεῖσθαι 23 5
συνδοξάζειν 18 13
συνδρομή 22 10
σύνδρομοι 21 10
σύνερξις εἰς 12 16
συνεχῶς 15 6 23 9
συνήθεια 26 21
συνθεῖν 36 9
σύνθεσις 4 9
σύνθετος 4 12 9 15 10 1 34 21
συννεύειν 42 6 8
σύνοδος 27 7 sq. 10 12
σύνοικος 36 18
συνομαρτεῖν 13 8
συντάττειν 43 8
συσταλέν opp. *μειωθέν* 28 8
σφαῖρα 13 9
σχέσις 1 10 13 11 14 8
σώζειν 40 4
σῶμα 10 1 14 7 19 1 21 13 22 18 23 7 26 19 27 8 32 6 34 17 40 3 sqq. 9 sqq., *ἐξ ὕλης καὶ εἴδους* 9 16, *ἐν τοῖς σώμασιν ἡ ζωὴ τῶν πολλαχῶς* 3 9, quomodo incorporea corporibus adsint c. I—IV, c. XXVIII; quae intercedat ratio inter corpora et incorporea p. 26 20 sqq. et cpp. XIX, XXVII, XLII; *σώματα διχῶς γεννητά* (opp. *νοῦς* et *ψυχή*) 4 13 sqq.; *τὸ πάσχειν* corporum opp. *τὸ π. ἀσωμάτων* c. XVIII; quanam ratione corpus cum anima coniungatur cpp. VII—IX, non propter multitudinem corporum exstat multitudo animarum 31 17 sqq.; quae ratio intercedat inter corpus et animam post mortem c. XXXIX; opp. *νοῦς* 40 19 sqq.; opp. *ψυχή* et *νοῦς* c. V; *σῶμα* et *ὄγκος* opp. *τὸ ὄντως ὄν* c. XXXV; quae intercedat ratio inter *θεός, νοῦς, ψυχή, σῶμα* c. XXXI; *κοσμικὸν σῶμα* 15 15 sqq.; *σῶμα τοῦ κόσμου* 25 14 sqq.
σωματικός 24 16 43 3, *τὸ σωματικόν* 29 12
σωρεία 30 15 34 11
σωρός 32 3
σωτηρία φαντασιῶν 5 1
τὸ σωφρονεῖν 18 15
σωφροσύνη 18 1 20 16 21 6

T

ταπεινοῦν 37 2
τάσις 42 2 4
ταυτότης 21 7 31 2 8 32 16 sqq. 33 4 35 5 41 21 sqq. 46 8
τέλειος 14 18 15 12 sq. 17 15
τελειότης 16 8
τελειοῦσθαι 18 15
τέλεον 40 18, *τελέως* 22 6
τελίσκειν 33 5
τέλος 19 5 sqq.
τέμνειν 32 11
τεῦξις 22 15
τέως 22 6
τηρεῖν 16 9
τίμιαι ἀρεταί 20 5, *τιμιώτεραι* 20 6 22 16
τμῆμα 32 12
τομή 32 15
τοπικός 12 4 25 19, *-κῶς* 11 19 12 2 26 16
τόπος 1 3 sqq. 11 20 12 5 13 4 14 5 sqq. 27 1 30 14 35 1 38 17 40 12 sqq.; *τὸ ἐν τόπῳ* 25 18; *οἱ τόποι* (*τοῦ σώματος*) 23 7
τρέπεσθαι 9 15
τρίβειν 44 7
τροπή 6 4 7
τρόπος 27 12 42 8
τυγχάνειν 14 2 27 15, *τὸ τυχόν* 9 6 28 13 32 9 33 6
τύπος 5 11 13 12 41 19

Υ

ὑγρός 12 13 14 17 15 5 sq.
ὑγρότης 15 9
ὕλη 6 8 sq. 9 6 16 sq. 16 7 33 9 sq. 40 10 sqq. 42 14 43 3 6; proprietates materiae c. XX
ὑπάρχειν 39 7
ὑπερβαίνειν 3 6 36 5
ὑπερβολή 20 4
ὑπερεξαίρειν 35 13
ὑπερέχον opp. *ἐλλεῖπον* 8 6 29 5

ὑπερουσίως 3 3
ὕπνος 24 13
ὑποβάθρα 23 3
ὑποβαίνειν 3 4
ὑπόγειος 13 5 14 5 15 7
ὑποδραμεῖν 36 4
ὑποκεῖσθαι 33 1, ὑποκείμενον 9 11
ὑπολαμβάνειν 46 5
ὑπονοεῖν 28 6 32 20 34 8
ὑπόνοια 36 4
ὑπόπτωτον αἰσθήσει 44 2
ὑποπτεύειν 41 2
ὑπόστασις 1 12 14 3 4 4 11 8 4 10 16 11 16 13 5 15 12 sq. 31 13 35 12
ὕφεσις 3 5 8 4

Φ

φαίνεσθαι 21 9 40 26
φανερός 12 9
φαντάζεσθαι 8 5 9 13 26 19
φαντασία 5 1 10 13 12 14 13 24 12 26 24 36 4; quae ratio intercedat inter φαντασία, αἴσθησις, νοῦς c. XLIII § 2—4
φάντασμα 5 12 8 3
φαῦλος βίος 39 5, τὸ φαῦλον 24 10
φέρειν 45 14, φέρεσθαι 41 25 42 2, οἰστέον 24 3
φεύγειν 8 7 9
φθάνειν 28 16
φθαρτός 4 10
φθείρεσθαι 9 1 sqq. 10 16 12 18 30 5 39 15 40 6 41 24
φθορά 8 15 sq. 10 17 11 1 39 18 40 1
φιλεῖν 16 11
φιλία αὐτῶν 38 21
φιλοσόφων θάνατος 2 14
φοβεῖσθαι 19 1 24 8
φόβος 24 7 9
τὸ φρονεῖν 18 14
φρόνησις 17 21 20 14 21 5
φρουρά 38 22 39 2
φυγὰς θεόθεν 39 4
φυγή 8 10
φυσικὰ ἀφροδίσια 24 11
φύσις 2 9 sq. 3 10 26 18 27 23 32 8 35 9 40 12 43 3 etc., φύσει 15 3, φύσιν 20 18, κατὰ φύσιν 19 5 22 5, παρὰ φύσιν 25 12
τὸ φυτόν 3 2 9
φύειν 26 9 38 13, πεφυκέναι 1 10 14 7 26 2 40 16

Χ

τὸ χεόμενον 36 8
χορδή 6 12 sq. 7 2 sq.
χρονικὸν διάστημα 44 18
χρόνος καὶ τόπος κατὰ στέρησιν σώματος λέγεται 40 13, ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὁ διῃρημένος χρόνος ἄλλος ἄλλον 46 11, opp. αἰών 45 7 sqq.
χωρεῖν εἰς 3 6 15 2 29 6 38 7; ὑπό 14 5, = capere, continere 40 25
χωρίζειν 6 8 11 8 sq. 38 17 sq. 39 16 40 3 sq.
χωριστός 6 11 7 3 11 40 18, -τῶς 39 12

Ψ

ψευδὲς πάθος 11 11
ψεύδεσθαι 8 8
ψιλής 7 9
ψῦξις 6 6
ψυχή 6 5 10 1 sq. 18 9 19 10 16 20 13 sqq. 23 4 24 14; animae proprietates c. XVII; anima agit aut ab altero commota aut se in se vertens c. XVI; unaquaeque pars totius animae habet vim 33 12 sq.; quae intercedat ratio inter animam unam et singulas c. XXXVII; ψυχὴ ἐν Ἅιδου c. XXXIX; quomodo cum corpore coniungatur et ab eo solvatur cpp. VII—IX; opp. σῶμα 32 10 sqq.; αἰτία σώματος 17 8; opp. νοῦς (ψυχῇ παρυπέστη χρόνος, νῷ δὲ αἰών) 45 4 sqq.; θεός, νοῦς, ψυχή, σῶμα quomodo inter se habeant 1 17 sqq. 4 15 sqq. c. XXXI; ψυχῆς ἀρεταί 21 11 sqq.; ψυχὴ τοῦ κοσμικοῦ σώματος 15 15 sqq.

SEP 1 ; 1921